

Torsdag den 16. december 2010 (D)

1

36. møde

Torsdag den 16. december 2010 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlemmer af Folketinget Ida Auken (SF) og Lone Dybkjær (RV).

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 8 [afstemning]:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om nye klimainitiativer. Af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 05.11.2010. Fremme 09.11.2010. Forhandling 14.12.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Lars Christian Lilleholt (V), Per Dalggaard (DF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD). Forslag til vedtagelse nr. V 13 af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL) og Christian H. Hansen (UFG)).

4) 2. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2011. Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremstilling 05.10.2010. 1. behandling 07.10.2010. Betænkning 28.10.2010. 2. behandling 18.11.2010. Tillægsbetænkning 09.12.2010. 1. del af 3. behandling 15.12.2010).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2011. Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremstilling 14.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.). Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremstilling 14.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet. Af kulturministeren (Per Stig Møller). (Fremstilling 10.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 08.12.2010. 2. behandling 10.12.2010).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremstilling 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 26.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Omprioritering af partsindsatsen m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremstilling 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 01.12.2010. 2. behandling 10.12.2010).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af beskæftigelseskravet, afskaffelse af ret til sygedagpenge på søgneheligdage m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremstilling 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 17.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om fleksydelse og lov om seniorjob. (Afskaffelse af feriedagpenge til dimittender m.fl., afvikling af statsligt tilskud til ATP-bidrag af efterløn og fleksydelse m.v.). Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremstilling 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 17.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om maritime uddannelser. (Økonomiske og administrative forhold m.v. for visse uddannelsesinstitutioner). Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen). (Fremstilling 27.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 07.12.2010. Tillægsbetænkning 09.12.2010).

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love. (Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirer, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.). Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen). (Fremstilling 09.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 15.12.2010 til 3. behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)).

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). (Gennemførelse af ændringsdirektivet om rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 10.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om forurennet jord. (Digital adgang til oplysninger i forbindelse med ejendomshandel). Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 14.12.2010).

16) 3. behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Uddannelseskrav til pelsdyravlere m.v., egenkontrol ved gruppevis levering af slagtesvin og forenkling af gebyrprokrævning).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 07.10.2010. 1. behandling 14.10.2010. Betænkning 01.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

17) 3. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

18) 3. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til postlov.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse (Omtrykt) 27.10.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Tillægsbetænkning 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

19) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om private fællesveje.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 05.11.2010. 1. behandling 25.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

20) 3. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. samt sundhedsloven. (Egenbetaling for behandling med kunstig befrugtning, refertilisation og sterilisation i det offentlige sundhedsvæsen og justering af regler om vurdering af forældreegnethed ved behandling med kunstig befrugtning m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 08.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

21) 3. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Valgret til og valgbarhed for EU-diplomater m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 05.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

22) 3. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift m.v. samt om Momsfondet. (Nedlæggelse af Momsfondet).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 05.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

23) 3. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Renteforhøjelse og nedslag i de påløbne renter).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 04.11.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010).

24) 3. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser) og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Ændring af deltagerbetalingen på almene og erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

25) 3. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte på videregående niveau, afskaffelse af beregningsperioden på 5 år for gentagen ret til statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på videregående niveau, nedsættelse af støttesatsen på både alment og videregående niveau m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 12.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

26) 3. behandling af lovforslag nr. L 42 A:

Forslag til lov om ændring af lov om pædagogikum i de gymnasiale uddannelser. (Behandling af klager over bedømmelse af prøven i teoretisk pædagogikum).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

27) 3. behandling af lovforslag nr. L 42 B:

Forslag til lov om ændring af lov om pædagogikum i de gymnasiale uddannelser og lov om folkeskolen. (Anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikationer og afskæring af klageadgang).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

28) 3. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Harmonisering af satser for befordringsrabat til uddannelsessøgende m.v., indførelse af godtgørelse efter en kilometersats til studerende ved videregående uddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 12.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 09.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 14.12.2010).

29) 3. behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forordning om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning, hvad angår bevægelighed for indehavere af visum til længe-revarende ophold, afskaffelse af garantiordningen i visumsager m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).
(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 30.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

30) 3. behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. (Revision af reglerne om uledsagede mindreårige udlændinge m.v.).
Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).
(Fremsættelse 28.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 10.12.2010).

31) 3. behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).
(Fremsættelse 28.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 10.12.2010. Tillægsbetænkning 14.12.2010).

32) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. (Gebyr for behandling af ansøgninger m.v.).
Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse (Omtrykt) 08.12.2010).

33) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om at videreføre Eik Bank Danmark som en statsejet bank.
Af Frank Aaen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 04.11.2010).

34) 1. behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om omsætning af fast ejendom og lov om autorisation af elinstallatører m.v. (Revision af huseftersynsordningen m.v.).
Af justitsministeren (Lars Barfoed).
(Fremsættelse 02.12.2010).

35) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om at fremme bæredygtig byudvikling.
Af Ida Auken (SF) m.fl.
(Fremsættelse 26.11.2010).

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Lovforslag nr. L 104 (Forslag til lov om ændring af lov om vandløb. (Nedklassifikation af vandløb)).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Lovforslag nr. L 105 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse. (Aflæggelse af halvårsregnskab)).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 41 (Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af forsigtighedsprincippet i forbindelse med nanosølv).

Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 42 (Forslag til folketingsbeslutning om sikring af borgernes frihedsrettigheder) og

Beslutningsforslag B 43 (Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af knivloven).

Per Ørum Jørgensen (KD):

Beslutningsforslag nr. B 45 (Forslag til folketingsbeslutning om obligatorisk rådgivning af abortsøgende).

Liselott Blixt (DF) og Karin Nødgaard (DF):

Forespørgsel nr. F 12 (Vil ministeren redegøre for, hvordan det sikres, at respirationspatienter ikke i fremtiden skal vente urimelig lang tid for at få en invasiv respirator?)

Martin Henriksen (DF) og Peter Skaarup (DF):

Forespørgsel nr. F 13 (Hvad kan ministeren oplyse om EU's stigende indflydelse på dansk udlændingepolitik, herunder bl.a. om indholdet af det kommende Stockholm-program og om kommende domme fra EU-Domstolen, og på hvilke områder vurderer ministeren, at EU, trods det danske retsforbehold, vil presse det danske demokrati og sætte Folketingets beslutningskompetence under yderligere pres?)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Når roen har indfundet sig, går vi over til den videre dagsorden, men heller ikke før. Så hvis man skal hjem til juleaften, er det en god idé, at man dæmper lydniveauet i salen – og det er altså til juleaften i år.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for medlemmer af Folketinget Ida Auken (SF) og Lone Dybkjær (RV).

Kl. 10:01

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:
Mødet er åbnet.

Formanden:

Medlem af Folketinget Lone Dybkjær har søgt om orlov fra den 1. januar 2011 på grund af sygdom, mens medlem af Folketinget Ida Auken har søgt om orlov fra den 10. januar 2011 på grund af graviditet og fødsel.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer.

Det har vi vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Det Radikale Venstre i Københavns Storkreds, Manu Sareen, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 1. januar 2011, i anledning af Lone Dybkjærs orlov.

Jeg har endvidere modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialistisk Folkeparti i Københavns Storkreds, Trine Mach, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 10. januar 2011, i anledning af Ida Aukens orlov.

Hvis ikke der er nogen, der ønsker ordet – det er ikke tilfældet – går vi til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For indstillingen stemte 114, og udvalgets indstilling er herefter enstemmig vedtaget.

[For stemte 114 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, KD og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 8 [afstemning]:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om nye klimainitiativer.

Af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 05.11.2010. Fremme 09.11.2010. Forhandling 14.12.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Lars Christian Lilleholt (V), Per Dalgaard (DF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD). Forslag til vedtagelse

se nr. V 13 af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL) og Christian H. Hansen (UFG)).

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og her skal vi stemme om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 14 af Lars Christian Lilleholt (V), Per Dalgaard (DF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Villum Christensen (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF, LA og KD), imod stemte 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 14 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 13 af Ida Auken (SF), Mette Gjerskov (S), Margrethe Vestager (RV), Per Clausen (EL) og Christian H. Hansen (UFG) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. del af 3. behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 2011.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).
(Fremsættelse 05.10.2010. 1. behandling 07.10.2010. Betænkning 28.10.2010. 2. behandling 18.11.2010. Tillægsbetænkning 09.12.2010. 1. del af 3. behandling 15.12.2010).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Her forventer vi en mundtlig indstilling fra Finansudvalgets formand, hr. Kristian Thulesen Dahl, værsgo.

Kl. 10:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Efter afstemningerne om finanslovforslaget i går har Finansudvalget holdt et møde, hvor vi har foretaget en teknisk gennemgang af afstemningsresultaterne. Jeg kan herefter på et enigt finansudvalgs vegne meddele, at denne gennemgang ikke har givet os anledning til bemærkninger eller til, at der stilles yderligere ændringsforslag. Det betyder, at finanslovforslaget kan indstilles til fortsat behandling.

Jeg vil også gerne lige benytte lejligheden her til at takke alle dem, der har været impliceret i behandlingen af forslaget til finanslov for 2011, herunder de embedsmænd i ministerierne, som har været en god hjælp undervejs i arbejdet, og jo også især selvfølgelig folk fra vores eget hus med Finansudvalgets folk i spidsen, herunder vores sekretariatschef Peter Bohlbro, som igen i år har gjort et rigtig godt stykke arbejde med at hjælpe os med behandlingen af forslaget til finanslov for 2011.

Kl. 10:05

Formanden:

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 116 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, KD, SP og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 34:**Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2011.**

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

Kl. 10:06

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Edmund Joensen beder om ordet.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Her ved tredjebehandlingen af forslaget om bloktilskud til Færøerne for 2011 vil jeg benytte lejligheden til at kvittere for, at et bredt flertal i Folketinget bakker op om forslaget. Bloktilskuddet er særdeles vigtigt for Færøernes økonomi og velfærd. Det sikrer normalt en god levelfod, der tåler sammenligning med det, vi kender fra vores del af verden. Her i mit korte indlæg vil jeg gå konkret ind i den aktuelle færøske økonomi og den betydning, bloktilskuddet har for velfærd, også set i lyset af at vi befinder os midt i en krise.

I en årrække har Færøernes økonomi været præget af stagnation og tilbagegang. Så sent som i sidste uge oplevede vi en erhvervs-mæssig tragedie, der har fået arbejdsløsheden til at stige drastisk. Øernes største fiskerivirksomhed, Faroe Seafood, gik konkurs, og alle 800 medarbejdere står nu uden arbejde. Det er en stor del af den samlede færøske arbejdsstyrke på ca. 20.000 personer. Hvis vi overfører det til danske forhold, svarer det til, at ca. 80.000 danskere blev arbejdsløse i et hug. Dimensionerne er til at føle på.

I øjeblikket ligger Færøernes arbejdsløshed over den danske, der er på ca. 6,2 pct. Bedre er situationen ikke blevet af, at Færøernes største bank, Eik Bank, som bekendt er gået ned. Hvis det ikke var for rigsfællesskabet, bankpakkerne og Færøernes deltagelse i det fælles danske banksystem, ville der herske islandske tilstande på Færøerne, og det ved alle på Færøerne.

De økonomiske fremtidsudsigter tegner til at blive mindre gode. Fiskebestandene, vores økonomiske grundlag, har haft det bedre, og det, Færøernes Økonomiske Råd dog har registreret som et spirende opsving, har ikke bidt sig fast. Alt i alt er der store udfordringer for økonomien og velfærdsskabelsen, og situationen påvirker naturligvis det offentlige budget for 2011. Budgettet viser et planlagt underskud på 500-600 mio. kr. Efter færøske standarder er der tale om et stort underskud for tredje år i træk, og vi skal huske, at hele budgettet er på godt 4 mia. kr. Der er planlagt store besparelser, både i drift og investeringer, og det går primært ud over Færøernes velfærd.

Problemet er ikke kun, at vi er ramt af en international krise. Nej, problemet er også, at vi nu står og mangler den store del af bloktilskuddet, der blev skåret væk tilbage i 2002 i en tid med usædvanlig højkonjunktur. I dag er bloktilskuddet nede på 615,5 mio. kr. om året. Hvis man fra færøsk side ikke havde begået den store dumhed at skære ned i tilskuddet og droppe pristalsreguleringen, ville tilskuddet have været oppe på over 1 mia. kr. årligt. Det ville nok kunne gøre en stor forskel for Færøernes budget i dag.

Hovedarkitekten bag nedskæringen af bloktilskuddet er min gode kollega, hr. Hoydal, der er til stede i salen. Han ved godt, at nu, hvor vi er kommet i en krise, sætter nedskæringen af bloktilskuddet velfærden på Færøerne under pres. Faktisk er det sådan, at nedskæringerne i bloktilskuddet forværrer krisen og dens konsekvenser.

Kl. 10:11

Lad os kaste et blik på Færøernes velfærd her i 2010. Billedet er ganske alvorligt. Lad mig blot nævne sygehusvæsenet, socialvæsenet og skolevæsenet. Den grundlæggende velfærd er under hårdt pres. Efter nytår bliver det ikke bedre, for der skal spares yderligere. Alligevel står hr. Høgni Hoydal her i dag og foreslår at smide velfærd for mere end 600 mio. kr. ud af vinduet hvert år. Det ville slå bunden fuldstændig ud af Færøernes landskasse. Kun hr. Hoydals nationalistiske støtter kan se nogen logik i det her. Der er ingen realitetssans. Hvor skal pengene komme fra? Og hvis der ikke er ekstra indtægter, hvilke besparelser vil hr. Hoydal så foreslå gennemføres på Færøerne? Hvem skal betale regningen? Vi mangler at få et svar fra hr. Høgni Hoydal på dette.

Sandheden er, at bloktilskuddet i disse økonomisk udfordrende dage er med til at sikre en vis minimumsvelfærd på Færøerne. Derfor vil jeg endnu en gang kvittere for, at et bredt flertal i Folketinget bakker op om forslaget. Tak.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak til hr. Edmund Joensen. Og så har hr. Høgni Hoydal også bedt om ordet.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Jeg anbefaler at stemme imod det her forslag, ikke for at ville kaste Færøerne ud i en økonomisk krise, som min ærede kollega her påstod, men for i stedet at anbefale, at man indleder civiliserede forhandlinger mellem Danmark og Færøerne om at afvikle det her bloktilskud over en årrække.

Det her såkaldte bloktilskud til Færøerne er jo på den danske finanslov et minimalt beløb, det svarer præcis til 0,1 pct., altså 1 promille, af den årlige danske finanslov, men når dette beløb sendes til Færøerne, projiceres det op og bliver faktisk omdrejningspunktet i færøsk økonomisk politik, som vi lige hørte min ærede kollega her beskrive det så godt. Det vil sige, at det faktisk er et beløb, som bruges af visse partier på Færøerne og visse interessegrupper, specielt de stærkeste, til at købe sig magt på Færøerne. Det er ganske enkelt det, som bloktilskuddet i sin essens er i færøsk politik.

I 2001 afgjorde et flertal i Færøerne ensidigt at skære en tredjedel af bloktilskuddet og fastfryse det på samme kronebeløb, altså på

samme nominelle beløb, og det svarer jo egentlig til, at vi over de sidste 8 år har mere end halveret tilskuddet. I samme periode er det færøske bruttonationalprodukt næsten fordoblet, og det vil sige, at alle de rædselsscenerier, som vi har fået opridset her, jo har vist sig aldeles ikke at holde stik. Problemerne i færøsk økonomi i øjeblikket skyldes ikke manglende bloktilskud, problemerne i færøsk økonomi i dag skyldes manglende ansvarlighed, og at man har brugt for mange penge, hvor der ikke var belæg for det i den færøske egenproduktion. Det vil sige, at bloktilskuddet egentlig fungerer ligesom bankernes udlån, kan man sige, der ikke har basis i en økonomi – bloktilskuddet udgør på samme måde bare et element, der pumper en økonomi op, som ikke er i stand til at betale tilbage på det, som pumpes ud i samfundet.

Jeg regner med, at jeg vil blive den eneste, der stemmer imod det her forslag, men det vil jeg gøre, indtil vi kan få en forhandling mellem den danske regering og den færøske regering om at få afviklet dette bloktilskud, der egentlig bare er et politisk redskab for Danmark, selvfølgelig, til at fastholde sin suverænitæt over Færøerne, men også for de her politiske partier og de stærkeste interessegrupper i Færøerne til at købe sig magt for danske penge. Det er ganske enkelt det, det handler om. Og jeg kan lige indskyde, at hr. Edmund Joensens parti, som har regeret i 8 år, jo aldrig har bedt om at få bloktilskuddet forhøjet. Problemerne i færøsk økonomi skyldes ene og alene mangel på ansvarlighed og skyldes en fuldstændig uansvarlig økonomisk politik, som er ført af de regerende partier, og denne uansvarlighed vil forøges drastisk, hvis man tænker på den ulykke, der vil ske, hvis bloktilskuddet bliver forhøjet.

Så jeg anbefaler at stemme imod forslaget, og det vil jeg gøre.

Kl. 10:17

Formanden:

Tak til hr. Høgni Hoydal.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:17

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 112 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og SP), imod stemte 2 (TF og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

Kl. 10:19

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig? Det gør fru Line Barfod.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Denne regering er jo kendetegnet ved at ville bruge et flertal i Folketinget til at bestemme i detaljer, hvordan dette samfund skal indrettes. Derfor var det selvfølgelig også en torn i øjet på regeringen og Dansk Folkeparti, at man havde et samfund, Christiania, hvor nogle mennesker tillod sig at leve efter nogle andre værdier; tillod sig at mene, at man godt kunne have boliger, der ikke kunne gøres til genstand for spekulation; tillod sig at mene, at man faktisk kunne have nogle boliger, der var kendetegnet ved, at de først og fremmest var steder, man skulle bo og eje i fællesskab.

Man gennemførte så christianialoven, men det lykkedes jo Christiania at samle så bred en folkelig opbakning, så man ikke bare kunne smide alle dem ud, der boede der, og lave et velfriseret område, som den daværende forsvarsminister sagde. Derfor lykkedes det heldigvis at påvirke processen herinde, så man mellem handlingerne i Folketinget fik ændret det sådan, at det faktisk blev muligt at finde en løsning for Christiania, så beboerne fortsat kan eje i fællesskab og kan have lov til at leve efter nogle andre værdier.

Men lige siden loven blev vedtaget, har der sådan været forhandlinger til og fra, og de seneste år har regeringen jo ikke villet forhandle, men har sagt, at man blev nødt til at afvente den retssag, der kører. Men samtidig med at man kører retssag, kører man altså også med et hav af påbud, og vi har nu den absurde situation, at man siger, at når et barn fylder 18 år, skal det søge om statens tilladelse til at få lov til at bo hjemme hos sine forældre. Jeg har aldrig før hørt om nogen partier, der mener, at man skal ned og blande sig i sådanne detaljer fra statens side, så man fra staten side skal til at give tilladelse, hvis et barn på 18 år skal have lov til at bo hos sine forældre. Det synes jeg simpelt hen er en detailregulering af den anden verden, som jeg trods alt ikke havde forventet. Selv efter alt, hvad jeg har set fra den her regerings side, synes jeg simpelt hen, at det er at gå for langt.

Nu kommer der en dom til januar. Uanset hvad udfaldet af den dom bliver, skal der jo stadig forhandles; man skal stadig finde en løsning på, hvordan forholdet fremover skal være mellem de mennesker, der bor på Christiania, og resten af samfundet. Derfor håber jeg meget, at vi kan få et tilsagn fra finansministeren, der jo er den ansvarlige minister, om, at man faktisk vil forhandle og er indstillet på, at man skal finde en løsning, så Christiania kan fortsætte med at leve efter andre værdier, og så man ikke vil sætte flere hundrede mennesker ud af deres hjem – mange af dem er mennesker, som er født og opvokset på Christiania og har boet der hele deres liv. Jeg håber, at de oprindelige ideer om, at to tredjedele af dem skulle sættes ud af deres hjem, er opgivet fra regeringens side. Det håber jeg meget vi kan få et tilsagn om, selv om man nu udskyder revisionen af christianialoven.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke andre, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:22

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:**Forslag til lov om arbejdsskadesikring i Grønland.**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 26.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 10:22

Kl. 10:24

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer om forslagens endelige vedtagelse. Der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 94 (V, S, DF, KF, RV, LA og SP), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 19 (SF, EL og Christian H. Hansen (UFG))

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 50:**Forslag til lov om økonomiske og administrative forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet.**

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 08.12.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 10:23

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke blevet stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:23

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 113 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller mod 0

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:24

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 96 (V, S, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 18 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 7:**Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Omprioritering af partsindsatsen m.v.).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 01.12.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 10:24

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag, men hr. Lennart Damsbo-Andersen beder om ordet. Værsgo.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der går rygter på Christiansborg om, at der har været ministre, som var fornuftige, og som lyttede til gode råd, også i de tilfælde, hvor det var oppositionen i Folketinget, der kom med de gode råd. Nu er der efterhånden gået 3 år, siden jeg blev valgt ind i Tinget som medlem, og det er faktisk ikke ret mange gange, jeg har oplevet, at rygten har talt sandt.

Specielt på beskæftigelsesområdet har der været langt imellem snapsene. Vi ved, at regeringen synger på sidste vers. Der er ikke flere gode ideer, og mens hele beskæftigelsesområdet sejler med færre job, flere ledige og flere syge, falder regeringens ministre over hinanden for at lave den ene tåbelige lov efter den anden, godt hjulpet af Dansk Folkeparti, som åbenbart ikke fatter nogen ting, men blot holder desperat fast i magten for enhver pris, også selv om pri-

sen er gennemførelse af lovforslag, der er direkte ødelæggende for f.eks. indsatsen for et bedre arbejdsmiljø.

Det, vi skal stemme om om et øjeblik, er halvering af midlerne til branchearbejdsmiljørådene, der gennem et samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter sikrer, at der sker en tæt opfølgning på og forebyggelse af arbejdsmiljøproblemer ude på arbejdspladserne i Danmark. Beskæftigelsesministerens begrundelse for at skære ned med 50,4 mio. kr. er, at der ikke skal gives penge til aktiviteter, der ikke er virksomhedsrettede. Det kan da godt være et både ædelt og godt motiv, som de fleste nok kan være enige i, og der kunne måske også være basis for at lave en bred aftale om det. Men når virkeligheden bare er helt anderledes, går det jo ikke. Ministeren har svaret på spørgsmål om indrømmet, at der er 80 pct. af aktiviteterne, der i dag er virksomhedsrettede, og de aktiviteter, der falder uden for ministerens egen formulering og krav, udgør 2,2 mio. kr. Det er meget, meget langt fra 50 mio. kr., som der ifølge loven skal spares.

Det er fuldstændig uansvarligt, og der er da heller ikke nogen i dette land ud over ministeren og de borgerlige politikere her i Folketinget fra Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der kan komme med bare ét godt argument for at skære ned i den forebyggende arbejdsmiljøindsats. Jeg vil opfordre ministeren til at komme herop på Folketingets talerstol og forklare os alle sammen, hvilken analyse der ligger bag ved sådan et tåbeligt forslag, for det er virkelig et forslag, hvor man sparer på ørene og lader kronerne rulle. Arbejdsbetings sygefravær koster hvert år samfundet mere end 20 mia. kr., og det tal kan kun stige med den her ukloge beslutning. I stedet burde der sættes endnu mere på indsatsen, for der er virkelig penge at spare, og der er mange sorger og ærgrelser, der kan undgås, hvis man kan forebygge arbejdsbetinget sygdom.

I Socialdemokratiet gør vi det kloge og stemmer imod, og jeg vil appellere til finansministeren, som godt nok er gået, og de kloge borgerlige politikere om at stemme imod nedskæringerne på branchearbejdsmiljørådenes arbejde.

Kl. 10:28

Formanden:

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Der kan jo være forskellige typer af lovforslag og debatter om lovforslag. Nogle gange ved vi bare, at vi er uenige. Med hensyn til de mange nedskæringer på dagpengeområdet ved vi bare, at vi er uenige. Regeringen og Dansk Folkeparti ønsker, at man skal sætte dagpengene ned, for at det kan være med til at trykke lønniveauet i Danmark. Man mener, at lønniveauet skal længere ned. Der er vi så lodret uenige. Vi tror på, at Danmark skal klare sig, ved at vi også har højtuddannet og højt betalt arbejdskraft, som er rigtig dygtige.

Men så er der andre forslag, som man simpelt hen ikke forstår baggrunden for, og det her forslag er et af dem, som jeg simpelt hen ikke forstår regeringens holdning til. Her går man ind og skærer ned på en arbejdsmiljøindsats, der virkelig virker. Regeringens egne argumenter er faldet fuldstændig fra hinanden under lovbehandlingen. Det viser sig, at der overhovedet ikke er hold i de påstande, man er kommet med, om økonomien i det her. Hvorfor er det, at man vil skære ned på en arbejdsmiljøindsats, der faktisk virker, samtidig med at man går ud og siger, at et af de kæmpestore problemer, vi har her i samfundet, er, at så mange mennesker bliver syge, nedslidte og kommer på førtidspension?

Man er i fuld gang med at sige, at man vil spare på førtidspensionen, men en af de bedste måder at gøre det på vil jo være at forebygge, at folk bliver så syge og nedslidte, at de skal på førtidspension. Men her halverer man altså den arbejdsmiljøindsats, som virkelig virker. Det, at man i brancherne sætter sig sammen og finder ud af,

hvor problemerne er, hvad man kan gøre ved dem, og så rent faktisk handler på det og gør noget ved dem, er noget af det, der virkelig virker, og det er det, regeringen nu vil halvere. Jeg forstår det simpelt hen ikke, og jeg håber, at ministeren vil komme herop og sige, at man lige vil kigge på det en gang til, eller i hvert fald komme med nogle argumenter, som vi ikke har hørt indtil nu under lovbehandlingen, for, hvorfor regeringen og Dansk Folkeparti mener, at den indsats skal halveres.

Det kunne også være, at Dansk Folkepartis egen ordfører havde lyst til at komme op og forklare, hvorfor DF mener, at man skal halvere en arbejdsindsats, der faktisk virker, som kan gøre, at folk ikke bliver syge, og som kan gøre, at folk ikke omkommer, bliver dræbt, på deres arbejde, fordi der ikke er ordentlig sikkerhed på arbejdspladsen. Det ville være rigtig godt at få nogle argumenter, for dem, der tidligere er fremkommet, er faldet fra hinanden under lovbehandlingen.

Kl. 10:30

Formanden:

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 10:30

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Først vil jeg gerne sige, at vi i SF er fuldstændig enige i det, som den socialdemokratiske ordfører har sagt, og i det, som Enhedslistens ordfører har sagt – fuldstændig enige. Det er jo en meget barok situation, at der hver eneste dag er 50.000 mennesker i Danmark, der er syge på grund af dårligt arbejdsmiljø.

Der bliver talt meget om, at det skal der gøres noget ved, og som det er nævnt, skal vi have mindre sygefravær, men så gør man her det stik modsatte, nemlig fjerner 50 mio. kr. årligt fra et arbejde, som er særdeles virksomhedsfuldt med hensyn til at forebygge arbejdsskader, hvad enten det er nedslidning, erhvervssygdomme, eller det er arbejdsulykker. Man forsøger sig så fra regeringens side med at argumentere for, at en lille del af det her arbejde er overflødigt, som det er nu, og det fremgår af de svar, vi har fået, at den del af arbejdet udgør et par millioner kroner.

Men hvad gør man med forslaget her? Der fjerner man ikke bare et par millioner kroner, der fjerner man 50 mio. kr. Det er der simpelt hen ikke nogen argumenter for, og det er utrolig dårligt. Der er jo mange nedskæringer og besparelser, som, når det kommer til stykket, vil ende med i det lange løb at blive dyrere samfundsmæssigt set, og det gælder naturligvis også det her, fordi der netop kunne spares mange penge på nedsat sygefravær, færre udgifter til sundhedsbehandling, færre udgifter til førtidspension, og man kunne altså ikke mindst hjælpe en masse mennesker.

Til sidst vil jeg sige, at det her forslag også er et barokt eksempel på, hvor planløst regeringen opfører sig. Det er sådan, at man for øjeblikket har forhandlinger i gang, som drejer sig om, hvad der skal gøres ved det danske arbejdsmiljø i tiden frem til år 2020. Der skal altså laves en ny handlingsplan for indsatsområder i forbindelse med det danske arbejdsmiljø. De forhandlinger er ikke afsluttet, og der er ikke draget nogen form for konklusion, men det vil der formentlig blive i løbet af de kommende måneder eller det kommende halve år, hvordan det nu vil gå.

Hvis det var sådan, at man så ville foretage en vurdering af de økonomiske ressourcer, som bruges på at forbedre arbejdsmiljøet i Danmark, så kunne man gøre det, efter det var vedtaget, hvad det er, vi vil stille op med arbejdsmiljøet i de næste 10 år. Det ville jo være den rigtige rækkefølge at gøre det i. Jeg tror ikke, at det ville ændre på vores syn på, at man skulle fastholde de 50 mio. kr., som de borgerlige partier her fjerner, men hvis man skulle gå ind i debatten på en ordentlig og planlagt måde, så skulle man i det mindste først have

vedtaget nogle mål for, hvad man vil gøre de næste 10 år, og så kunne man derefter have vurderet økonomien.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:33

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af beskæftigelseskravet, afskaffelse af ret til sygedagpenge på søgnehelldage m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 17.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 10:34

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Lennart Damsbo-Andersen beder om ordet. Værsgo

Kl. 10:35

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Med det her lovforslag demonstrerer regeringen så endnu en gang, at man ikke tager den sociale ulighed alvorligt. Igen ser vi, hvordan regeringen og Dansk Folkeparti bidrager til en dyb social kløft i befolkningen – en kløft, som kun er blevet gravet dybere de seneste 9 år.

Vi Socialdemokrater kan ikke stemme for et forslag, som er blotet for solidaritet og medmenneskelighed. Lovforslaget fordobler nemlig beskæftigelseskravet til sygedagpenge fra 13 uger til 26 uger, og man afskaffer retten til sygedagpenge på søgnehelldage.

Regeringen og Dansk Folkeparti rammer endnu en gang de svageste i samfundet. Endnu en gang er det lønmodtageren, ungarbejderen og den ufaglærte, som må bøde for regeringens skattelettelser, og endnu en gang må den svageste del af befolkningen se Dansk Folkeparti i rollen som dem, der tager fra de fattige og giver til de rige.

Skammen må efterhånden være svær at bære for Dansk Folkeparti. Det var i hvert fald en noget tynget hr. Bent Bøgsted, som stod her på talerstolen ved førstebehandlingen med armene bundet godt op på ryggen og ude af stand til at se os og befolkningen i øjnene. Han måtte indrømme, at regeringen har kigget dybt i rodekassen for at finde dette lovforslag.

Så jeg er nødt til at spørge Dansk Folkeparti med jer her i salen og tv-seerne som vidne: Hvor langt er Dansk Folkeparti villige til at gå for magten på de svages bekostning? Jeg kan se, at hr. Bent Bøgsted ikke er til stede og ikke kan komme her op. Så kan jeg spørge, om der er en anden, der vil komme herop og forklare – jo, hr. Bent Bøgsted er her alligevel: Hvor langt vil Dansk Folkeparti gå for magten?

Det er en skandale, at de svageste i samfundet endnu en gang får regningen for regeringens skattelettelser og forfejlede arbejdsmarkedspolitik. Og det er nok ved at gå op for de fleste, at de aftaler, der handles af mellem regeringen og Dansk Folkeparti, berører menneskeskæbner, som i forvejen har minus på kontoen, og som intet har at handle med. Regeringen og Dansk Folkeparti vælger bevidst at sende regningen videre til de syge i stedet for selv at tage ansvar for deres gerninger og aflevere regningen hos os her i salen og de andre, der har levet fedt af regeringens uansvarlige politik.

Det er sjældent, at jeg får lov til at bruge min håndværksmæssige baggrund som tømmer her i Folketinget, men efter min vurdering er det hus, som regeringen og Dansk Folkeparti har bygget op gennem de sidste 9 år ved magten, fuldstændig faldefærdigt: vand i kælderen, svamp i væggene og hul i taget. Det her lovforslag ændrer ikke ved tilstandsrapporten, og det ændrer desværre heller ikke ved den udvikling, vi har set på det seneste, hvor regeringen og Dansk Folkeparti går efter struben på almindelige danskere med en halvering af dagpengeperioden, øgede krav til optagelse i a-kassen og nu en fordobling af beskæftigelseskravet til sygedagpenge.

Regeringen og Dansk Folkeparti skaber et samfund bestående af A- og B-mennesker. A-menneskene er regeringens velbærgede ryggrad i toppen af dansk erhvervsliv, og B-menneskene er dem, der har svært ved at bide sig fast i tilværelsen og skabe sig et godt arbejdsliv. Vi er heldigvis mange, som befinder os midt imellem, og det er vores ansvar, at velfærden er for alle, og at den ikke bare flyder ovenpå, hvor det kun er de rigeste, der kan nå den.

I Socialdemokratiet vil vi arbejde for en fair løsning, som bygger bro over den kløft af uretfærdighed, som regeringen og Dansk Folkeparti har skabt. Og det ville klæde Dansk Folkeparti at komme herop og tage ansvar for deres politik i stedet for at fortsætte med at bilde vælgerne ind, at de er de svages beskyttere.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 10:38

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

I det høringssvar, som LO og FTF har afgivet til det her lovforslag, skriver man, at lovforslaget er helt uacceptabelt – helt uacceptabelt. Og jeg må sige, at det også efter SF's mening er helt uacceptabelt.

Dansk Folkeparti har ganske rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører siger, et enormt forklaringsproblem, for hvad er det, Dansk Folkeparti prøver at bilde danskerne ind? Man prøver at bilde danskerne ind, at man forsvare de syge og de svage i samfundet, men man gør jo det stik modsatte i praksis. Det ser vi hvert eneste år, når oppositionen fremsætter forslaget om, at varighedsbegrænsningen på sygedagpenge skal ophæves.

Der er 6.000 mennesker i Danmark, som mister sygedagpengene hvert år, ikke fordi de er blevet raske, ikke fordi deres fremtid på arbejdsmarkedet eller i pensionssystemet er afklaret, nej, de er fortsat syge, men de 6.000 mennesker mister altså sygedagpenge, fordi der er en varighedsbegrænsning på sygedagpengene. Så står de der, og enten får de kontanthjælp, eller også – og det gælder en hel del af dem – havner de i det sorte hul, hvor man ikke engang har ret til kontanthjælp, fordi kontanthjælpen er 0,0 kr.

Det forslag, som oppositionen har fremsat hvert eneste år i den her valgperiode, om at afskaffe varighedsbegrænsningen på sygedagpenge stemmer Dansk Folkeparti konsekvent imod. Det er ufatte- lig ringe, og det er ren dobbeltmoral i forhold til det, som man bilder befolkningen ind at man står for. Det her lovforslag, som også for- ringer forholdene for syge, fordi det bliver sværere at få ret til syge- dagpenge, er nøjagtig det samme. Dansk Folkeparti kører et dobbelt- spil. Man foregiver én ting over for offentligheden, og man gør no- get andet, når man sidder herinde i Folketinget og stemmer. Det er simpelt hen falsk reklame af værste slags, som man kunne håbe på at Forbrugerombudsmanden ville gribe ind over for, men det ligger vist uden for hans område.

Så vil jeg til sidst sige: Hvad betyder det her lovforslag? Der er forskellige virkninger af det, men én virkning af det er, at det men- neske, som er sygt i april måned, hvis påsken falder i april, fremover vil opleve at få 2.250 kr. mindre. Hvorfor det? Jo, fordi man her af- skaffer retten til sygedagpenge på de såkaldte søgnehellidage, de skæve helligdage, dvs. skærtorsdag, langfredag og anden påskedag. Der er altså tre skæve helligdage i påsken.

Nu er der i hvert fald dele af Dansk Folkeparti, som også intere- serer sig for kristendommen, og der kan man sige, at vi her har en højtid, som også giver fridage, og hvor man så straffer folk økono- misk. Og hvem straffer man? Man straffer de mennesker, som har de laveste indtægter. Det er bl.a. folk på sygedagpenge. Men de kan alt- så se frem til, at når de fremover får deres penge for påskemåned, mangler der 2.250 kr. for de her søgnehellidage, og det synes man i Dansk Folkeparti er en rigtig god idé, altså at de syge skal rammes på den måde.

Jeg må sige, at jeg ligesom den socialdemokratiske ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen, er meget forarget over det her, og jeg er forarget over, at Dansk Folkeparti og Venstre og Konservative altså mener, at syge mennesker i Danmark skal være med til at betale for ufinansierede skattelettelser til de rigeste. Det hører ingen steder hjemme.

Kl. 10:42

Formanden:

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Regeringen har en målsætning om, at man skal nedbringe sygefra- været, og alle kan vel blive enige om, at det er fint nok, men proble- met er, når den metode, man vælger, er at sige: Fyr de syge. Jeg sy- nes jo, det er en noget besynderlig fremgangsmåde, og jeg synes og- så, det er besynderligt, at Dansk Folkeparti vælger at støtte, at den løsning, vi skal have for at nedbringe sygefraværet i Danmark, er, at man skal gøre alt for, at de syge bliver fyret.

Det synes jeg er virkelig umenneskeligt og hårdt over for nogle af dem, der har allersværest ved at klare sig på arbejdsmarkedet, og det er jo dem, der bliver ramt. Det er folk, der får psykiske lidelser, folk, der får forskellige handicap eller andet, og som alligevel prøver at holde sig i gang, prøver at gå på arbejde. Men fremover bliver det altså meget, meget sværere for dem, fordi det bliver ekstremt dyrt for arbejdsgiveren, når man i den grad skærer refusionen fra staten væk. Så skal man som arbejdsgiver virkelig både have et meget stort hjerte og et meget stort økonomisk overskud, hvis man skal have råd til at blive ved med at have syge mennesker ansat, når man ikke læn- gere får den refusion, man fik før.

Derfor kommer det altså til i den grad at ramme nogle af dem, der har det sværest, og jeg synes faktisk, det er et problem, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative ikke går på talerstolen og forsvare, at det er de her mennesker, der skal rammes, at det er dem, der skal være med til at betale. Og det nytter altså ikke noget at blive

ved med at sige, at det er, fordi vi mangler penge, så længe man sta- dig lægger stemmer til at give store skattelettelser til de allerrigeste her i samfundet, som vi har set med finansloven. Man mener altså, at det er de syge, der skal betale, ved at det ikke længere bliver muligt for dem at være på arbejdsmarkedet.

Så er resultatet jo for mange af dem, at de ender på kontanthjælp, og så har man altså ikke mange penge at leve for, og derfor er der en meget stor risiko for, at man kommer ud i en stor social nedtur, at det kommer til at gå rigtig galt. Det kommer så på længere sigt til at koste samfundet mange flere penge, men jeg er godt klar over, at spørgsmålet om, hvor store byrder man pålægger samfundet frem- over, overhovedet ikke er noget, hverken Dansk Folkeparti, Venstre eller De Konservative er optaget af. Man synes bare, det er vigtigt, at man lige her og nu får skåret ned over for dem, der har det sværest i forvejen.

Kl. 10:45

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 10:45

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stem- mes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 59 (V, DF, KF og LA), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om fleksydelse og lov om seniorjob. (Afskaffelse af fe- riedagpenge til dimittender m.fl., afvikling af statsligt tilskud til ATP-bidrag af efterløn og fleksydelse m.v.).

(Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 12.10.2010. Betænkning 17.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 10:46

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:46

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stem- mes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF, KF og LA), imod stemte 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af lov om maritime uddannelser. (Økonomiske og administrative forhold m.v. for visse uddannelsesinstitutioner).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 07.12.2010. Tillægsbetænkning 09.12.2010).

Kl. 10:46

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Der er ikke nogen, der beder om ordet. Så er forhandlingen om ændringsforslaget slut, og vi går til afstemning.

Kl. 10:47

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (SF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 17 (SF, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 90 (V, S, DF, KF og RV), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Kl. 10:48

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed. Og da der ikke er nogen, der beder om ordet, går vi til afstemning.

Kl. 10:48

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 1 (V) (ved en fejl), hverken for eller imod stemte 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om værdipapirhandel m.v., møntloven og forskellige andre love. (Kompetencekrav for finansielle rådgivere, risikomærkning af lån, aflønningspolitik, oplysningsforpligtelse for udstedere af værdipapirer, offentliggørelse, administrative bødeforelæg, clearing og afvikling af betalinger, indløsning af mønter m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 09.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 15.12.2010 til 3. behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)).

Kl. 10:48

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig her i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Der er ikke nogen, der beder om ordet.

Så er forhandlingen om ændringsforslagene afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:49

Afstemning

Formanden:

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 og 2 af økonomi- og erhvervsministeren som vedtaget.

De er vedtaget.

Kl. 10:49

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget i sin helhed.

Her er der ikke nogen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:49

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Kl. 10:50

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). (Gennemførelse af ændringsdirektivet om rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fusioner og spaltninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 23.11.2010. Betænkning 10.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:49

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:50

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse og lov om forurennet jord. (Digital adgang til oplysninger i forbindelse med ejendoms-handel).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 14.12.2010).

Kl. 10:50

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 3. behandling af lovforslag nr. L 26:

Forslag til lov om ændring af lov om hold af dyr. (Uddannelseskrav til pelsdyravlere m.v., egenkontrol ved gruppevis levering af slagtesvin og forenkling af gebyropkrævning).

Af fødevareministeren (Henrik Høegh).

(Fremsættelse 07.10.2010. 1. behandling 14.10.2010. Betænkning 01.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

Kl. 10:51

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Bjarne Laustsen har bedt om ordet og får det sandelig.

Kl. 10:51

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Vi havde en god debat ved andenbehandlingen, og vi har også stillet et ændringsforslag, så den del af det har vi klaret. Det, der var lidt underligt, var, at alle partierne undtagen regeringspartierne udtrykte ønske om, at alle, der passer vores mink, så vi får de her skrækkelige historier om misrøgt, kom væk. Alle var enige om, at uddannelse var et rigtig godt initiativ.

Det, der så var problemet, var, at regeringen lavede en studehandel med Dansk Folkeparti. Det er jo sådan lidt underligt, at regeringen valgte bare lige at tage fat i et enkelt parti, når alle havde udtrykt ønske om uddannelse. Men det valgte man altså at gøre, og det er jo ren og skær blokpolitik. Dansk Folkeparti havde sagt nøjagtig det samme som SF, Radikale, Socialdemokratiet, Enhedslisten osv., så der var ingen forskel på det, men det valgte man altså at se bort fra. Hvorfor var det, at man ikke ville lave en fælles aftale om det her?

Jeg har lige gennemgået alle svarene fra ministeren om lovforslaget, og spørgsmålet om, hvilket indhold der skal være i den uddannelse, som de pågældende skal have, hvis ikke de kan dokumentere de nye krav om bl.a. 12 måneders beskæftigelse osv., er uklart. Hvad er det for et indhold, der skal være i uddannelsen? Det andet er, om der skal være en kontrol af de folk, der eventuelt ikke har fået kurset. Hvad er det for noget, der skal ske? Grunden til, at jeg spørger så specifikt, er jo, at vi har stillet et spørgsmål til ministeren, men ministeren ville ikke svare på indholdet, fordi han havde lavet en aftale med Dansk Folkeparti.

Jeg synes jo, det var interessant, at vi, her inden vi skal stemme ved tredjebehandlingen, fik en forklaring på, hvad det er, der skal

være deri. Er det en AMU-uddannelse med et kursus, der, som når man normalt laver en uddannelse, er bygget op – jeg havde nær sagt – videnskabeligt, så man ved, hvad kursisterne skal igennem? Er det sidemandsoplæring? Hvad er det for noget, der er tale om her? Jeg kan simpelt hen ikke se det, for der er tale om en ministerbemyndigelse, og det her betyder jo, at ministeren bagefter, når lovforslaget er vedtaget, skal til at skrive en bekendtgørelse. Hvad skal der stå i den bekendtgørelse på baggrund af de her krav? Hvordan skal indholdet være? Og hvordan kan man kontrollere det?

Grunden til, at jeg siger det, er jo også, at justitsministeren her i Folketinget sidste år var ude i samme ærinde, og det er sådan set samme problemstilling. Om det er minkavl, eller det er forlystelser, så arbejder vi med, at der er rigtig mange udlændinge, der kommer hertil, hvoraf nogle måske ikke behersker sproget. Da var vi også enige om, at det var rigtig godt at få uddannelse, inden man startede karrusellen op, for så vidste folk, hvad det var, de skulle igennem. Men vi har jo siden hen spurgt om, hvor mange der har fået de her kurser, og hvad indholdet er i dem, og det foretager man ingen kontrol af. Så er det bare sådan noget på papiret? Er det det samme, som fødevareministeren er i gang med, som vi har set på justitsministerens område? Jo, det ser pænt ud på papiret, men der er ingen efterfølgende kontrol af, hvad der rent faktisk er sket. Så jeg håber, at ministeren vil redegøre for det her ved tredjebehandlingen, inden der stemmes.

Alle partier var jo sådan set enige om, at det her var noget, man måske godt kunne stemme for, hvis der blev givet de nødvendige indrømmelser, men det har man jo ikke givet, og så har man ført blokpolitik på det. Så jeg skal på baggrund af det her forløb sige, at jeg på Socialdemokratiets vegne vil anbefale, at vi undlader at stemme her ved tredjebehandlingen, for jeg synes ikke, at den aftale, som regeringen og Dansk Folkeparti er kommet frem til, er god nok. Og ud over det mangler der en forklaring på indholdet og kontrollen af de kurser, der eventuelt skal laves. Tak.

Kl. 10:55

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:55

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 51 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 3. behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:55

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:55

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 3. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til postlov.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse (Omtrykt) 27.10.2010. 1. behandling 18.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Tillægsbetænkning 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:56

Forhandling**Formanden:**

Der ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:56

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 94 (V, S, DF, KF, RV og LA), imod stemte 17 (SF, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Kl. 10:58

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om private fællesveje.

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 05.11.2010. 1. behandling 25.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:57

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:57

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 8 (RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 43 (S og SF).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 3. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. samt sundhedsloven. (Egenbetaling for behandling med kunstig befrugtning, refertilisation og sterilisation i det offentlige sundhedsvæsen og justering af regler om vurdering af forældreegnet ved behandling med kunstig befrugtning m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 29.10.2010. 1. behandling 04.11.2010. Betænkning 08.12.2010. 2. behandling 14.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:57

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Sophie Hæstorp Andersen har bedt om ordet, værsgo.

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Om lidt skal vi stemme om, hvorvidt der skal indføres en markant brugerbetaling på vores offentlige sygehuse, men først vil jeg gerne spole tiden lidt tilbage til en debat, vi havde her i Folketinget i 2005, da sundhedsministeren hed Lars Løkke Rasmussen og regeringen havde fremlagt et forslag til en ny sundhedslov. Dengang var der nemlig en debat om det kloge i at ændre formålsparagraffen i loven om at gå fra fri og lige adgang til forebyggelse og behandling i sundhedsvæsenet til ordlyden let og lige adgang. Allerede dengang var vi i Socialdemokratiet meget bekymret for, om den nu lette adgang skulle tolkes derhen, at der i de kommende år ville komme mere brugerbetaling ind i sundhedsvæsenet, og at man ville bryde med den frie og lige adgang. Men sundhedsministeren gjorde alt for at forsikre om, at dette ikke var tilfældet, og at det slet ikke var regeringens politik. I dag kan vi se, at dette var forkert. Man talte ikke sandt i Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, da man forsikrede Folketinget og befolkningen om, at ændringen af lovens formål ikke skete med henblik på at indføre mere brugerbetaling i sundhedsvæsenet og dermed skabe mere social ulighed i danskernes sundhed.

Om lidt stemmer vi altså om at spare 200 mio. kr. i vores offentlige sundhedsvæsen ved at indføre brugerbetaling for en bestemt gruppe af patienter, hvis sygdomsforløb medfører, at de har svært ved at blive gravide. Ufrivillig barnløshed er for langt de flestes vedkommende et resultat af en bred vifte af sygdomme hos både manden og kvinden, som kan skyldes tidligere underlivsbetændelser, hormonforstyrrelser, at man har haft blindtarmsbetændelse og er blevet opereret, at man har nedsat sædkvalitet, som jo har været tilfældet siden 1960'erne, hvor danske mænds sædkvalitet har været faldende, uden at der er fundet en egentlig årsag til det. Det er alt sammen ting, som folk ikke selv har været skyld i, og som de derfor heller ikke har kunnet ændre på.

Det er et angreb på den frie og lige adgang til sundhedsbehandling på vores offentlige sygehuse og et historisk brud på den velfærdsmodel, vi har i Danmark, der medfører, at man ikke skal have penge med på offentlige sygehuse og klinikker. I Socialdemokratiet frygter vi, at man for alvor vil tage de første skridt hen imod et brugerbetalt sundhedsvæsen. Hvor bliver det næste sted, man trækker dankortautomaterne ind på vores sygehusafdelinger? Bliver det i alkoholbehandlingen, bliver det hos diabetikerne? Hvor bliver det henne?

Samtidig er forslaget jo økonomisk meget kortsigtet og uansvarligt for dansk økonomi på længere sigt. I dag er det sådan, at omkring 10 pct. af en fødselsårgang kommer til verden ved hjælp af fertilitetsbehandling, og heraf er 5 pct. kommet til verden ved hjælp af gratis behandling på vores offentlige klinikker. Det svarer til, at 1-2 børn i hver eneste skoleklasse har fået hjælp til at komme til verden, og det svarer også til og betyder, at omkring 20 pct. af alle vores unge mennesker, der i dag ønsker at få børn, faktisk har svært ved det og må have hjælp.

Danmark er et af de steder i verden, hvor vi med fertilitetsbehandling faktisk opretholder fødselstallet højt, og vi er et af de lande, der vil være allermest følsomme på det her område. I forbindelse med at den danske befolkning jo er aldrende, og at Velfærdskommissionen, Arbejdskommissionen og økonomiske vismænd siger, at vi i fremtiden vil mangle arbejdskraft, er et fald i fertilitetsbehandlingen ikke bare et alvorligt slag mod danskernes ønske om at få børn, men også mod vores økonomi på længere sigt.

Tyske erfaringer, som vi også har fået frem i udvalgsarbejdet, bliver ministeren ved med at afvise. Ministeren bliver ved med at sige: Vi kan ikke se til udlandet for at finde andre eksempler på det her. Men det kan vi selvfølgelig! Vi ved, at da man indførte brugerbetaling i Tyskland, faldt antallet af fertilitetsbehandlinger med 50 pct.

Vi ved, at da man indførte brugerbetaling i Norge, faldt antallet af fertilitetsbehandlinger og dermed også antallet af børn, der bliver født ved hjælp af den her metode, så det vil få indflydelse på det danske fødselstal.

Det her er et ungdomsfjendsk forslag, og i Socialdemokratiet arbejder vi for at skabe et samfund, hvor der sikres lette og gode muligheder for at få børn og stifte familie. Vi skaber fremtidens Danmark, men børnene er en forudsætning herfor. Et samfund uden børn er således et samfund uden en fremtid.

Kl. 11:02

Derfor går vi imod regeringens politik, der lægger regningen for den finansielle krise og de ufinansierede skattelettelser hos børnefamilierne i form af lavere tilskud til de børnerigeste familier, flere lukkedage og dårligere og færre pædagoger i vores daginstitutioner og skoler. Oven i det kommer dette lovforslag, hvor man indfører brugerbetaling på ufrivilligt barnløses behandling med kunstig befrugtning som f.eks. insemination, mikroinsemination og reagensglasbehandling.

Regeringen mener, det er en politisk nødvendighed, men forslaget er en klar liberalistisk, politisk prioritering fra den borgerlige regerings side støttet af Dansk Folkeparti, og det er ikke en nødvendighed. Det er en del af en genopretningsplan, men det er en genopretningsplan, hvor man har taget skyklapper på i stedet for at se på, at vi i Danmark hvert år går glip af omkring 700 mio. kr. i statskassen på grund af fradraget for de arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer, og i stedet for at se på, om det er ret og rimeligt, at mennesker, som i mange år har gået med en skavank, død og pine skal behandles inden for en måned, uanset hvor alvorlig deres sygdom er. I stedet for at se på en lang række ting vælger man at lukke øjnene og kun se på, at det her område skal tilføres brugerbetaling. Det er ikke rimeligt, og der er ikke nogen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet ønsker en anden vej for vores sundhedsvæsen. Vi ønsker ikke en vej, hvor vi indfører mere brugerbetaling, men vi har anvist andre finansieringskilder.

Til sidst vil jeg bare notere mig, at der, da vi startede den her diskussion, var flere ordførere fra Venstre og Konservative, der sagde, at det her ikke vil ramme syge mennesker. Ja, vi kan så konkludere, at de ikke mener, at folk med kroniske underlivssmerter er syge, og det må vi så tage til efterretning. Men med det her forslag bliver kræftramte mennesker også ramt.

I dag er det sådan i Danmark, at vi faktisk er rigtig gode til at hjælpe unge mennesker, som skal i kemiterapi; man kan f.eks. tage hele en kvindes æggestok ud, fryse den ned og bruge den igen, når hun er færdig med kemoterapien, hvorefter man opererer den ind igen, og så kan kvinden altså ved hjælp af kunstig befrugtning faktisk blive gravid, på trods af at hun har haft en alvorlig kræftsygdom. Med det her forslag bliver der indført brugerbetaling på den behandling, som de her mennesker får, alene som følge af, at de faktisk har overlevet kræftsygdom. Det synes jeg er meget alvorligt.

Vi har også spurgt ind til, hvad det vil betyde for folk, der er smittet med hiv, folk, der er smittet med hepatitis, der i dag modtager hjælp for ikke at smitte et kommende barn, og de vil også være omfattet af brugerbetaling på det her område.

At regeringen vil tillade, at ægsortering ikke skal være omfattet af brugerbetaling, i hvert fald når man starter på behandlingen, men, så vidt vi ved, ikke i forhold til medicinen, er jo kun en lillebitte del af det her. Men syge mennesker, folk, der har været ramt af kræft, folk, der er smittet med hiv, folk, der er smittet med hepatitis, skal altså ikke kunne forvente længere at kunne få hjælp på det her område heller – det har vi kunnet se i udvalgsbehandlingen – og det synes jeg i sig selv er meget, meget alvorligt og et helt klart brud på det, jeg omtalte indledningsvis, nemlig det med den frie og lige adgang til hjælp, herunder hjælp mod de følger, der er af ens sygdom, i det danske sundhedsvæsen. Tak for ordet.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 11:06

Afstemning

Formanden:

Vi skal stemme om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 49 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 3. behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Valgret til og valgbarhed for EU-diplomater m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 05.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

Kl. 11:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:07

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 93 (V, S, SF, KF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og 1 (DF) (ved en fejl)), imod stemte 17 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 3. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til

merværdiafgift m.v. samt om Momsfondet. (Nedlæggelse af Momsfondet).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 05.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 09.12.2010).

Kl. 11:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 11:08

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 59 (V, DF, KF og LA), imod stemte 49 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)) hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 3. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Renteforhøjelse og nedslag i de påløbne renter).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 04.11.2010. 1. behandling 16.11.2010. Betænkning 09.12.2010. 2. behandling 14.12.2010).

Kl. 11:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Derfor går vi til afstemning.

Kl. 11:08

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 3. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseksamen (hf-kurser) og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Ændring af deltagerbetalingen på almene og erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:09

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Vi går til afstemning.

Kl. 11:09

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 59 (V, DF, KF og LA), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 3. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Forkortelse af perioden med statens voksenuddannelsesstøtte på videregående niveau, afskaffelse af beregningsperioden på 5 år for gentagen ret til statens voksenuddannelsesstøtte til uddannelse på videregående niveau, nedsættelse af støttesatsen på både alment og videregående niveau m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 27.10.2010. 1. behandling 12.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:10

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Bjarne Laustsen vil bede om ordet. Er det som ordfører? Det er som ordfører i dagens anledning.

Kl. 11:10

Kl. 11:14

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tager ordet, selv om jeg ikke kan se, at undervisningsministeren er til stede. Men der er en stedfortræder – en, jeg tror er bekendt med stoffet. Ikke desto mindre vil jeg sige, at det her er et rigtig modbydeligt forslag, som jeg ikke håber at den tidligere undervisningsminister ville have fremsat.

Det her drejer sig om de svageste i samfundet. For dem, der bliver ramt af globalisering og arbejdsløshed, har det været sådan, at i virksomheder, der var ved at lukke ned, kunne man f.eks. i opsigelsesperioden tage fat på noget uddannelse. Når vi taler om globaliseringen, er det jo ofte dem, som ikke har trukket mest på uddannelseskontoen, som bliver ramt, og vi har masser af eksempler over hele landet på, at store virksomheder er lukket ned og jobcenteret så er rykket ud på virksomheden og man har talt med hver enkelt om, hvordan de kunne komme videre, og lagt uddannelsesplaner osv.

Hvorfor er det så lige, at der eksempelvis bare er det ene punkt, at man i opsigelsesperioden ikke kan bruge SVU-ordningen? For det kunne allerede være med til at sætte gang i, at man kunne dygtiggøre sig og kvalificere sig til at kunne søge bredere på jobmarkedet. Men sådan har man altså valgt at gøre her. Der er ingen, der forstår, hvorfor man gør det. Her er lønmodtagerorganisationer og arbejdsgiverorganisationer fuldstændig enige om, at det her er tosset.

Det næste er jo også, at det er en straf for arbejdsgiverne, for man går ind og sætter satsen ned fra 100 til 80 pct., og det betyder her, at arbejdsgiverne skal hoste op med flere penge. Hvis man har lavet en aftale om, at lønmodtageren skal have løn, når vedkommende er på kursus, så bliver der et større bidrag fra arbejdsgiverne. Omvendt er det også sådan, at perioden bliver sat ned fra 80 til 40 uger.

Alle de her ting gør, at folk ikke får lettere ved at klare de udfordringer, der er på arbejdsmarkedet i fremtiden, og det her er simpelt hen en knyttet næve til et blåt øje, for det får den modsatte virkning. Vi har behov for, at folk kan få nogle kompetencer og nogle kvalifikationer, men det her vil føre til, at færre får uddannelse. Derfor synes jeg, at regeringen skulle indrømme klart og tydeligt, at det her er et rent besparelsesforslag. For jeg tror ikke, at regeringen er i stand til at modsige, at det vil få de konsekvenser, som jeg her har været inde på. Vi risikerer altså, at folk bliver presset ud, og hvis man ser det her forslag i sammenhæng med, hvad man gør på arbejdsmarkedsområdet i øvrigt, så er det helt tydeligt, at først sætter regeringen dagpengeperioden ned, og alle de ting, der skulle være med til, at folk ikke falder ud, fjerner man også.

Når så nogle finder på at sige, at Socialdemokratiet også selv satte dagpengeperioden ned i 1990'erne, vil jeg svare: Jo, det er rigtigt, men samtidig skruede vi op for alle de ting, der gjorde, at folk kunne komme videre, måske i anden beskæftigelse eller erhverve sig ny viden. Det, Danmark har klaret sig på, er jo, at vi hver eneste gang har været i stand til at få folk flyttet. Da hele tekstilindustrien flyttede ud, var vi i stand til at omskole folk, så de kunne klare nye udfordringer.

Det, man nu gør i en tid, hvor der er allermost behov for dette, er at skære ned. Det mangler vi altså et rigtig, rigtig godt svar på. Så jeg er ked af, at den nuværende undervisningsminister lægger navn til nogle helt urimelige nedskæringer, der ikke bare er dumme i sig selv, men er ganske ukloge i forhold til den opgave, vi står over for, nemlig at flere folk får uddannelse, at flere folk får bedre mulighed for at kunne søge bredere, når de mister deres arbejde i deres gamle hovederhverv. Så jeg forstår ikke, hvad det er, regeringen har gang i.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak. Så er det hr. Troels Christensen som ordfører.

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Tak. Nu kan det jo godt komme til at lyde, som om det, regeringen har gang i her, er helt forfærdeligt – det hørte vi også hele dagen i går – altså besparelser og besparelser, specielt på undervisningsområdet. Vi hører, at det handler om knyttet næve osv. Nu er det altså vigtigt, at vi får proportionerne lidt på plads. Der er ikke tale om besparelser på videregående uddannelser.

Vi har det sådan, at vi, hvis vi kigger på de nøgne kendsgerninger og så lader være med at kigge så meget på følelser og det, vi tror, kan se, at investeringerne i videregående uddannelser i dagens Danmark er steget fra 5,6 mia. kr. til 7,3 mia. kr. Er det en besparelse? Vi prioriterer i den grad videregående uddannelser i Danmark. At der så er nogle justeringer og vi skal have en genopretningsplan på plads og vi skal finde 24 mia. kr. og vi skal finde ud af at bruge pengene lidt mere fornuftigt, ja, det er der da rigtig god mening i.

Så vil jeg også til allersidst gøre opmærksom på, at SVU'en er og bliver princippet, en mulighed for dem, som er i arbejde, og det er det, vi præciserer.

Kl. 11:15

Formanden:

Tak. Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning til hr. Troels Christensen.

Kl. 11:15

Bjarne Laustsen (S):

Gad vide, hvad det er for nogle diskussioner, man har haft i Venstres gruppeværelse omkring det her, når man stiller sig herop og siger, at der ingen besparelser er i det lovforslag, vi taler om her, og siger, at det handler om følelser. Jeg tror, at hver eneste af de folk, der bliver ramt af det her, ikke bare vil nøjes med, at det er følelser, men at det for dem er ren kontant afregning, i det øjeblik man får bevilget noget uddannelse, og satsen så går ned fra dagpengeniveau til 80 pct. Det er da en besparelse.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at Venstres ordfører ikke vil indrømme, at det bare er et rent og skært besparelsesforslag over for dem, der først har mistet deres arbejde, at man så både skærer i forhold til de muligheder, de har for at komme videre, og at man efterfølgende skærer ned på satsen. Og så har man på arbejdsmarkedsrådet yderligere skåret ned i den periode, hvor de kan få dagpenge. Det vil sige, at alle muligheder for at bide sig fast og komme tilbage er fjernet.

Det er derfor, jeg kalder det en knyttet næve til et blåt øje. For vi er jo enige om, at vi skal hjælpe folk tilbage, og vi har været dygtige til det igennem tiden. Så derfor må Venstres ordfører indrømme, at det er et rent og skært besparelsesforslag.

Kl. 11:17

Formanden:

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Christine Antorini (S):

Jeg synes, hr. Troels Christensen fra Venstre skylder et rigtig godt svar her ved tredjebehandlingen på, hvordan han kan stille sig herop og sige, at regeringen ikke sparer på voksen- og efteruddannelsesindsatsen. Jeg vil gerne opfordre Venstre til at kigge i det lovforslag, som vi skal stemme om her ved tredjebehandlingen. Det er sådan, at hvis man kigger i bemærkningerne, kan man se, præcis hvad besparelsen er.

Desværre kan de jo så ikke nå at spare så meget i 2011, det er kun 9,3 mio. kr., men så slår det til gengæld også hårdt igennem. I

2012 bliver der sparet 230 mio. kr., i 2013 bliver der sparet 230 mio. kr., og i 2014 bliver der sparet 230 mio. kr.

Kl. 11:20

Det er den besparelse, der sker i forhold til muligheden for, at man kan omskole sig og opgradere sig – i en periode, hvor vi har en dyb økonomisk krise, og hvor det lige præcis er det tidspunkt, hvor vi har brug for at kunne hjælpe folk, der skal videre til noget andet. Jeg vil godt bede Venstre om at komme og forklare, hvorfor der ikke er en besparelse, når det er det, vi stemmer om her.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Troels Christensen.

Kl. 11:18

Troels Christensen (V):

Som jeg gav udtryk for, så er det, det her handler om, at vi kan se, når vi ser på de videregående uddannelser i Danmark og investeringen i videregående uddannelse i Danmark, at vi ligger på et meget, meget højt niveau. Og det er sådan, at ser vi på, hvordan udviklingen har været, kan vi jo se, at vi ligger langt, langt højere, end vi gjorde på det tidspunkt, hvor S og R havde ansvaret for, hvordan der skulle investeres i videregående uddannelse. Det ligger på et rigtig flot, højt niveau, og det er jeg faktisk stolt af.

Vi har så måttet prioritere, i forbindelse med at vi skulle finde 24 mia. kr. Det har vi gjort, og så har vi fundet ud af, hvor det gør mindst skade, og der regulerer vi. Men samlet set bruger vi faktisk lige så mange penge til næste år, som vi har gjort i år.

Kl. 11:19

Formanden:

Fru Christine Antorini for en kort bemærkning.

Kl. 11:19

Christine Antorini (S):

Jeg stillede et meget præcist spørgsmål til Venstres ordfører, og det håber jeg at Venstres ordfører så kan give et præcist svar på:

Kan Venstres ordfører bekræfte, at det lovforslag, vi skal stemme om lige om lidt, L 41, betyder, at der skal spares 230 mio. kr. i 2012, 230 mio. kr. i 2013 og 230 mio. kr. i 2014 med hensyn til muligheden for, at man kan omskole sig?

Kl. 11:19

Formanden:

Hr. Troels Christensen.

Kl. 11:19

Troels Christensen (V):

Det er korrekt, at der står i bemærkningerne, at de penge skal findes i forbindelse med genopretningspakken, men det billede, som Socialdemokraterne vil prøve at tegne her, nemlig at vi er en regering, der sparer på de videregående uddannelser og efteruddannelsen, passer ikke, og derfor har jeg brugt de tal, jeg har brugt her. Altså, det er sådan, at det er steget fra 5,6 mia. kr. til 7,3 mia. kr., og det vil jeg bare godt have lov at sige, så alle er klar over det.

Det ville da også være lidt ærgerligt, hvis man fik tegnet et helt forkert billede af, hvordan rigets tilstand er, når det drejer sig om de videregående uddannelser – så derfor de bemærkninger.

Kl. 11:20

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning til hr. Troels Christensen.

Bjarne Laustsen (S):

Nå, det var da godt, at Venstres ordfører vågnede op, selv om jeg ikke tror, han har fattet en brik af det, der foregår. Gad vide, om hr. Troels Christensen har hørt, at der er forsvundet 180.000 arbejdspladser i Danmark som følge af finanskrisen? Mange virksomheder er helt lukket, og det, vi taler om her, er, at nogle af medarbejderne i opsigelsesperioden ikke kan gå ind og få SVU, for det lukker man simpelt hen for.

Derudover er det sådan, at man i fremtiden vil skære satsen ned fra 100 til 80 pct., og der siger Venstres ordfører, at det bare er en følelse, Socialdemokraterne har. Nej, det er kontant afregning ved kasse et.

Der næst bliver perioden, hvor man kan dygtiggøre sig, sænket fra 80 uger til 40 uger, og så siger Venstres ordfører heroppefra: Det har ikke noget med besparelser at gøre.

Det er et rent og skært besparelsesforslag.

Så er det sådan, at uddannelse jo følger konjunkturerne på arbejdsmarkedet. Når der er høj arbejdsløshed og der er mange virksomhedslukninger, har vi behov for at bruge flere penge, fordi det er klogt at gøre i forhold til fremtiden. Så kan der være perioder, hvor der er høj beskæftigelse, og hvor man ikke har tid til at komme på kursus. Venstres ordfører må da kunne indrømme, at det er sådan, det er skruet sammen.

Kl. 11:22

Formanden:

Hr. Troels Christensen.

Kl. 11:22

Troels Christensen (V):

Ja, tingene er skruet sådan sammen, at vi også skal sikre os, at vi har en ordentlig økonomi i det her land, og det interesserer åbenbart ikke Socialdemokraterne særlig meget. For os er det altså vigtigt, at der er nogle arbejdspladser i Danmark, og at de ikke flyver ud af landet, fordi omkostningerne er for høje og vores konkurrenceevne for dårlig. Derfor tager vi ansvaret for økonomien, og det her er en del af det.

Men det, jeg vil sige, og jeg vil gentage det, er, at samlet set ligger vi på et fantastisk flot, højt niveau, når det drejer sig om efteruddannelse i Danmark. Sådan er det bare. Så det billede, man begynder at tegne af, at det hele fuldstændig er en masse, hvilket vi har hørt både i samråd, og hvad ved jeg, passer simpelt hen bare ikke. Det passer ikke, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, der er ikke tale om en masse.

Kl. 11:23

Formanden:

Så er det fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning til hr. Troels Christensen.

Kl. 11:23

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil fortsætte lidt i samme spor og stille hr. Troels Christensen fra Venstre det spørgsmål, om man ikke i Venstre synes, det er en anelse hyklerisk, at man har det her skrigekor fra både Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis side, når det er, at de ikke selv vil gå ind og tage ansvar for den økonomiske krise og den regning, den har efterladt.

De fremlægger en plan, der hedder »En Fair Løsning«, og som er underfinansieret med mellem 11 og 29 mia. kr. Er det så ikke lidt hyklerisk, når det er, de så kommer med en kritik rettet mod regeringen og Dansk Folkeparti, som rent faktisk har været med til ansvarligt at sikre, at Danmark kunne komme igennem krisen?

Kl. 11:23

Kl. 11:26

Formanden:

Hr. Troels Christensen.

Kl. 11:23

Troels Christensen (V):

Det synes jeg var et rigtig godt spørgsmål, for jeg synes nemlig fuldstændig, ligesom vi har hørt her, at det jo også drejer sig meget om ansvarsforflygtigelse. Man vil jeg slet ikke være med til at tage ansvar.

Der er nogle, der tager ansvar. Det gør regeringen, det gør Dansk Folkeparti. Vi sikrer os, at der er en ordentlig balance mellem indtægter og udgifter. Vi retter tingene til, og på videreuddannelsen ligger vi stadig astronomisk højt. Vi er et af de lande i verden, der bruger flest penge på det her felt.

Så ja, prøv hellere at vise lidt ansvar.

Kl. 11:24

Formanden:

Så er det hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:24

Karsten Hønge (SF):

Af alle overraskende indlæg i dag tror jeg virkelig, at hr. Troels Christensens indlæg må være det mest overraskende. Hvordan kan man formå at få et lovforslag om området for voksen- og efteruddannelse, der jo bevisligt medfører forringelser for omkring 1 mia. kr., til nu at være en forøgelse? Det er simpelt hen nye elementer af nysprog, hvis man kan få den her vreden om til det, og jeg tror ikke, det lykkes hr. Troels Christensen.

Er det ikke bevisligt, at man skal nedsætte den periode, hvor folk kan få SVU, fra 80 til 40 uger? Er det ikke bevisligt, at satsen bliver sat ned fra 100 pct. til 80 pct.? Er det ikke et element, at man skal stoppe for at få hjælp i en opsigelsesperiode?

Det her er et eksempel på, at man mener at have en udfordring, som ikke eksisterer. Altså, hvordan kan vi gå hen og gøre arbejdsmarkedet stivfrossent? Hvordan kan vi gå hen og gøre virksomheders muligheder for at kunne konkurrere om fremtidens arbejdspladser sværere? Hvordan kan vi ødelægge den enkelte lønmodtagers muligheder og drøm om at komme videre i stedet for at være ledig? Ja, så er svaret selvfølgelig nedskæringer.

Jeg må spørge hr. Troels Christensen: Har alle andre da misforstået det her? Hvad med Dansk Industri? Hvad med Dansk Erhverv? Hvad med virksomhederne? Har de også misforstået, at det faktisk er en udvidelse af voksen- og efteruddannelsesområdet, de står over for?

Kl. 11:25

Formanden:

Hr. Troels Christensen.

Kl. 11:25

Troels Christensen (V):

Det er jo sådan, at SVU'en er beregnet til de mennesker, der er i arbejde, og det er faktisk det, der bliver præciseret i det her lovforslag, og vi kanter til. Så det synes jeg at vi skal fastholde, når vi er i den situation, vi er i, hvor vi skal have prioriteret tingene fornuftigt – og så inden for det her felt – og det er det, vi har gjort.

Vi skal have mest muligt ud af pengene, og vi skal sikre det formål, der har været med SVU'en, for vi kan jo heller ikke være tjent med, at vi har en ordning, hvor man kan få en almindelig SU og sidde på en skolebænk ved siden af en, der får SVU og altså får over det dobbelte. Det holder jo heller ikke i længden. Altså, SVU'en er beregnet til dem, som skal have et lille løft, mens de er i arbejde.

Formanden:

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:26

Karsten Hønge (SF):

Det er altid godt med noget varm luft på en kold decemberdag. Det nærmer sig overhovedet ikke et svar på det, jeg spurgte om. Vedken- der hr. Troels Christensen sig, at det her handler om en besparelse på op mod 1 mia. kr. på voksen- og efteruddannelsen? Eller fastholder ordføreren, at der er tale om en udvidelse?

Kl. 11:27

Formanden:

Hr. Troels Christensen.

Kl. 11:27

Troels Christensen (V):

Jeg fastholder, at vi generelt set ligger rigtig, rigtig flot, når det drejer sig om videregående uddannelser, og at vi er steget med 30 pct. fra 2007 til 2009, og at vi stadig væk ligger på et rigtig højt niveau i Danmark. Så derfor vil jeg fastholde, at vi ligger på et rigtig flot niveau.

Jeg ved godt, at SF er meget interesseret i igen at få det her til at se ud som en kæmpe, kæmpe massakre og en kæmpe, kæmpe besparelse, men faktum er – og det vil jeg godt slå helt fast – at det, SVU'en er beregnet til, formålet med SVU'en, er at sikre dem, som er i arbejde, og ikke dem, der er afskediget, for der er helt andre ordninger for dem.

Kl. 11:28

Formanden:

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Selv om hr. Troels Christensen får støttehjul på i form af støtte- spørgsmål fra fru Marlene Harpsøe, synes jeg altså ikke helt, vi har fået svar på, om ikke det er sandt, at man med det her forslag skal spare 230 millioner kr. i 2012, 2013 og 2014, om det ikke er sandt, at folk, hvis de i forvejen har en videregående uddannelse, kan komme til at betale mellem 10.000 og 13.000 kr. for et enkelt fag, når det her forslag er vedtaget.

Det her forslag er jo et angreb på hele muligheden for at opkvalificere den danske arbejdsstyrke. Særlig voksenuddannelsesområdet er jo et temmelig forsømt område, og jeg synes, at regeringen, hvis den havde lidt respekt for den danske arbejdsstyrke, faktisk burde skamme sig over at fremsætte forslag, der så markant forringer muligheden for, at man kan opkvalificere sig på sigt. Vil hr. Troels Christensen ikke komme herop og bekræfte, at der er tale om en besparelse på 230 mio. kr. i 2012, 2013 og 2014?

Kl. 11:29

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 11:30

Afstemning**Formanden:**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Jeg venter kun på, om der er nogle, der ikke er kommet ind i salen, og som skulle stemme.

Afstemningen slutter.

Kl. 11:32

For stemte 54 (V, DF, KF og LA), imod stemte 46 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Jeg beder om, at man er opmærksom på, at vi er i forhandlinger, og at man er i salen, når der skal stemmes.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 3. behandling af lovforslag nr. L 42 A:

Forslag til lov om ændring af lov om pædagogikum i de gymnasiale uddannelser. (Behandling af klager over bedømmelse af prøven i teoretisk pædagogikum).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:31

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:31

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 3. behandling af lovforslag nr. L 42 B:

Forslag til lov om ændring af lov om pædagogikum i de gymnasiale uddannelser og lov om folkeskolen. (Anerkendelse af udenlandske lærer kvalifikationer og afskæring af klageadgang).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(2. behandling 10.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:31

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 3. behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens uddannelsesstøtte (SU-loven). (Harmonisering af satser for befordringsrabat til uddannelsessøgende m.v., indførelse af godtgørelse efter en kilometersats til studerende ved videregående uddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 10.11.2010. 1. behandling 12.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 09.12.2010. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Tillægsbetænkning 14.12.2010).

Kl. 11:32

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Bjarne Laustsen – som ordfører? Det er som ordfører? Det har noget med taletiden at gøre, for på mit papir står der, at det er fru Christine Antorini, der er ordfører. Jeg vil jo være sikker på, at det går rigtigt for sig. Værsgo.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Nu må vi se, når dagen er omme.

Jeg vil gerne sige, at vi er lodret imod det her lovforslag. Det er simpelt hen en strafafgift på at bosætte sig i et yderområde. Stigningen er på 70 pct., og for hvert barn, man har, er det 227 kr. ekstra om måneden, hvis den unge f.eks. skal fra Skagen til Frederikshavn for at tage sin uddannelse. Det her forringer uddannelsesmulighederne, lægger en afgift på folk, og så er det en hån imod de folk, der har valgt at bosætte sig i vores yderområder.

Når det er sagt, vil jeg sige, at der er et element i det, der handler om, at trafikskaberne var i deputation i Uddannelsesudvalget for at sige, at vi skal passe på med ikke at lave noget makværk. Altså, en ting er, at vi er uenige om stigningen og beskæringen af rabatten her, men det, der er dumt, er det, regeringen har gang i nu. Den sekundære undervisningsminister i dag ved udmærket godt, hvad vi taler om, for det her var et område, hvert enkelt amt i Danmark havde med at gøre før. Det overtog staten som følge af strukturreformen, og det betyder så, at det nu er staten, der har med det at gøre.

Det, der er spørgsmålet her, er, om alle de rabatkortordninger og ting og sager, der findes i hvert eneste af vores trafikskoler – vedrørende SU osv. – kan komme på plads, så vi kan undgå nogle af de ting, som vi tidligere har set. Ministeren ved jo udmærket godt, at loven er blevet ændret adskillige gange, fordi man har haft rigtig travlt med at lave en harmonisering af priserne, fordi der var 14 forskellige satser i amterne.

Det forslag, som vi stemte om ved andenbehandlingen, var jo derfor, om ikke bare regeringen kunne gøre det, som også trafikskolerne gerne vil, nemlig at vente til sommer, til det nye skoleår, med at gennemføre det her. Det er helt uforståeligt, at man ikke venter, for der er saglige grunde for det, som ministeren selv gør rede for. Og selv om trafikskolerne vil imødekomme det og gøre, hvad de kan, for at der ikke opstår bøvl på det her område, så var det rent faktisk langt, langt bedre at vente til det nye skoleårs start.

Det her er bare et godt råd til ministeren, fordi vi er lodret imod, at man lægger en afgift på 70 pct. på nogle enkelte elever, der kommer udefra og skal have uddannelse, fordi de ingen uddannelsesmuligheder har i den by, hvor de bor. De skal både have ekstra transport, og så skal enten de selv eller deres forældre finde en klækkelig sum, for at de kan få en uddannelse. Det her vil få folk til i endnu højere grad at flygte fra yderområderne, og det risikerer at medføre, at vi får færre unge mennesker, der har råd til at få en uddannelse.

Kl. 11:35

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:35

Erling Bonnesen (V):

Tak. Inden ordføreren kravler alt for højt op i træet og får sat alt for meget retorik på, med hensyn til hvor meget det her i hvert fald ifølge ordførerens udlægning skader Udkantsdanmark – han begynder også at nævne de 70 pct. – tror jeg lige, man skal prøve at kigge på fakta. Hvad er fakta? Når han siger 70 pct., hvad betyder det så rent konkret for den enkelte? Er det ikke korrekt, vil jeg spørge ordføreren, at det betyder cirka 7 kr. om dagen? Det er sådan set det, man skal forholde sig til, når man skal bedømme, hvilken virkning det så har for den enkelte studerende, når man taler om transporten: Ca. 7 kr. er det, man skal forholde sig til.

Det, der er vigtigt, i hvert fald for mig, er også, at alle unge fortsat har mulighed for at få en uddannelse, og så må man forholde sig til, at der kan blive tale om 7 kr. i forbindelse med transporten.

I forhold til det med Udkantsdanmark – transport og hjælp der – tror jeg næsten, vi skal prøve at vende den rundt: Er det ikke også korrekt, vil jeg spørge ordføreren, at der faktisk står i lovforslaget, som vi nu forhåbentlig får vedtaget, at det er en hjælp til de studerende, der bor i Udkantsdanmark, og at der faktisk kommer en håndsrækning til dem? Så den vender sådan set tilbage til ordføreren som en boomerang, det her er faktisk også en håndsrækning til de studerende.

Kl. 11:37

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:37

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo en kendt sag, at man måske ikke er de bedste til at regne i partiet Venstre, men man kan ikke bestride, at det lovforslag her handler om en stigning for de elever her, der skal af sted og have en uddannelse, på 70 pct. Og 70 pct. i forhold til de tal, der er i lovforslaget, svarer til en årlig stigning på 227 kr. gange 12, og hvis en enlig mor har to børn, er det næsten 6.000 kr., hun skal hoste op med

mere, for at hendes børn kan komme i uddannelse. Det er en ren og skær strafafgift.

Hvis man boede i Frederikshavn eller i Århus eller i Aalborg eller en hvilken som helst anden by og der var 2 km, kunne man tage cyklen derhen. Det er ikke det, vi taler om. Det her handler om, at vi skal have et land i balance, hvor folk vælger at bosætte sig i yderområderne, og vi synes, de alle sammen skal have en uddannelse. Så vælger man bare sådan lige uden videre at lægge en afgift på dem, der har længst og skal bruge mest tid på transport hver eneste dag i al slags vejr og med måske ikke alt for gode transportmuligheder.

Carl Holst, regionsformanden fra Region Syddanmark, var her, og han sagde, at det har afgørende betydning, at der er uddannelsessteder nær ved, for at vi kan nå uddannelsesmålene. Det håber jeg Venstres ordfører er enig i.

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen, og det er en kort bemærkning.

Kl. 11:38

Erling Bonnesen (V):

Jamen procentregning kan stilles op og bruges som skræmmebillede på mange måder, for hvis det var fra 1 kr. til 2 kr., var det jo 100 pct. Hvis vi får sat fokus på, præcis hvad det handler om her, er det jo fra ca. 18 kr. til ca. 25 kr. sådan rundet af. Så det er altså de 7 kr., man skal forholde sig til. Når vi sådan har været rundt og drøftet det her, er der altså mange, der har bemærket, at det klarer de nok, fordi det er godt, at de stadig væk har muligheden for at få nogle gode uddannelser i Danmark. Så de 7 kr. om dagen skal de nok komme over.

Er det så ikke også korrekt, må jeg spørge ordføreren, at det her faktisk også er med til at skabe en bedre balance i Danmark, for det er jo rent faktisk en håndsrækning til dem, som bor i udkantsområderne, landdistrikterne, og som går på de videregående uddannelser. Det svarede ordføreren jo ikke på. Det er korrekt, at der er noget harmonisering i det her, men er det ikke også korrekt, som vi påpeger nu, at det her også er en håndsrækning til dem, som bor i landdistrikterne og som søger videregående uddannelse? Det er det rent faktisk.

Kl. 11:39

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 11:39

Bjarne Laustsen (S):

Hvis man tager 1 måned og dividerer den op i 227 kr. kan jeg godt finde ud af, hvor mange penge det giver. Det skal ses i forhold til, hvor mange dage det er, man skal af sted. Hvis det er et par og tyve dage, man skal af sted i 1 måned, så er det ikke det beløb, som hr. Erling Bonnesen taler om. Så er det et betydeligt højere beløb. Men det handler om 227 kr., og hr. Erling Bonnesen ved også godt, at man skal tjene mange flere kroner for at få de 227 kr., som man netop skal lægge hos busselskabet, fordi regeringen ikke vil støtte det her projekt så meget, som de har gjort. Så det er en klar forringelse over for de grupper, vi gerne vil have får en uddannelse.

Man har så valgt at lægge besparelsen de steder – jeg kan synes, det er fint – hvor Venstres medlemmer melder sig ud af partiet, og som vælgerne flygter fra, fordi man siger, man vil gøre noget ved Udkantsdanmark, men det her er et forslag, der går den stik modsatte vej. Det er så politik. Det, der bekymrer mig, er, at vi risikerer, at der er færre unge mennesker, der får en uddannelse, og jeg håber, at Venstres ordfører deler det synspunkt.

Kl. 11:40

Formanden:

Tak. Så er det hr. Karsten Hønge som ordfører.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Ret skal jo være ret. I det her forslag ligger der faktisk en hjælp til de studerende – en lille hjælp, men den er der. Det ligger også i forslaget, at det ikke vil få en særlig stor betydning for de fleste gymnasieelever, som jo på grund af den geografiske spredning af gymnasierne ikke bliver ramt så hårdt. Næh, det her forslag går målrettet efter at straffe de unge, som søger de erhvervsfaglige uddannelser og produktionsskolerne. Så er det bare, man må rejse spørgsmålet: Hvis vi skal have flere i gang med at uddanne sig, er det så ikke netop erhvervsskoler og produktionsskoler, der skal trække en stor del af læsset? Og er det ikke netop dem, der har brug for hjælp i stedet for yderligere snubletråde, der bliver spændt ud af regeringen og Dansk Folkeparti?

Nu er det jo ikke, fordi jeg har de store tanker om Venstre og Konservatives omsorg for faglige unge. Jeg synes til gengæld, at det her igen igen fremstiller det åbenlyse forræderi, som Dansk Folkeparti udøver over for netop faglige unge i Udkantsdanmark. Det rammer helt præcis dem, som man påstår man vil hjælpe, men som man nu igen her vil gøre det sværere for at komme i gang med uddannelse. Lige nøjagtig ufaglærte og faglærte i Udkantsdanmark bliver ramt af det her lovforslag.

Kl. 11:42

Formanden:

Tak til hr. Karsten Hønge. Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning til hr. Hønge.

Kl. 11:42

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo altid interessant at høre hr. Karsten Hønge fra Socialistisk Folkeparti angribe Dansk Folkeparti for at være forrædere. Det er ret interessant, når det er, man selv fremlægger en økonomisk plan, som på ingen måde tager hensyn til den økonomiske krise og den regning, som den økonomiske krise har efterladt. Så kan man tale om forræderi i forhold til det ene og det andet, men jeg synes i hvert fald ikke, og det synes Dansk Folkeparti absolut heller ikke, det er hensigtsmæssigt, at man fremlægger en såkaldt løsning på den krise, som Danmark har været igennem, som er underfinansieret med mellem 11 og 29 mia. kr.

Vi har aftalt en genopretningsplan med regeringen. Det her forslag indgår som en del af en meget, meget stor pakke. Man må da anerkende fra SF's side, fra Socialistisk Folkepartis side, at vi altså er med til at sikre, at regningen for krisen bliver betalt.

Jeg hørte i øvrigt i går flere gange både medlemmer af Socialistisk Folkeparti og af Socialdemokraterne anerkende, at vi aldrig har brugt så mange penge på uddannelse og velfærdsydelser, som vi gør i dag.

Kl. 11:43

Formanden:

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Karsten Hønge (SF):

Det lød som en fuldstændig tilståelsessag fra fru Marlene Harpsøes side. Forklaringen var, at Danmark er i økonomisk krise. Det er nødvendigt at give bankdirektørerne skattelettelse på op til en halv million kroner om året, og man vil målrettet ramme dem, der søger de erhvervsfaglige uddannelser, og dem, der går på produktionsskolerne, og som bor i Udkantsdanmark.

O.k., det er da en politik at have, og det er en afvejning, hvis man synes, at det er den sociale profil, Dansk Folkeparti vil være kendt

for. Derfor er det, jeg siger, at jeg ikke synes, der er nogen grund til at tale for forståelse hos V og K, for de har aldrig nogen sinde foregivet at have noget som helst særligt omsorgs-gen for hverken de faglige unge eller for de arbejdere, der bor i Udkantsdanmark. Men det påstår Dansk Folkeparti jo jævnlige at have. Derfor er det her igen med fru Marlene Harpsøes eget indlæg beviset på det åbenlyse forræderi over for en gruppe, hvis interesser man påstår at varetage.

Kl. 11:44

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 11:44

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg synes, hr. Karsten Hønge er direkte grov, når det er, man anklager både VK og Dansk Folkeparti – det syntes jeg også lå i undertonen – for ikke at tage vare om bl.a. erhvervsuddannelserne. Det synes jeg er en meget, meget ubehagelig beskyldning.

Det er korrekt, at vi her finder nogle penge til at håndtere en krise, til at betale en regning, som krisen har efterladt. Det er da korrekt, men hvad var der sket, hvis vi bare havde taget regningen og skubbet den foran os? Så ville det netop være de unge, som ville komme til at betale regningen. Det ville være fremtidige generationer af unge, som ville komme til at betale en meget, meget større regning. Det er ikke ansvarligt. Socialistisk Folkeparti trænger altså til lidt undervisning nu, hvor vi er på uddannelsesområdet, i økonomisk ansvarlighed. Det var da egentlig på tide.

Kl. 11:45

Formanden:

Hr. Karsten Hønge for en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Karsten Hønge (SF):

Jeg har ualmindelig let ved at leve med, at fru Marlene Harpsøe mener, at jeg er grov i tonen over for Dansk Folkeparti i det her spørgsmål, fordi det igen illustrerer, at Dansk Folkeparti – nu igen igen i salen her – i den praktiske politik udøver rent forræderi over for de mennesker, som man påstår at have omsorg for, ved ikke bare at ramme ungdomsuddannelserne generelt, men ved præcis at ramme de erhvervsfaglige uddannelser og præcis at ramme produktionsskolerne. Man gør det med forskellige snubletråde, og den her snubletråd gør det sværere at komme hen til uddannelsesstedet.

Så kan det da være rigtigt nok, at man kan prøve at hive det op til en diskussion om den generelle økonomiske politik. Der er det så bare, at Dansk Folkeparti nu vedkender sig, at den sociale profil, man ønsker, er skattelettelse til bankdirektørerne, og man rammer præcis dem, der har fået den mindste bid af uddannelseskagen, dem, der har haft sværest ved at komme i gang med en uddannelse, der kan gøre dem kompetente til at begå sig på arbejdsmarkedet. Dem ønsker man så at gøre det sværere for. Hvordan det så kan hænge sammen med et ønske om, at Danmark skal bevæge sig fremad og skabe fremtidens arbejdspladser, uden at vi har en arbejdsstyrke, der er i stand til at udfylde pladserne, må stå hen i det uvisse.

Kl. 11:46

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Så går vi til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Det drejer sig om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 60 (V, DF, KF og LA), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

29) 3. behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forordning om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning, hvad angår bevægelighed for indehavere af visumsager m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 29.10.2010. Betænkning 30.11.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 11:47

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:47

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte 84 (V, S, SF, KF og LA), imod stemte 20 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 6 (RV og Christian H. Hansen (UFG)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Kl. 11:46

Det næste punkt på dagsordenen er:

30) 3. behandling af lovforslag nr. L 37:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. (Revision af reglerne om uledsagede mindreårige udlændinge m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 28.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 07.12.2010. 2. behandling 10.12.2010).

Kl. 11:47

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Karsten Lauritzen beder om ordet som ordfører

Kl. 11:48

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg tager ordet, fordi jeg synes, det er vigtigt, at den proces, der ligger bag det her lovforslag, og det flertal, som danner sig i Folketingssalen, kommer frem. For da vi havde førstebehandlingen i Folketingssalen, var der sådan set bred enighed i Folketinget om, at vi har et problem, og det er, at der er nogle menneskesmuglere, som tjener rigtig, rigtig mange penge på at komme til afghanske familier, bilde forældrene ind, at de skal sende deres unge til Danmark, typisk unge afghanske mænd, og at de der kan få beskyttelse under reglerne om uledsagede mindreårige, og så kan de sende penge hjem og andet. Der var Socialdemokraterne og SF sådan set enige med os i Venstre og regeringen om, at det er et problem, vi skal gøre noget ved, bl.a. sagde fru Astrid Krag, ordføreren fra SF:

Vi kan ikke leve med, at de her menneskesmuglere tjener kæmpe summer på at transportere børn og unge til Danmark, en tur fra deres hjemland, som ofte er ekstremt brutal, og hvor de mindreårige risikerer meget og meget, såsom at blive udsat for overgreb, farer og tvangsarbejde. Alle herinde bør kunne enes om at gøre alt, hvad vi kan, for at stoppe denne trafik.

Det er jo dejligt, at vi er enige, men hvad sker der så? Så sker der det, at SF's formand og Socialdemokraternes formand i et interview i Berlingske Tidende siger, at der ikke skal strammes mere i forhold til en række områder inden for udlændingelovgivningen, og bl.a. asyl bliver nævnt. Det er jo meget interessant, når man lige har oplevet, at der i Folketingssalen sådan set er enighed om, at vi skal gøre noget og lave en stramning.

Hvad sker der så? Så sker der jo det, at man skal finde en undskyldning for ikke at ville stemme for det her lovforslag. Og der bliver jeg nødt til at sige, at i den betænkning, som udvalget har afgivet, bruger man bl.a. den undskyldning for ikke at stemme for lovforslaget, at man er bange for, at kontrolopgaven med de her omsorgscentre, som vi opretter bl.a. i Afghanistan, kan tilfalde andre lande end Danmark. Det er jo reelt nok, men hvilke lande er det så, at den her kontrolopgave kan tilfalde? Det er jo bl.a. de lande, som vi samarbejder med det her om.

Hvem samarbejder Danmark med det her om? Det kan man læse på forsiden af Politiken i dag, og det er bl.a. Norge; det er bl.a. den socialdemokratiske regering i Norge. Og jeg har svært ved at forstå, at Socialdemokraterne og SF her i Folketingssalen ingen tillid har til den norske regering, som de ellers samarbejder med på en lang række områder og i øvrigt også er i samarbejde med i forhold til deres partimæssige tilknytning til internationale socialdemokrater.

Jeg må sige, at det er meget tankevækkende, og jeg synes i virkeligheden, det er beskæmmende, at et forslag, som har til formål at ville sikre, at menneskesmuglere ikke kan tjene formuer på at få afghanske familier overtalt til at sende deres unge drenge til Danmark,

bliver taget som gidsel i en eller anden udlændingepolitisk diskussion mellem Socialdemokraterne og SF. Det synes jeg er sørgeligt, vi kan ikke være det bekendt. Tak.

Kl. 11:51

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg skal egentlig ikke gentage, hvad der er blevet sagt, og vi har også haft debatten før, og den er foregået, nogenlunde som hr. Karsten Lauritzen redegjorde for.

Det, der egentlig bare er interessant her, er, at vi nu etablerer nogle modtagefaciliteter i f.eks. Afghanistan, så mindreårige uledsagede asylansøgere kan blive sendt tilbage dertil, og at den opholdstilladelse, man får, hvis man får den, fordi man er mindreårig uledsaget asylansøger, som udgangspunkt, når man bliver 18 år, er midlertidig.

Det stemmer Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti imod, og det, vi egentlig godt kunne tænke os at vide, og som andre folk måske også godt kunne tænke sig at vide, er: Vil man rulle det her tilbage, hvis man får mulighed for det på et tidspunkt? Hvis der er etableret modtagecentre, vil man så lukke dem i f.eks. Afghanistan? Vil man ændre lovgivningen på det her område, hvis man får mulighed for det?

Det synes jeg faktisk folk fortjener at få et nogenlunde klart svar på. Vil man gøre det, eller vil man ikke gøre det, hvis man får mulighed for det?

Kl. 11:52

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Så går vi til afstemning.

Kl. 11:52

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF og LA), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

31) 3. behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 28.10.2010. 1. behandling 09.11.2010. Betænkning 02.12.2010. 2. behandling 10.12.2010. Tillægsbetænkning 14.12.2010).

Kl. 11:53

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Søren Krarup beder om ordet som ordfører.

Kl. 11:53

(Ordfører)

Søren Krarup (DF):

Vi har i Dansk Folkeparti igennem snart 10 år arbejdet sammen med regeringen om at styre og regulere udlændingepolitikken, herunder spørgsmålet om indfødsret, som regeringen i 1990'erne havde været uhyggelig letsindig og uansvarlig med. I 2002 var vi med til at ændre lovgivningen og fik styr på tingene. Vi havde en kortvarig afbrydelse i 2004-05 på grund af uenighed om sprogkravet, men i december 2005 indgik vi en betryggende aftale med regeringen også på dette område, ligesom vi i september 2008 sanerede aftalen om indfødsret med regeringen. Vi stod loyalt sammen om at få styr på dette nationalt betydningsfulde forhold. Vi sagde fra lovforslag til lovforslag ja til aftalen og har stemt for hvert eneste indfødsretslovforslag siden 2005.

Da jeg først på efteråret fik stillet det vanlige spørgsmål om det lovforslag, der nu er til tredje og sidste behandling, svarede jeg derfor ja til lovforslaget i overensstemmelse med vores vanlige aftale, og dette løfte har jeg hidtil følt mig bundet af. Det gør jeg ikke mere!

Den nyordning af indfødsretslovgivningen, der er sket med dette lovforslag, hvor en FN-konvention fortrænger grundlovens § 44 og vil tvinge Folketinget til at give dansk statsborgerskab til en række personer, 35 i alt, af hvilke de 33 ikke lever op til de krav, Folketinget stiller til dem, der skal anses for værdige til at opnå indfødsret, nøder os til at stemme nej. Dette lovforslag forekommer os at være en katastrofe. Det undrer os, at vi skal være de eneste her i salen, der reagerer imod den vold, som FN-konventionen udsætter Folketinget for. Det er 35 personer, der ikke har dokumenteret at kunne tale dansk, som ikke har bestået den krævede indfødsretsprøve, som ikke har ren straffeattest, skulle vi i det danske Folketing meddele dem dansk indfødsret, fordi en FN-konvention vil tvinge os til det, som om en FN-konvention er en hellig akt, som om Danmark ikke skal opsigte en FN-konvention, der krænker grundloven, som om vi skal acceptere en udefrakommende kommando, der genkalder situationen omkring kommunistlovgivningen i 1941? Aldrig i livet!

Dansk Folkeparti siger et klart og kategorisk nej til dette lovforslag, L 38, og Dansk Folkeparti vil fortsætte med at sige nej til en indfødsretslovgivning, der bøjer sig for FN-konventionen om begrænsning af statsløshed. Dansk indfødsret er ikke noget, man handler med. Dansk indfødsret er uløseligt knyttet sammen med grundloven og skal accepteres lige så ubetinget som grundloven. Derfor føler jeg mig ikke bundet af mit tidligere afgivne løfte, der var afgivet på falske betingelser.

På mit partis vegne stemmer jeg nej til L 38 og opfordrer alle andre partier til at gøre det samme, idet det er os en gåde, at ikke enhver i denne sal har blik for det katastrofale ved en international konventions tilsidesættelse af den danske grundlov.

Kl. 11:57

Værsgo, så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:00

Formanden:

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Hr. Søren Krarup taler mod bedre vidende. Både ved første- og andenbehandlingen er det blevet sagt meget, meget klart, og jeg er sikker på, at hr. Søren Krarup også ved det i forvejen, at et flertal i Folketinget, et meget stort flertal, ønsker, at Danmark skal være med i denne FN-konvention. Hvis et flertal i Folketinget ønskede noget andet, kunne dette flertal bestemme, at man ikke ønskede at være bundet af denne FN-konvention, at man ønskede at opsiges den. Det er altså ikke et spørgsmål om, at FN eller nogen andre tvinger det danske Folketing til at vedtage noget bestemt; det er noget, et flertal i Folketinget selv ønsker. Sådan er det med internationale konventioner; det er noget, flertallet i Folketinget bestemmer, og flertallet i Folketinget kan beslutte, at man ikke vil følge dem, at man vil træde ud af konventionen.

Så skal jeg bare sige, at det ikke er meget tillid, hr. Søren Krarup og Dansk Folkeparti åbenbart har til det danske demokrati, hvis man mener, at 35 mennesker er en sådan katastrofe, at det vil kunne omstyrte det danske demokrati. Jeg er af den klare overbevisning, at det danske demokrati er utrolig stærkt, og jeg mener, at vi også i Danmark sagtens kan håndtere, at der er 35 mennesker, der hidtil har levet som statsløse, som nu får chancen for at have den tryghed, der ligger i at få statsborgerskab. Det er vi i den grad i stand til at kunne klare i Danmark.

Kl. 11:59

Formanden:

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 11:59

Søren Krarup (DF):

Det forbløffer mig, at Line Barfod ikke forstår en meget enkel sag, og måske er det ikke helt usædvanligt, at jurister har en evne til at læse uden om det, der faktisk er sagen. Dette handler om – det er fuldstændig rigtigt – at Folketinget i 1977 tilslutter sig konventionen af 1961 om begrænsning af statsløshed. Og det fører så til – og det er det, sagen drejer sig om i dag – at denne konvention påtvinger det danske Folketing 35 personer som dem, der kommer på indfødsretsloven, på trods af at det i grundlovens § 44 udtrykkeligt hedder, at indfødsret meddeles ved lov. Dermed er det sagt, at det er Folketinget, der suverænt bestemmer, hvem der optages på indfødsretsloven. Alligevel sker der her det, at en international konvention tvinger os til det.

Jeg er da ikke i tvivl om, at Folketinget naturligvis, da de i sin tid stemte ja, ikke har gjort sig klart, hvad det kunne betyde. Nu kan de se det. Nu kan de se, at den internationale konvention fører til, at man krænker grundlovens eneret til at bestemme, hvem der kommer på indfødsretsloven. Dette er en krænkelse af grundloven, og hvis en jurist ikke kan forstå det, er der noget alvorligt galt med forstanden.

Kl. 12:00

Formanden:

Tak. Jeg vil lige orientere Folketinget om, at det er min agt, at man kan køre debatten her til kl. 12.15; det er det sidste punkt, som man skal stemme om. Jeg ved også, at der jo er mange medlemmer, der har aftalt møder i den forventede pause fra kl. 12.00 til 13.00, men medmindre der er højlydte protester, er det min agt at køre 15 minutter endnu for at se, om man kan nå at gøre den sag færdig, så vi er færdige med at stemme for i dag.

Line Barfod (EL):

Grundloven fastlægger, at Folketinget beslutter, hvem der skal have indfødsret. Folketinget har besluttet, at man ønsker at give indfødsret til mennesker, der er statsløse, i henhold til den konvention, som et flertal i Folketinget ønsker at være en del af. Der er ikke nogen i FN eller andre, der tvinger Folketinget til dette, det er et flertal i Folketinget, der ønsker den situation. Man har i Folketinget godt vidst, hvad man gik ind til, da man for mange år siden vedtog at være en del af den konvention, og man ved også nu, at det er det, man gør.

Hvis et flertal i Folketinget ønskede noget andet, kunne de i dag sige: Vi ønsker ikke at være bundet af konventionen, vi vil meddele FN, at vi træder ud af konventionen. Det ønsker et flertal i Folketinget ikke. Der er ikke noget grundlovsbrud, det er Folketingets flertals vilje, der bliver fulgt.

Kl. 12:01

Formanden:

Hr. Søren Krarup for en kort bemærkning.

Kl. 12:01

Søren Krarup (DF):

Det er en forunderlig mangel på evne til at fatte, hvad sagen drejer sig om. Forholdet er, at Folketinget meddeler indfødsret ved lov, og det udføres på den måde, at Folketingets flertal udformer en aftale om indfødsret. Denne aftale stiller en række krav som betingelse for, at man får indfødsret. Så er der altså – det er fuldstændig rigtigt – i 1977 vedtaget en tilslutning til en konvention, der altså nu tvinger Folketinget til at ændre den vedtagelse. Det betyder naturligvis, at hvis Folketinget er tro imod sin egen grundlov, den bestemmelse, der siger, at det er Folketinget, der meddeler indfødsret, så vil Folketinget sige, at den FN-konvention er en krænkelse af grundloven, og at vi derfor opsiges den. Det hjælper jo ikke noget, at man bare stikker hovedet i busken og siger, at man ikke tænkte på det i 1977. Så skal man tænke på det i dag.

Nu er det klart for enhver, at grundloven tilsidesættes, fordi de krav, der stilles til indfødsret, tilsidesættes, og det burde faktisk føre til, at hele Folketinget støttede os i vores protest.

Kl. 12:03

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 12:03

Line Barfod (EL):

Folketinget fastlægger, hvilke betingelser der skal til for at opnå indfødsret. En af de betingelser, som Folketinget ønsker, er, at man følger FN-konventionen. Et flertal i Folketinget kan beslutte, at man ikke længere ønsker at følge FN-konventionen. Der er ikke noget grundlovsbrud, det er flertallet i Folketinget, der beslutter, om man vil være bundet af FN-konventionen eller ej.

Kl. 12:03

Formanden:

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 12:03

Jesper Langballe (DF):

Fru Line Barfod mener, at det da er forunderligt, at de pædagogiske anstrengelser, hun har udfoldet under førstebehandlingen, ikke har overbevist Dansk Folkepartis ordfører om, at han har uret.

Jeg må sige, at jeg undrer mig, og at jeg synes, det er fru Line Barfod, der er uden for pædagogisk rækkevidde og ikke har hørt, hvad der er blevet sagt under førstebehandlingen. For bortset fra de

her meget firkantede kasser, vi taler om, demokratiet, grundloven, Folketinget, er der jo her tale om 35 enkeltindivider, som på et fuldstændig løsagtigt grundlag, der går direkte imod Folketingets flertals aftale om indfødsret, pludselig får indfødsret. Det er folk, der har begået grov voldskriminalitet, det er folk, der ikke kan tale dansk, og det er folk, der intet ved om Danmark, samtidig med at vi har afvist en masse mennesker, som ikke lever op til kravene, og det vil sige, at princippet om lighed for loven tilsidesættes på grund af en FN-konvention.

Kl. 12:05

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 12:05

Line Barfod (EL):

Under førstebehandlingen var det ikke mig, men hr. Tom Behnke, der gennemgik det her, men det går nok alligevel.

Jeg vil gerne fastholde, at det er flertallet i Folketinget, der bestemmer, hvilke betingelser der skal være gældende for at opnå indfødsret. Flertallet i Folketinget har besluttet, at man ønsker at følge den FN-konvention, man har tilsluttet sig. Dermed har man sagt, at det er en af de måder, man kan få indfødsret på. Det er besluttet af Folketinget, og der er ikke nogen her, der står ved vores grænser og tvinger os til at følge FN-konventionen. Det er noget, et flertal i Folketinget ønsker at gøre. Så der er intet grundlovsbrud her.

Kl. 12:05

Formanden:

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 12:05

Jesper Langballe (DF):

Hvorfor svarer fru Line Barfod ikke på det, jeg spørger om? Det er selvfølgelig, fordi hun ikke kan. Der er nemlig ikke noget fornuftigt svar at give. Jeg gjorde opmærksom på, at et flertal af Folketinget altså har skrevet under på en konvention, som nu tvinger Folketinget til at behandle folk ulige for loven og afvise mennesker, der ikke lever op til vores standardkrav til indfødsret, og samtidig lukke andre folk ind. Det er jo fuldstændig tilfældigt, at lige de kommer ind. Det er ulighed for loven, og hvorfor ikke bare vedgå det i stedet for at snakke udenom?

Kl. 12:06

Formanden:

Fru Line Barfod for en kort bemærkning, før integrationsministeren får ordet.

Kl. 12:07

Line Barfod (EL):

Et flertal i Folketinget har ønsket, at en af de måder, man kan få indfødsret i Danmark på, er, ved at man lever op til de betingelser, der er i FN-konventionen om, at man er statsløs og derfor har krav på at få statsborgerskab. Det har et flertal ønsket. Det er en forpligtelse, man har påtaget sig. Det er en international konvention, og den indgår i retsgrundlaget på samme måde som lovgivning. Det er det, der er grundlaget for den lov, man så laver.

På indfødsretsområdet er det jo sådan, at der ikke er nogen lov om, hvilke betingelser der skal til for at få indfødsret. Det er noget, der er aftalt mellem et flertal af Folketingets medlemmer, så det er ikke et spørgsmål om, at der er nogen lov – desværre. Jeg kunne godt tænke mig, at der var en lov, men det er der ikke. Men det grundlæggende her er stadig, at et flertal kunne beslutte ikke at følge FN-konventionen, og at et flertal ønsker at følge FN-konventionen.

Der er ingen, der tvinger os til at gøre det. Der er intet, der strider imod grundloven her.

Kl. 12:08

Formanden:

Tak. Så er det integrationsministeren.

Kl. 12:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der er jo ikke den store grund til at gentage, hvad jeg har sagt, men jeg er nødt til lidt polemisk at sige til hr. Søren Krarup, at nu tvinger hr. Søren Krarup mig til at tage ordet, for det her kan jo ikke stå uimodsagt.

Vi har jo diskuteret sagen under førstebehandlingen, og hr. Søren Krarup sagde det, han siger i dag, hvor jeg siger det, jeg sagde dengang, og under andenbehandlingen, hvor hr. Søren Krarup sagde det samme, og hvor jeg i dag vil sige det samme, og i samrådet, hvor vi har diskuteret sagen, og vi har sagt det samme, og nu må jeg så sige det igen. Det er selvfølgelig klart, at når jeg bliver beskyldt for grundlovsbrud, er jeg nødt til at tage ordet. Det gør jeg så denne ene gang. Jeg går ikke op igen.

Jeg ved godt, at det er det værste, jeg kan gøre over for hr. Søren Krarup, men det gør jeg ikke, for jeg synes også, at det her må have sine grænser.

Det er jo sagt tydeligt af såvel en konservativ ordfører som en ordfører fra Enhedslisten her under de tre forhandlinger, at det altså er Folketinget, der bestemmer, om man vil tilslutte sig konventioner, og det gør vi ganske frivilligt. Og denne regering har klart fra sin tiltræden sagt, at vi overholder de konventioner, vi har indgået. Vi er ikke enige med Enhedslisten i, at de skal inkorporeres i dansk ret, men vi har undertegnet dem, og derfor følger vi dem, og derfor har vi fulgt den i denne sag.

Derfor gør vi det, som nogle af os måske ikke bryder sig om, for det er jo ganske rigtigt, at der for så vidt ikke er lighed for loven, men der er ganske særlige omstændigheder. Vi taler om statsløse. For mig er Danmark mit fædreland, for mig er Danmark det danske folk, og blandt dem er der mange med udenlandske rødder, som også tilhører det danske folk. Men for mig er Danmark ikke en ø i verden. Vi har en nationalitet og et flag og et sprog, men vi er ikke en ø i verden. Vi er danske, men vi er danske som en del af verden, og det er derfor, vi respekterer den konvention, vi har skrevet under på.

Kl. 12:10

Formanden:

Hr. Søren Krarup, kort bemærkning.

Kl. 12:10

Søren Krarup (DF):

Jeg vil opgive at sige noget til fru Line Barfod, for det er tydeligvis ganske udsigtsløst, der er ingen mulighed for at blive forstået på nogen måde. Men til ministeren vil jeg gerne sige, at det da er fuldstændig rigtigt, at det er et flertal i Folketinget, der bestemmer, og derfor vil loven også blive afgjort af et flertal. Det er også rigtigt, at et flertal i Folketinget i 1977 har meldt os ind i den konvention, der hedder begrænsning af statsløshed, men jeg er lige så sikker på, at et flertal i Folketinget aldrig nogen sinde har gjort sig klart, at det skulle indebære, at det danske Folketing kunne blive tvunget til at meddele indfødsret til folk, der overhovedet ikke er kvalificerede til at modtage det. Man har jo netop i grundlovens § 44 understreget, at det kun er Folketinget, dvs. det danske folk alene, der skal kunne meddele indfødsret, for det er en gave til fremmede. Der er ingen, der udefra skal kunne sige: Vi har krav på indfødsret. Men det er det, der sker nu. Det er konsekvensen af den konvention, som vi nu skal lade os tyrannisere af.

Jeg siger, at det naturligvis er Folketingets opgave at opsig en konvention, der tvinger os til at bryde grundloven. Jeg lægger ligesom ministeren mildest talt stor vægt på mit fædreland, men jeg lægger så stor vægt på det, at jeg siger, at det er mit fædreland selv, der skal bestemme i Danmark. Det er det danske folk, og det er grundloven, der skal bestemme, hvem der får indfødsret, det skal ikke være noget, som en FN-konvention kommer og stiller krav til os om.

Derfor vil jeg sige, hvad jeg oprigtigt mener, at jeg er rystet over, at dette ikke vækker en virkelig opstandelse i Folketinget, og jeg håber, at det vil føre til, at denne konvention bliver opsagt af Folketinget.

Kl. 12:12

Formanden:

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 12:12

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 93 (V, S, SF, KF, RV, EL, LA, Christian H. Hansen (UFG) og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte 17 (DF), hverken for eller imod stemte 1 (DF (ved en fejl)).

Lovforslaget er vedtaget og bliver nu sendt til statsministeren.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.15. Mødet er udsat. (Kl. 12:13).

Det næste punkt på dagsordenen er:

32) 1. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. (Gebyr for behandling af ansøgninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse (Omtrykt) 08.12.2010).

Kl. 13:15

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Mødet er genoptaget.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

FN's Sikkerhedsråd har vedtaget sanktioner mod det iranske præstestyre. Det er der rigtig god grund til, og de sanktioner betyder, at der skal ske en skærpet kontrol i forbindelse med handel med Iran. Der er ikke tale om en handelsboykot eller en handelsembargo, men et forbud mod eksport af bestemte varer, ligesom pengeoverførsler af en vis størrelse til og fra Iran underlægges kontrol.

EU-regelsættet er kompliceret, og det bliver derfor forbundet med en del omkostninger at administrere ordningen. De omkostninger skal jo finansieres, og det mest rimelige er, at det er dem, der benytter ordningen, der skal betale udgifterne. Derfor dette lovforslag, hvormed der gives mulighed for, at økonomi- og erhvervsministeren kan sørge for, at der opkræves gebyr hos de virksomheder, der handler med i dette tilfælde Iran, men også med andre lande, måtte vi stå i lignende situationer. Ja, så er det de virksomheder, der laver handlerne med de pågældende lande, som skal betale gebyret, som dækker de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre transaktionerne og overholde de aftaler, vi har indgået, om lande, der har bevæget sig ud på et sidespor, og som det internationale samfund så vil lave sanktioner mod. Vi skal have dækket de omkostninger, der er forbundet hermed, og det mest naturlige er selvfølgelig at lade dem gå til dem, der benytter ordningen.

Så Venstre støtter forslaget.

Kl. 13:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Henrik Dam Kristensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg har den udsøgte fornøjelse også at tale på Det Radikale Venstres vegne, men hr. Morten Østergaard har understreget, at det kun gælder det her lovforslag.

Socialdemokratiet er også som udgangspunkt positiv. Vi synes, det er positivt, at FN har vedtaget resolutioner, og vi synes bestemt også, det er positivt, at EU er blevet enig om en fælles holdning, så vi er selvfølgelig i princippet positive over for selve lovforslaget.

Men der er også nogle ting, som jeg synes vi lige bliver nødt til at få vendt her. Først vil jeg sige, at vi nu endnu engang oplever, at der er meget kort høringsfrist. Reglen for den her regering er jo, at høringsfrister ikke er noget, man tager alvorligt, og det synes jeg faktisk er lidt beskæmmende.

Men når man så endelig kigger de høringssvar igennem, som er kommet ind, så ser det ud til at stritte lidt i alle retninger. På den ene side siger erhvervet, at der er store eksportinteresser, der kan komme på spil her, og at der er nogle, der måske vil opgive handelen, fordi det er for vanskeligt at håndtere. På den anden side siger ministeriet, at det er usikkert, hvordan det vil påvirke handelen, og at der sandsynligvis ikke er grundlag for, at der vil ske nogen væsentlige ændringer, men senere skriver ministeriet selv, at der er meget stor usikkerhed om det skønnede beløb, som det her kan påvirke. Så det stritter efter min mening i alle retninger.

Det andet, som jeg synes der er grund til bare lige at opholde sig meget kort ved, er, at også DI her pointerer, at hvis der ikke indføres gebyrer i andre lande, vil det selvfølgelig forringe konkurrenceevnen. Her må man sige, at ministeriets høringsnotat heller ikke er bare i nærheden af at være præcis. Der er en antydning af, at Sverige måske nok yder noget statsfinansieret støtte her, men der er ingen antydning af, hvad andre lande vil på det område.

Jeg ved godt, at det her ikke er verdens største beløb, og jeg ved også godt, at det her ikke er noget, der vælter noget, men et eller andet sted kan jeg ikke forstå, at der ikke også kan være en fælles EU-holdning til, hvordan man så havde tænkt sig at administrere det her. Der er altså også noget med nogle statsstøtteregler.

Så de to områder har vi tænkt os igennem udvalgsarbejdet at følge med nogle helt konkrete spørgsmål, igen med den understregning, at jeg godt er klar over, at det her ikke er det, der vælter det hele. Der er to principielle ting, som jeg har gjort rede for her, og dem vil vi forfølge i udvalgsbehandlingen, men som udgangspunkt

og overordnet set er både vi og dermed også Det Radikale Venstre positive over for lovforslaget.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Colette L. Brix som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Som flere allerede har været inde på, drejer dette lovforslag sig om, at Økonomi- og Erhvervsministeriet kan indføre et gebyr, der kan dække administrationsomkostninger i forbindelse med ansøgninger, tekniske vurderinger og kontrol af handel med lande, som er underlagt handelsrestriktioner indført af EU.

Vi har forståelse for, at det er nødvendigt at få finansieret disse udgifter, når der indføres sanktioner eller restriktioner over for lande, som udgør en sikkerhedsmæssig trussel – i dette tilfælde Iran i forbindelse med deres atomprogram, som bl.a. omfatter berigelse af uran og forsøg med atomreaktorer, der kan resultere i en bombe. For at sikre, at den danske eksport til Iran er lovlig og ikke fremmer deres atomprogram, er det nødvendigt at indføre restriktioner og kontrol.

Det er selvfølgelig med til at fordyre virksomhedernes omkostninger ved eksport til Iran og andre lande, hvis disse ender i samme situation som Iran, hvilket hørings svarene fra erhvervsorganisationerne også peger på. Vi står imidlertid i en ekstraordinær situation, og alternativet havde måske været, at der slet ikke kunne foregå nogen eksport. Så er det trods alt bedre med en effektiv og hurtig sagsbehandling, der er gebyrfinansieret, så eksporten kan finde sted.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Karsten Hønge som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Brugerbetaling på udvalgte områder kan faktisk være ganske udmærket. Virksomheder, som gennem handel med Iran ser frem til en fortjeneste, må være med til at betale for, at den handel kan foregå på vilkår, som er anerkendt af det internationale samfund. Vi ønsker FN al muligt held med sanktionerne, og vi ønsker for så vidt også virksomhederne lykke til i den samhandel, der holder sig inden for grænserne af FN's beslutninger.

SF ser positivt på lovforslaget.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Carina Christensen som konservativ ordfører.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

I modsætning til måske især SF er vi i Det Konservative Folkeparti principielt altid imod, at man indfører nye gebyrer, der generer danske virksomheder. Det er som hovedregel ikke en vej, vi ønsker at gå. Når vi så alligevel støtter det her lovforslag, hænger det sammen med, at Iranforordningen, som jo er vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, indfører nogle meget omfattende og komplicerede regler, som bety-

der store administrative merudgifter for staten på grund af en øget sagsmængde, øgede rådgivningsforpligtelser og meget andet.

Hvis vi skal kunne sikre virksomhederne en hurtig og effektiv ekspedition af bl.a. ansøgninger til lovlig dansk eksport, er der altså behov for at indføre en gebyrordning til at dække statens udgifter i forbindelse med Iranforordningen. Man kan jo så håbe, at virksomhedernes øgede omkostninger forventeligt vil kunne væltes over på de iranske kunder i forbindelse med indgåelse af kontrakter.

Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi kan også støtte, at virksomheder, der ønsker at tjene penge ved at sælge til præstestyret, også får lov til at betale for administrationen af det salg, så vi er sikre på, at det ikke hjælper præsterne for meget. Derfor er det helt rimeligt at indføre sådan en ordning. Den kan i øvrigt indføres på andre områder, vil jeg sige, hvor virksomheder påfører staten store administrative byrder på grund af nogle forskellige ordninger, som kræver stor administration. Men det skal jeg ikke komme ind på i dag. Jeg vil bare sige, at det er en god idé, der godt kan bruges på andre områder.

Kl. 13:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:23

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for de, synes jeg, konstruktive bemærkninger til forslaget i dag. Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at regeringen fuldt ud bakker op bag FN's sanktioner mod Iran. Det er vigtigt, at alle bidrager til at forhindre, at Iran får held til at udvikle sit atomvåbenprogram, som udgør en trussel mod den regionale og den globale sikkerhed. Derfor tager vi fra dansk side og fra europæisk side det meget alvorligt, når vi taler om sanktioner imod Iran.

Derfor blev der i slutningen af oktober vedtaget en EU-forordning om Iran, der i henhold til FN's resolution 1929 strammer sanktionerne over for Iran. Dermed indføres der så en række nye sanktioner, bl.a. i forhold til hvilke varer der ikke må eksporteres til Iran, ligesom alle større pengeoverførsler til og fra Iran nu er underlagt kontrol.

Det er samtidig vigtigt at bemærke, at der jo ikke er indført en decideret handelsembargo mod Iran. Derfor kan mange danske virksomheder fuldt ud blive ved med at fortsætte med at eksportere varer og tjenesteydelser til Iran. I den henseende er det selvfølgelig vigtigt, at Danmark administrerer sanktionerne korrekt og effektivt, så vi fra dansk side lever op til vores udenrigspolitiske forpligtelser og medvirker til, at sanktionerne får den rigtige effekt. Samtidig har vi jo også som formål, at vi lever op til erhvervslivets krav om hurtig og effektiv ekspedition af ansøgningerne, så vi bedst muligt understøtter lovlig dansk eksport.

Iranforordningen har betydet, at EU-medlemslandene har vedtaget et kompliceret regelsæt, og der er betydelige merudgifter forbundet med administrationen af reglerne. Det er derfor, regeringen med det her lovforslag foreslår, at der etableres en gebyrmodel, der tilvejebringer den nødvendige finansiering. Det betyder også, at de virksomheder, der ønsker at eksportere til Iran, er med til at finansiere merudgifterne til administration som følge af sanktionssystemet. Det er regeringens forventning, at de danske virksomheder, som får en ekstraudgift som følge af gebyrerne, kan vælte udgifterne over på

deres iranske kunder. På den måde kommer Iran selv til at betale for udgifter forbundet med sanktionerne, og det er i tråd med forordningens formål og dansk holdning i øvrigt.

Jeg vil gerne afslutningsvis understrege, at gebyrerne selvfølgelig skal være proportionale og kun dække de udgifter, som Iranforordningen medfører. Med lovforslaget introduceres derfor en gebyrmodel, som skal hvile i sig selv. De skøn over beregning af statens merudgifter, som vi er kommet med, er behæftet med en betydelig usikkerhed, da det jo er vanskeligt at vurdere, hvilken effekt sanktionerne vil have på den danske samhandel med Iran. Derfor vil gebyrerne blive reguleret løbende, og de skal alene dække de faktiske omkostninger ved statens administration af Iransanktionerne, og de vil blive sænket, hvis omkostningerne bliver mindre end forventet. De nærmere regler vil blive fremlagt i en ny bekendtgørelse, når lovforslaget er vedtaget.

Jeg ser frem til en god behandling af forslaget. Der var et par spørgsmål, som vi også vil dække under udvalgsbehandlingen, og jeg håber på, at vi får en god og konstruktiv debat i udvalget.

Kl. 13:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

33) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om at videreføre Eik Bank Danmark som en statsejet bank.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 04.11.2010).

Kl. 13:26

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:27

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Med beslutningsforslaget foreslås det at etablere en statsejet bank, der skal kunne tilbyde alle danskere en bankforbindelse med lønkonto, mulighed for kassekredit, boliglån og andre almindelige bankydelser. Og i den forbindelse foreslås det at videreføre Eik Bank Danmark som en statsejet bank.

Jeg er meget enig i, at det er regeringens grundlæggende præmis for vores politik på området, at forbrugerne skal sikres de bedste mulige vilkår. Men det sker, ved at virksomhederne reguleres og er i sund konkurrence med hinanden, og ikke ved at staten sådan på historisk vis skal drive bankvirksomhed.

Regeringen arbejder i den forbindelse målrettet på at styrke reguleringen af og tilsynet med bankerne, det arbejde foregår både nationalt og i EU-regi, og i øjeblikket er der f.eks. et omfattende arbejde i gang i EU, hvor formålet er at skærpe kapitalkravene til de finansielle virksomheder.

Ligeledes arbejder vi herhjemme i øjeblikket bl.a. på en risikomærkning af lån, hvorved bankkunderne nemmere kan gennemskue, hvor risikable de enkelte lån er.

Kravene i forbindelse med lånoptagelse til køb af fast ejendom er ligeledes blevet skærpet, og det ses, bl.a. ved at bankrådgiveren sammen med kunden nu skal udarbejde et særligt rådgivningsskema.

Derudover findes der mange forskellige former for banker, og de drives efter mange forskellige principper. Det er således allerede i dag muligt for forbrugerne at vælge bank, ud fra hvilke ydelser de ønsker at modtage.

Jeg mener ikke, at det er en statslig opgave at drive bank. Regeringen har derfor ikke noget ønske om, at staten skal eje banker og drive bankvirksomhed ud over det absolut nødvendige. Statens engagement i de danske banker sker i forlængelse af dette, og det må ikke udstrækkes længere end det, som Finansiell Stabilitet er involveret i.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Eik Bank Danmark og det færøske moderselskab Eik Banki er blevet håndteret i overensstemmelse med lovgivningen, som et bredt flertal i Folketinget står bag.

Finansiell Stabilitet har indledt en åben og transparent salgsproces for de to banker på linje med den proces, der har været for de øvrige pengeinstitutter, som er blevet overdraget til Finansiell Stabilitet.

Regeringen kan således ikke anbefale beslutningsforslagets vedtagelse.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Frank Aaen (EL):

Nu er det ikke sådan, at det her forslag skulle begrænse, at der er konkurrence på bankmarkedet, det tror jeg ikke man kan forestille sig, i hvert fald ikke foreløbig, men det er jo et forslag om at udvide valgmulighederne på bankmarkedet. I dag er valgmulighederne jo relativt få. Vi har nogle enormt store finansielle supermarkeder – ikke mindst Danske Bank – som var lige ved at vælte omkuld under krisen, og i den modsatte ende har vi nogle andelskasser, som er et ganske fint alternativ, men som ikke er en ret stor del af markedet. Og da de fleste føler sig nærmest presset ind i de her enorme banker, kunne det være fint med en ekstra valgmulighed. Ville det ikke bare styrke konkurrencen?

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:30

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen forholdene er sådan set modsat det, som spørgeren er inde på, for markedet har jo sikret pluralisme og diversitet på bankområdet. Vi er et af de lande, som har flest forskellige banker, vi kan vælge mellem. Bare til sammenligning med vores naboland Sverige, som har en håndfuld store velfungerende banker – måske sådan fire af slagsen – har vi jo i Danmark en bred diversitet af banker og sparekasser, vi kan vælge mellem. Så markedet har betydet, at man kan vælge mellem forskellige banker og som kunde selv finde ud af, hvor man passer bedst henne i forhold til sine bankforretninger.

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:31

Kl. 13:34

Frank Aaen (EL):

Jo, men det viser sig jo også, at der er mange, der har svært ved at finde en bank. Der tænker jeg ikke mindst på små og mellemstore erhvervsdrivende. Det hører vi jo faktisk om hele tiden og kan læse om i Børsen og de andre lyserøde sider i aviserne: at man har masser af små virksomheder, der har svært ved at få nogen til at give den kredit, der er nødvendig, for at de kan udvikle sig. Det er jo også derfor, at regeringen har foreslået, at pensionskasserne skal gå ind på det marked med at låne ud til små og mellemstore virksomheder. Kunne en statsbank ikke også være et godt redskab til at hjælpe de små virksomheder?

Kl. 13:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:31

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det ville være alt for risikabelt at bruge statens penge på den måde, for det første. For det andet er det helt unødvendigt, når der er et marked, der fungerer. Al erfaring viser, at når staten driver virksomhed, er det altid dårligere, end når private driver virksomhed. Så det vil heller ikke være til gavn for kunderne.

Kunderne har gavn af, at der er gennemsigtighed. Kunderne har gavn af, at der er forskellige banker, de kan vælge mellem.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

I Venstre er vi ikke enige i forslaget, hvis der var nogen, der ville blive overrasket over den melding. Vi deler altså ikke den opfattelse, som Enhedslisten har, nemlig at staten er meget bedre til at bestemme og styre end mennesker, som rent faktisk har erfaringer, incitamenter og viden på området. Vi mener heller ikke, at en statsejet bank bedre skulle kunne styre kreditpolitik og forretningsgange end privatdrevne banker.

Hvorfor skal staten etablere en bank for at konkurrere med privatdrevne virksomheder? Forklaringen er jo selvfølgelig, at Enhedslisten ikke bryder sig om en fri og åben markedsøkonomi. Kan der indføres et element af socialistisk planøkonomi i Danmark, ja, så tøver man naturligvis ikke. Begrundelserne fra Enhedslisten virker også temmelig tænkte i forhold til den situation, vi er i, og i forhold til, hvordan vi har taget hånd om de udfordringer, som finanskrisen jo af gode grunde også har ført til, omkring den finansielle sektor.

Vi skal skabe tryghed og tillid til den finansielle sektor, og det gør vi ikke, ved at staten permanent skal drive bankvirksomhed. I stedet for skal vi sikre, at der er en ordentlig regulering, og at der er gennemsigtighed, så både kunder og ejere ved, hvordan virkeligheden er. Og så skal der selvfølgelig være en sund konkurrence mellem pengeinstitutterne, så det er pengeinstitutternes tilbud, der er afgørende for, hvor kunderne går hen, ikke hvem der har den største pengetank i ryggen. For den, der måtte have den største pengetank i ryggen, ville utvivlsomt blive den bank, der havde staten i ryggen.

Vi mener i Venstre ikke, at det er en statslig opgave at drive bankvirksomhed, så vi er som sagt imod forslaget om at videreføre Eik Bank Danmark som en statsejet bank.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Frank Aaen (EL):

Skal afvisningen af forslaget ses som et udtryk for, at Venstres ordfører mener, det er gået rigtig godt med de privatejede banker, at de virkelig har gjort det strålende og har kunnet klare sig på markedsvilkår uden staten? Er det derfor, man synes, det er dårligt, at staten driver bank?

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:34

Torsten Schack Pedersen (V):

Vi synes ikke, det er en statslig opgave at drive et pengeinstitut. Det er sådan set den rene forklaring på, at vi afviser forslaget.

Jeg ved godt, at Enhedslisten mener, der skal være fælles eje af produktionsmidlerne, og at den private ejendomsret skal stå for fald, men det er bare ikke Venstres opfattelse. Som jeg sagde i min ordførertale, har vi været igennem en finansiell krise, og vi har sikret en bedre regulering af den finansielle sektor, men det er regulering, åbenhed, gennemsigtighed og klare regler for kunder og investorer, der er afgørende. Staten skal ikke konkurrere med privatejede banker. Staten skal ikke drive pengeinstitutter i Danmark.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:35

Frank Aaen (EL):

Nu er gennemsigtighed vist ikke det mest velvalgte ord i forbindelse med de private banker. De er sådan set præget af det stik modsatte.

Men altså, jeg spurgte: Er afvisningen af det her forslag et udtryk for, at man er vildt begejstret for den måde, de private banker har klaret sig igennem krisen på, at de slet ikke havde noget ansvar for, at krisen brød ud, og at de sagtens kunne have klaret sig?

Altså sagen er jo, at staten har reddet bankerne ved at stille milliarder og milliarder til rådighed for dem. Hvor kommer den begejstring for de private banker fra? Det kunne jeg bare godt tænke mig at få at vide.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Torsten Schack Pedersen (V):

Modviljen mod, at staten skal gå ind og blande sig ved at drive virksomhed på det private marked, er generel fra Venstres side. Vi har ikke tiltro til, at staten er bedre og dygtigere til at drive virksomhed, end det private marked er, og det ville også føre til en ulige konkurrencesituation. Jeg synes jo altid, man må sørge for, at det er den fri konkurrence, der råder. Al erfaring har vist, at det giver de bedste resultater, den største vækst og de laveste priser. Det kan man ikke få, hvis det er staten, der skal drive virksomhed i Danmark.

Jeg gentager gerne, at vi, som jeg sagde i min ordførertale, oven på den finansielle krise har taget forskellige initiativer for at sikre, at markedet fungerer bedre, end det gjorde før finanskrisen.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

som pengeinstitutterne selv betaler. De har skudt penge ind i indskydergarantifonden og de forskellige konstruktioner, og de penge, som vi låner til bankerne og stiller garanti for, tager vi os selvfølgelig godt betalt for.

Kl. 13:37

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om han kan uddybe lidt den her ideologiske afvisning af forslaget med, at det her skulle være udtryk for socialistisk planøkonomi. Er det sådan, at Venstre egentlig støtter en ideologi, der er lidt skizofren; det vil sige, at man taler om markedsøkonomi, når det går godt, men at der er socialistisk planøkonomi, når det går dårligt?

Altså, er det sådan, at overskuddet altid skal privatiseres og globaliseres, mens underskuddet altid skal socialiseres og nationaliseres? Er det Venstres politik?

Kl. 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Så billedet af, at vi har foræret bankerne milliarder af kroner, er simpelt hen ikke korrekt. Det er sådan, at vi har været nødt til at sætte ind for at sikre en finansiell stabilitet i Danmark, men det har vi ikke gjort for at kaste penge efter bankerne, det har vi gjort for at sikre finansiell stabilitet, og pengeinstitutterne er altså selv med til at betale regningen.

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Eik Bank er jo desværre den seneste af bankerne, der er gået ned. Jeg vil sige, at jeg har en vis forståelse for den skuffelse, rigtig mange nærer over for den finansielle sektor med den uansvarlighed, der har præget branchen igennem de seneste par år og deroptil. Men jeg er nødt til at sige, at vi ikke er indstillet på, at staten skal drive egentlig bankvirksomhed. Vi medvirker meget gerne til at skabe nogle gode rammer om den finansielle sektor, der fremmer ansvarlighed, hensyn til den enkelte borger og kunde i banken og fremmer hensynet til den overordnede samfundsøkonomi. Og det bliver lidt ud fra deisen om så meget marked som muligt og så meget stat som nødvendigt.

I den henseende vil vi jo gerne tilsige ministeren vores allerbedste hjælp for at få nogle ordentlige rammer for banksektoren, så vi ikke endnu en gang kommer i den ulykkelige situation, der har præget det her samfund igennem en nu efterhånden længere periode. Men til det konkrete forslag fra Enhedslisten siger vi nej, det er vi ikke med på. Men gerne nogle gode rammer.

Kl. 13:41

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg forstod den sidste del af spørgsmålet.

Men jo, jeg står meget gerne ved, at det her for mig også klart handler om ideologi. Spørgsmålet er: Skal staten drive virksomhed i konkurrence med private virksomheder, eller skal staten via lovregulering sørge for, at der er ordentlige rammer for, at den frie konkurrence kan fungere?

Det er sådan set meget centralt for mig som liberal, at det, vi skal tage os af her i Folketinget, er at sørge for, at der er overordnede rammer til rådighed, så virksomheder kan udfolde sig og iderigdommen kan eksistere, og så må det være den bedste virksomhed, der vinder kundernes gunst. Og der mener jeg bestemt ikke, at staten skal spille en aktiv rolle ved at være virksomhedsejer og kaste sig ud i konkurrence med privatdrevne virksomheder.

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 13:38

Høgni Hoydal (TF):

Jeg forstår godt svaret. Jeg forstår bare ikke, at man pludselig har revet et par år ud af kalenderen, for det er jo slet ikke realiteten. Realiteten i dag er, at staterne, ikke bare i Danmark, men i hele den såkaldte vestlige verden, er gået ind og har drevet bankerne, da de kom i problemer. Og spørgsmålet er så nu, når bankerne igen skal ud på det private marked, om man ikke bare forærer et nyt overskud til måske de samme spekulanter, der kørte bankerne ud over afgrunden.

Jeg forstår ikke helt, at Venstre ikke har behandlet den erfaring, kan man sige, som finanskrisen har givet os alle sammen, men taler, som om der ikke er sket noget i de sidste 2 år.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg har nævnt det i min ordførertale, og jeg har svaret på det to gange under hr. Frank Aaens korte bemærkninger, men jeg tror, hr. Høgni Hoydal bygger på den misforståelse, at vi har kastet penge efter bankerne gratis, og at de nu får dem. Sandheden er jo altså, at de tiltag, vi har lavet for at sikre finansiell stabilitet i Danmark, er noget,

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Frank Aaen (EL):

Jamen det forstår jeg ikke, for jeg har da set flere gange, at socialdemokrater, ledende socialdemokrater, har støttet tanken om en statsbank. Både generelt og i hvert fald, når det handler om at kunne støtte små og mellemstore virksomheder, har man ment, at der var brug for et initiativ som f.eks. en statsbank. F.eks. i forhold til de små og mellemstore virksomheder – man kan også nævne udkantsområderne – er der efter min opfattelse meget brug for at have en bankforbindelse, der tænker på samfundet mere end på aktionærerne, og det kan man jo ikke få ved, som hr. Orla Hav siger, bare at skabe nogle rammer for de andre banker. Der er man nødt til at tage et mere direkte initiativ.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Orla Hav (S):

Vi afviser bestemt ikke initiativer, som kan bidrage til en spredning af de aktiviteter, som bankerne kan udøve. Vi vil også gerne give incitamenter til bankerne til at gå ind og være med til at løse de oplagte opgaver, som ligger, eksempelvis at sikre små og mellemstore

virksomheder. Vi mener bare ikke, at etableringen af en centralt beliggende, statsligt drevet bank er det rigtige instrument dertil. Vi vil gerne prøve nogle andre metoder af.

Derudover er det jo sådan, at den danske banksektor er ganske differentieret, hvad angår bankernes størrelse og udbredelse. Det betyder også, at der er banker, der har tilknytning til forskellige dele af landet. Og dem skal vi selvfølgelig give nogle rammer, så de er i stand til at udfylde den opgave, som de har over for det lokalsamfund og den region, de nu hører til – men ikke som en egentlig statsbank.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:43

Frank Aaen (EL):

Det overrasker mig lidt, for det må være en meget klar ideologisk afvisning. For incitamenter til, at andre banker skal løse de opgaver, vi er enige om der er f.eks. i udkantsområder, betyder jo, at de skal have penge for det. Det betyder det i hvert fald på normalt dansk, i hvert fald politikerdansk. Og hvorfor skal vi til at betale private banker, som jo lige har vist, at de ikke er ret gode til at drive bank? De fleste af dem var ved at gå ned. Hvorfor ikke tage et initiativ, vi selv har hånd i hanke med, og hvor vi også direkte kan sige, at de skal gøre sådan og sådan af hensyn til samfundet og ikke som i private banker, hvor loven jo er kun at tage hensyn til ejeren?

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Orla Hav (S):

Jamen jeg kan sige, at i og med at vi har støttet Finansiell Stabilitet, har vi jo været med inde at sikre, at staten skaber den, skal vi sige orden på baggrund af den uorden, der var opstået. Så langt rækker vores engagement i forhold til at løse den opgave, og vi er meget gerne med til at se på, hvilke andre instrumenter der kan tages i anvendelse for at sikre, at virksomheder med udsigt til fremtidig udvikling, også kan få opfyldt deres kapitalbehov. Vi mener ikke, at midlet er at gå via en egentlig statsbank, som forslaget er her.

Kl. 13:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil gerne kvittere for den socialdemokratiske erhvervsordførers udtalelser om, at det ikke er vejen at gå at drive en statsbank. Det glæder mig meget. Det synes jeg er positivt, også at hr. Orla Hav fremhæver det arbejde, vi har i en bred forligskreds, om, hvordan vi sikrer finansiell stabilitet i Danmark. Det glæder mig meget.

Jeg skal så bare lige lidt i forlængelse af det, som hr. Frank Aaen spurgte om, spørge, om den melding, som kom i august 2009 fra fru Helle Thorning-Schmidt om at etablere en statsbank med 50 mia. kr. i ryggen, var et fejlskud, en fejlurdering. For nu kan jeg forstå – og som jeg kvitterer meget positivt for – at Socialdemokratiet afviser Enhedslistens forslag.

Kl. 13:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Orla Hav (S):

Den socialdemokratiske formand har på ingen måde været ude med nogen fejlskud. Situationen var jo, at vi stod i en krise, der var dybt alvorlig krise for det danske samfund, og hvor der blev meldt ind med forskellige løsningsforslag. Det endte med, at en bred kreds af partier satte sig rundt om bordet og lavede en aftale. Og den aftale står vi bag, for den indeholder elementer af det, som vi også syntes skulle indarbejdes deri, og derfor bortfalder det, som formanden oprindeligt var ude at markedsføre som en anden løsningsmodel.

Kl. 13:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Colette L. Brix som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Enhedslisten vil gerne have en statsbank, selv om køberne nu står i kø for at købe den danske afdeling af Eik Bank, som er en internet-drevet bank. Foreløbigt har otte banker været interesseret, og der vil muligvis komme flere. Vi har altså her for en gangs skyld en solstrålehistorie om, at Finansiell Stabilitet faktisk kan komme af med en af sine banker, der så kan fortsætte på almindelige markedsvilkår. Det skal vi ikke hindre ved at omdanne Eik Bank til en statsbank.

Det er glædeligt, at Enhedslisten vil have, at banken i statsligt regi skal videreføres kommercielt, men skal banken være konkurrencedygtig, er den f.eks. nødt til at placere indlån konkurrencedygtigt for at kunne holde på kunderne. Men banken må ikke være spekulativ eller handle med internationale værdipapirer. Skal en bank klare sig på markedsvilkår, er det nødvendigt at investere i virksomheder og forretninger, der giver de højeste afkast, i eller uden for Danmark.

Det kan selvfølgelig give et tab, men løsningen er ikke at fjerne en bank fra markedet og lukke den inde i staten, men at sikre solid bankdrift gennem højere kapitalkrav og skrappe tilsyn, som vi har gjort med kreditpakken og sribetvis af lovforslag. Det sikrer, at bankerne ikke går ned, men kan klare sig, selv om der er stormvejr i finansverdenen.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Frank Aaen (EL):

Jeg kan ikke forstå det argument, at man for at kunne drive en bank skal lave spekulation. Altså, jeg mener, at vi skal ikke ret mange år tilbage, før det, at banker tog imod penge fra folk, der havde for mange, satte dem ind på deres konto og lånte de samme penge ud til andre, der havde brug for penge, var det mest almindelige i den finansielle sektor. Det var hoveddriften i banken, og ikke alt muligt andet.

Det er jo en relativt ny foreteelse, at danske banker spekulerer for milliarder og atter milliarder i USA og andre steder på kloden. Skulle det absolut være en nødvendighed for at drive bank, at man spekulerer? Kunne man ikke forestille sig, at man bare havde en bank, der udelukkende drev bankvirksomhed?

Kl. 13:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Colette L. Brix (DF):

Jeg forstår udmærket godt, hvad hr. Frank Aaen mener, og man kan jo drømme sig tilbage til de tider, til Matadors tid, hvor man kom til banken med en portion penge fra sin forretning, som bankmanden så satte ind på ens konto. Sådan er det desværre ikke mere. Hvis man skal drive en bank, skal den jo alt andet lige være konkurrencedygtig med alle de andre banker.

Folk, der sætter deres penge ind, skal jo have et afkast, og hvis folk sætter deres penge ind i en bank, ser de jo i dag selvfølgelig på, hvilket afkast de får der, hvilket de får der, og hvilket de får her. Med den teknologi, vi i dag har fået rundt omkring, så vil de i løbet af ingen tid spotte markedet og se, hvad den ene bank giver, hvad den anden bank giver, og hvad den tredje bank giver i afkast.

Det er jo ikke engang alle i dag, der har deres bank i nærområderne. Nogle har den måske et helt andet sted, langt fra, hvor de bor, fordi man i dag kan kommunikere så let som ingenting. Så konkurrencemæssigt tror jeg ikke de banker vil have en chance for at klare sig, uden at de har de samme rettigheder til at bruge de samme midler som alle de andre, altså sælge de samme ting og købe de samme ting.

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:50

Frank Aaen (EL):

Det er ikke en helt korrekt vurdering af virkeligheden. Gennem hele den finansielle krise var det de banker, der *ikke* havde spekuleret, der klarede sig bedst, f.eks. andelskasserne. De havde stor vækst, og de havde ikke nogen som helst problemer med at have orden i økonomien, og de er hele tiden blevet drevet efter det gode gamle princip om, at de tager imod indlån og låner ud til dem, der har brug for penge til et projekt. Det er det, de er drevet af og bliver drevet efter den dag i dag med stor succes. De bedriver ikke spekulation.

Så det er altså ikke sådan, at det ikke eksisterer ude i verden, og det var faktisk de små banker – det tror jeg ordføreren måske kan bekræfte – der koncentrerede sig om bankforretning, der klarer sig bedst under krisen.

Kl. 13:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Colette L. Brix (DF):

Det er jo altid sådan, at jo større en forretning bliver, jo flere redskaber, der er, og jo flere muligheder, der er, jo større plejer tabet også at blive. Og med flere penge i omløb bliver det jo også større – det ved vi alle sammen godt.

Men der er jo, alt andet lige, en portion banker her i landet, som skal konkurrere mod hinanden. Ikke alene konkurrerer de mod hinanden, de konkurrerer også mod alle udlandets banker, og det ved hr. Frank Aaen jo godt. For, som jeg siger, er teknologien i dag så hurtig og så kvik, at man kan tage en svipetur på nettet og se alt muligt om, hvad der f.eks. foregår i et andet land, og hvilken kurs man skal betale der, og hvor man bedst muligt kan få sine penge til at blive til noget mere. Sådan er det altså, alt andet lige, og det bliver vi bare nødt til at vænne os til.

Jeg giver hr. Frank Aaen fuldstændig ret i, at det var en rigtig kedelig tid under krisen. Men det var jo ikke kun her i landet, det var faktisk over hele verden, at banksektoren fik et ordentligt puf. Der skete rigtig, rigtig mange ting, og vi gik jo så ind fra den danske re-

gerings side med opbakning fra partierne og gjorde, hvad vi kunne her, og det synes jeg vi gjorde ganske godt.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Malene Søgaard-Andersen som ordfører for SF.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag, er jo et forslag fra Enhedslisten om at videreføre den danske del af Eik Bank som en statsejet bank, i forlængelse af at banken lige nu er under Finansiell Stabilitet A/S.

I SF har vi stor sympati for ambitionen om en banksektor, som er gennemskuelig, og hvor farlig spekulation holdes på et minimum, både af hensyn til forbrugere og til samfundet. Men det her virker som en hovsaløsning, og derfor kan vi jo så ikke støtte det. Vi har klart brug for en samlet, velreguleret banksektor, men vi kommer ikke til at fremme det ved at lade staten overtage det fulde ansvar for et enkelt hjørne i en pludselig manøvre, som helt ærligt virker som en symbolmarkering. Vi mener ikke, at det er den rigtige måde at indrette en banksektor på lige nu. Hvis det handler om at nedbringe spekulation og skabe gennemsigtighed i banksektoren, skal det ske gennem ensartede regler i forhold til hele sektoren, som skal bidrage til det formål. Så kan det gavne alle forbrugere og hele samfundet og ikke kun den del, der er organiseret gennem en enkelt bank.

I forlængelse heraf rejser forslaget en lang række spørgsmål, f.eks. om, hvordan ledelsen skal indrettes, hvilke investeringsprincipper der skal ligge til grund – ud over at jeg kan forstå, at man skal undgå spekulation. Jeg mangler også konkret at få godtgjort, hvordan Eik Bank som statslig bank skal gøre livet bedre for den almindelige forbruger, da det kun vil udgøre ét ud af flere tilbud på markedet, og om staten skal hæfte for indskuddet i banken.

Alt i alt synes vi, det er en sympatisk intention, der er i forslaget, men vi mener ikke, at forslaget vil gavne samfundet eller borgerne, og SF er imod forslaget.

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Frank Aaen (EL):

Jeg noterede mig efter SF's årsmøde sidste år, at et af de første markante forslag, der kom fra årsmødet, var et udspil fra SF's gruppeformand, hr. Ole Sohn, som sagde:

Den statslige bank vil kunne give de private banker konkurrence, og vi kunne have en statslig bank, der kunne tænke på langsigtede samfundsinteresser og ikke bare på at skabe penge til aktionærerne.

Det var altså et meget klart udspil, hvor SF gik ind for en statsbank. Er det stadig væk SF's politik at gå ind for en statslig bank, men at det bare skal være på en anden måde end den, Enhedslisten har foreslået?

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:55

Malene Søgaard-Andersen (SF):

I det reformprogram, som hr. Frank Aaen henviser til, har vi foreslået en samfundsbank, og det har vi gjort for at sikre, at der skal være udlån til virksomheder og iværksættere i konkurrence med andre

banker. Og der er altså den markante forskel, sådan som jeg i hvert fald læser B 20, at beslutningsforslaget har til formål at sikre, at Eik Bank bliver en statslig bank, der udelukkende skal varetage privates interesser, og det er altså ikke det, SF har talt om tidligere.

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:55

Frank Aaen (EL):

Det er jo noget svært at forstå det meget anderledes, end at det var en statsbank, der skulle være en konkurrent til de almindelige banker. Og det, vi foreslår, er jo altså også en statsbank, der skal være en konkurrent til de almindelige banker på alle almindelige bankforretningsområder, og det er også det, der står i forslaget.

Men altså igen: Det forslag, der kom fra SF på årsmødet sidste år, om, at SF går ind for en statsbank, der skal være en konkurrent til de private banker, og som skal levere ydelser, som folk har brug for, og ikke tjene aktionærernes interesser, men samfundets, er altså stadig væk SF's politik. Hvordan havde man så tænkt sig at det skulle gennemføres?

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:56

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Jeg vil ikke stå her fra talerstolen og sige, hvordan det konkret skal gennemføres. Det er ikke kun mig, der bestemmer, hvordan SF's politik skal gennemføres. Men det kan jeg da tage med tilbage til gruppen, og så kan vi tage en grundig diskussion i gruppen om det.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu skal det ikke blive en dårlig vane, at jeg lader mig inspirere af hr. Frank Aaen til at stille spørgsmål, men sådan kan det jo gå. Jeg havde nu også snydt lidt og forberedt mig hjemmefra i forhold til SF. For hvis man læser SF's principprogram, kan man se, at der står, at den socialistiske markedsøkonomi er præget af forskellige former for fælleseje og råderet over de vigtigste produktionsmidler og den finansielle sektor. Jeg glæder mig over, at SF afviser beslutningsforslaget, men hvordan harmonerer det med SF's principprogram?

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:57

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Jeg synes, at jeg har redegjort for, at vi har foreslået den her samfundsbank, som skal varetage de interesser, der er i virksomheder og hos iværksættere, og at det er det, der ligesom er modstridende i forhold til det beslutningsforslag, vi behandler i dag.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:57

Torsten Schack Pedersen (V):

Så blev vi da så meget klogere, nemlig at SF fortsat ønsker at etablere en statsbank. Den skal så bare se lidt anderledes ud end det, hr. Frank Aaen havde forestillet sig, men SF leger altså stadig væk med tanken om, at de private pengeinstitutter skal have konkurrence af et statsejet pengeinstitut. Jeg kvitterer bare for, at vi har fået den klarhed i dag.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Med fare for at gentage mig selv vil jeg alligevel prøve at se, om jeg kan trænge igennem. Vi har foreslået, at vi skal have en samfundsbank, som skal sikre udlån til virksomheder og iværksættere i konkurrence med andre banker. Det er lige nøjagtig på baggrund af den krise, vi har været igennem, for at sikre, at iværksættere og virksomheder kan være sikre på loven, sådan at de kan have en sund virksomhed.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Carina Christensen som konservativ ordfører.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti mener vi ikke, at det er en statslig opgave at drive banker. Vi tror på ingen måde, at staten skulle være bedre til at foretage f.eks. kreditvurderinger end de private banker. Statens primære opgave er efter vores opfattelse at styrke reguleringen og tilsynet af bankerne i nationalt regi og i EU-regi, og her er vi altså fuldt ud på linje med bl.a. Venstres ordfører og Dansk Folkepartis ordfører, som vi har hørt det her i dag.

Jeg troede egentlig også – og jeg vil gerne kvittere for Socialdemokraternes ordførerindlæg – at vi var helt på linje med Socialdemokraterne, som jo klart har taget afstand fra en statsbank her i dag. Det glæder mig rigtig meget. Så hørte vi lidt om et tidligere forslag, men jeg kan jeg forstå, at fru Helle Thorning-Schmidts tidligere forslag om en statsbank har man altså skrinlagt igen. Lidt mere bekymret bliver man så, når man hører SF's ordfører og ordførertalen herfra. Nu pakker man det lidt ind og kalder det en samfundsbank i stedet for en statsbank. For mig lyder det unægtelig som noget, der bare er lig Enhedslistens forslag, men i en lidt anden farve gavepapir, altså som en statsbank, og der håber jeg i hvert fald, at Socialdemokraterne vil stå fast og ikke hoppe med på ethvert forslag, der måtte komme fra SF og andre med ønske om at indføre statsbanker nogen sinde.

Med de ord kan jeg bare sige, at vi jo hermed ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som radikal ordfører.

Kl. 14:00

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Nogle gange, når man læser beslutningsforslag, bliver man i tvivl om, hvor man nu lige skal lægge snittet. Vi har på intet tidspunkt

været i tvivl i forbindelse med det her beslutningsforslag, som jeg på alle måder kan sige ikke er noget, vi kan støtte.

I dag er det jo sådan – i modsætning til hvad der siges i den debat, man kan høre her – at der er en statsbank. Det er Finansiell Stabilitet, som jo er et statsligt selskab, der ejer en lang række datterselskaber, som er banker. De fleste af dem, der er kunder i Finansiell Stabilitets datterselskaber, ville ønske, at de ikke var det, at de kunne få lov at komme ud på det private bankmarked, men for mange af dem er det desværre ikke en mulighed. Nogle af dem er selv skyld i de ulykker, de står i. En lang række af dem er ikke, og de betaler nu en stadig højere rentemarginal uden at have mulighed for at skifte bank.

Derfor synes jeg også, det er voldsomt at forestille sig, som Enhedslisten her gør, at man ligesom skulle nationalisere alle de mennesker, som har lagt deres bankforretninger i en på det tidspunkt vel-fungerende privat bank, Eik Bank. Så skulle Enhedslisten og vi andre herinde i Folketinget beslutte, at de alle sammen skulle være kunder i en statsbank. Det er da en højst besynderlig adfærd. Hvis man mener, at staten skal oprette en bank, kunne man jo foreslå det. Men det er da mærkeligt, at man vil nationalisere Eik Bank, der jo – som også fru Colette L. Brix var inde på – rent faktisk for en stor dels vedkommende er interesse for ikke ender med at være en del af Finansiell Stabilitet til gavn og glæde, tror jeg, for de mange i øvrigt private kunder, som jo er i Eik Bank.

Så jeg vil da opfordre hr. Frank Aaen og Enhedslisten til eventuelt at starte deres egen bank. Hvis man gerne vil have en bank, der er baseret på nogle mere, skal vi så sige samfundsnyttige principper end de sådan mere privatøkonomiske, kapitalistiske, så er der jo masser af banker på markedet. Hr. Frank Aaen var i et tidligere spørgsmål inde at pege på andelskasser. Vi kunne nævne Merkur Bank som en bank med en høj etisk standard, der kører efter nogle andre principper end de fleste banker. Så jeg vil jo mene, at der er det tilbud, at der er den mangfoldighed på det danske marked, og at det, der må være opgaven, er at sikre en sådan stabilitet, at det bliver overflødigt, at den nuværende statsbank, Finansiell Stabilitet, har aktive datterselskaber.

Jeg forstår godt polemikken, og den er da også meget underholdende. Jeg tror, det var den daværende konservative økonomi- og erhvervsminister, som nu er blevet udenrigsminister i mellemtiden, som sagde, at det med statsbanker var noget, der hørte Nordkorea til, eller noget i den stil. Og der må man jo nok sige, at der vel er flere, der ligesom skal nedtone retorikken lidt, i betragtning af at staten i dag driver bank med en lang række datterselskaber. Vi håber selvfølgelig alle sammen, at de kunder kunne komme over i en privat bank, for det er det, de selv drømmer om.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Frank Aaen (EL):

Det er lidt i forlængelse af det sidste. Altså, når hr. Morten Østergaard spørger, om vi så skal nationalisere Eik Bank, vil jeg sige, at Eik Bank jo er nationaliseret. Det er staten, der ejer den, og derfor kan man jo stille det spørgsmål, om den banks fremtid er bedst sikret, ved at vi viderefører den, naturligvis med en professionel ledelse, eller om den er bedst tjent med, at den bare er sat på auktion. Det er jo det, der foregår i øjeblikket, nemlig at det er en ganske almindelig auktion som nede ved Bruun Rasmussen: Hvem byder mest? Det kan jo være, at det er spekulanter, der går ind og overtager banken, det kan vi ikke vide, for jeg er sikker på, at man i Finansiell Stabilitet desværre har den tvangstanke, at det er dem, der byder mest, man vil sælge banken til. Nu må vi se, hvad der kommer ud af det.

Jeg er da sikker på, at man kunne drive den bank mere trygt videre i statsligt regi end ved at sætte den på auktion, sådan som man har gjort nu, men det er bare den kommentar, altså at vi er enige om, at staten ejer Eik Bank – ikke sandt?

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Morten Østergaard (RV):

Men det er jo derfor, at svaret til hr. Frank Aaen er så krystalklart for vores vedkommende og så langt fra det, hr. Frank Aaen ønsker: Nej, der er ikke noget som helst, der tyder på, at det er mere trygt at være kunde i Finansiell Stabilitet, altså statsbanken, frem for at være det i en privat bank. Og det er jo derfor, jeg understreger, at det eneste, rigtig mange af dem, der er kunder i de andre datterselskaber under Finansiell Stabilitet, drømmer om, er, om de dog ikke kunne komme over i en privat bank.

Det er jo den alvor, jeg synes hr. Frank Aaen burde anerkende, og jeg håber da, at man sælger til dem, der vil byde mest for Eik Bank. Det er jo sådan set pointen med det, for når Eik Bank så først er overtaget af en anden privat bank, står det de kunder frit for at gå ud på markedet og melde sig i Merkur Bank eller en anden bank, man måtte ønske, med tilpas samfundssind, og det kan man jo bare gøre. Men virkeligheden er, at så længe man er i Finansiell Stabilitet, er det langt, langt sværere, og det burde hr. Frank Aaen også anerkende.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:05

Frank Aaen (EL):

Jamen grunden til, at det ikke er så rart at være i Finansiell Stabilitet, er jo, at resterne af f.eks. Roskilde Bank ligger i Finansiell Stabilitet, efter at man har solgt alle de sunde dele af Roskilde Bank fra, og det har man også gjort ved de andre banker, man har overtaget. Der har man solgt de sunde dele fra, hvilket jeg anser for at være torskedumt. Staten har ikke beholdt hele Roskilde Bank, og man har i stedet for nøjedes med at beholde det, der var tabsgivende.

Det, vi med det her så prøver at lægge op til, er jo, at man altså i forbindelse med Eik Bank ikke sælger det sunde fra, men beholder det og driver det videre på en god måde, fordi der helt klart er en mulighed for det, fordi den allerede er overtaget af staten. Men desværre har man altså haft det princip – og det er så åbenbart med hr. Morten Østergaards store billigelse – at man, hver gang man kom i nærheden af en bank, der var gået konkurs, har solgt de sunde dele fra, så der var nogle andre, der kunne tjene penge, mens man beholdt alt det, man tabte på.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Morten Østergaard (RV):

Det opdrag, Finansiell Stabilitet har, er jo at sikre statens aktiver, når man overtager en bank, og derfor gælder det selvfølgelig om at afhænde det. Men jeg synes, hr. Frank Aaen viger udenom. For langt de fleste, i hvert fald af dem, jeg er stødt på, som er kunder i et af Finansiell Stabilitets datterselskaber, er det eneste, de drømmer om at komme ud og over i en privat bank.

Det, der er besynderligt, er jo, at hr. Frank Aaen vil bestemme, at alle de her mennesker, der har taget deres penge og har sat dem ind i Eik Bank, der på det tidspunkt, de gjorde det, var en privat bank, nu skal være en del af en statsbank. Det er jo det svar, hr. Frank Aaen ikke vil give, andet end at det har han besluttet på deres vegne med det her beslutningsforslag, men det synes jeg ærlig talt ikke er rimeligt.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:07

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Så kan jeg jo svare hr. Morten Østergaard. Der er to hovedgrunde til, at der er folk, der er i Finansiell Stabilitet, som ikke har lyst til at være der. Det er ikke, fordi de ikke må søge væk, som det ligesom kunne lyde før, men de har fået et stempel på ryggen, der hedder: Det er en dårlig kunde. Og når man har fået et stempel på ryggen, der siger, at man er en dårlig kunde, så kan man ikke komme ind i andre banker. Det er den ene problemstilling. Den anden problemstilling er, at man i Finansiell Stabilitet driver en politik med så høj rente som overhovedet muligt. Man har simpelt hen pumpet renterne op for dem, der er så uheldige, at de stadig væk har lån i Finansiell Stabilitet, for at drive dem ud af banken. Det vil sige, at de altså betaler en blodig rente, men man har samtidig sørget for, at de ikke kan blive kunde i en anden bank, fordi man har stemplet dem. Det er jo problemet.

Det er en rigtig dum måde at føre bank på både over for borgerne i Roskilde og de andre, der er kommet ind i Finansiell Stabilitet, og i forhold til måske at prøve at udvikle alternativer til de private banker. Det er grundlæggende det dumme. Det sunde, man kunne tjene penge på, har man solgt. Det, man kan tabe penge på, har man beholdt. Dem, der er tilbage, mishandler man, og så har man givet dem et stempel, så de ikke kan komme ind andre steder. Det er sandheden om den måde, som Finansiell Stabilitet bliver drevet på i dag, bl.a. på baggrund af de forlig, hr. Morten Østergaard har indgået.

Der undrer det mig, at der ikke er mere åbenhed over for alternativer. Det er jo helt usædvanligt, at der ikke er en offentligt ejet bank i Danmark. Det sædvanlige er, man har mere eller mindre store offentligt ejede banker i de fleste lande, og det har vi også haft i Danmark med GiroBank, som nu er blevet en del af Danske Bank og var ved at gå ned af den årsag. Vi har også haft et kæmpestort forsikringsselskab, Danica, som nu er en del af Danske Bank, hvor pensionerne genererer milliardoverskud til Danske Banks aktionærer, men det er en anden historie.

At regeringen ikke bryder sig om vores forslag, undrer os naturligvis ikke. Argumentationen er jo selvfølgelig interessant: Det er for risikabelt for staten at drive en bank. Ja, men man har altså lige investeret adskillige hundrede milliarder kroner i de private banker, men det er åbenbart ikke risikabelt.

Jeg kunne måske få lidt ro ...

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Det ville være en fordel for ordføreren, hvis der ikke blev talt lige neden for talerstolen.

Kl. 14:10

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Ministeren mener, at det er mindre risikabelt at låne hundredvis af milliarder til private banker end selv at drive en bank. Venstre mener

åbenbart, man må afvise forslaget, fordi det går så rigtig godt med de private banker. Efter den krise, vi lige har haft, synes jeg, det er fantastisk at udtrykke sådan en tillid til dem, der driver de private banker, der er åh så dygtige, og det kan vi slet ikke hamle op med.

Sagen er jo, at den finansielle krise viser, hvor sårbare de traditionelle banker er, fordi de ikke nøjes med at drive bank, men fordi de bruger deres hovedaktivitet på at drive alt muligt andet, nemlig spekulation, og gør det internationalt og gør det lokalt. De kan ikke se en boble komme forbi uden at puste den op. Det er jo det, der er realiteten med de private banker, og det er ikke spor betryggende.

Det er rigtigt, at bankvirksomhed er vigtigt for samfundet, men så skal bankerne jo også være bank i stedet for at være spekulative virksomheder, som de har været i det forløb, vi lige har set. De fleste af dem er så blevet reddet på grund af meget store indskud fra staten, men der er jo ingen garanti for, at de ikke går ned igen. Ingen ved, hvad der er af konsekvenser af det, der sker i Grækenland, i Irland, i Portugal, i Spanien, i Italien. Hvad sker der med euroen? Der er mange eksperter, der er i stor tvivl om, hvorvidt euroen kan overleve det kriseforløb, der stadig væk er. Og så vil vi garanteret igen, hvis der sker nogle mere dramatiske ting på det finansielle marked, se danske banker komme i store problemer; det er uden for enhver tvivl.

Derfor er spørgsmålet, om det er godt for samfundets interesser udelukkende at stole på, at det er private, der kan drive banker på fornuftig vis, eller om vi ikke skal prøve at overveje at få lavet et alternativ. Det er derfor, vi har taget fat i Eik Bank. Det er da rigtigt, at det er en lille bank. Der er i øjeblikket 70.000 kunder tilbage, fordi nogle har forladt banken, men det er dog en start, hvis det var sådan, at man ville drive en statslig bank.

Hvad sker der så i øjeblikket? Jo, det er jo også interessant. Nu er de der bankdirektører kommet op på den høje hest igen og udskriver store belønninger til sig selv. Vi så lige forleden dag, hvordan gebyrerne i bankerne eksploderer, ikke mindst på betalingskort. Man er helt åbenlyst ude i et raid, der går ud på, at dankortet skal udkonkurreres og vi i stedet for alle sammen skal gå rundt med et eller andet udenlandsk betalingskort, alene af den grund, at bankerne kan tjene mere på betalingskortene, end de kan på dankortet. Det truer dankortets liv. Og til dem, der har sagt, at vi har en meget stor mangfoldighed af pengeinstitutter i Danmark, vil jeg sige, at det jo altså er sådan, at hvis dankortet går ned, forsvinder forudsætningen for de små pengeinstitutter ganske enkelt også. Derfor vil det være meget vigtigt også på den måde at sikre, at vi ikke bare er afhængige af de private banker og det, de synes de kan tjene flest penge på, men at vi også har et statsligt element, som også kan være med til at hjælpe de små pengeinstitutter, de små andelskasser, hvis det er sådan, at de store banker kommer igennem med f.eks. at få nedlagt dankortet.

Så vi mener altså, at det vil være en rigtig god idé, at vi får en bank, der driver ganske almindelig bankforretning, fordi det viser sig, at det også er dem, der klarer sig bedst gennem krisen og har haft stor tilgang af kunder, fordi de ikke har været ude i de svingninger, som nogle af de mere spekulative banker har været ude i.

Hver eneste gang der har været bankpakker til behandling her i Folketingssalen, har man stillet milliarder – nogle af dem kommer så kommet tilbage igen – til rådighed for de private banker, hvor Enhedslisten har sagt: Hvorfor ikke stille pengene til rådighed for en statslig bank, som man så kan styre?

For det er også en ting, man skal være opmærksom på. En privat bank styres kun efter én ting, og det er, hvad der giver det største udbytte til aktionærerne. Det er også derfor, at man f.eks. ikke tager sig ordentligt af udkantsområderne, fordi det ikke er noget, man anser for at være profitabelt i øjeblikket. En statslig bank kan derimod styres ud fra, hvad der er samfundsmæssigt behov for, og kan også understøtte udviklinger i samfundet, vi har brug for. F.eks. kunne vi i øjeblikket sige til en statsbank: I skal sørge for, at der er ordentlige

bankforbindelser til rådighed ude i udkantsområdet. Det ville være helt oplagt for en minister at kunne sige: Nu skal det være sådan, I må sørge for at hjælpe de folk, der kommer i klemme, fordi de store ikke vil røre ved de områder. Det var et redskab, man kunne bruge. Vi kunne bruge sådan en bank til at fremme økologisk udvikling. Vi kunne bruge sådan en bank til at fremme vedvarende energi og energibesparelser.

Kl. 14:15

Det, at man i det hele taget kan have et pengeinstitut, som man kan styre ud fra nogle samfundsmæssige interesser, er da en vældig fordel, i stedet for udelukkende at være henvist til at bede de private om at gøre det, vi vil gerne have, fordi de som sagt kun styres ud fra én ting, nemlig hvor der er den størst mulige indtjening.

Er det så socialisme? bliver der spurgt. Næh, det har sådan set ikke noget med socialisme at gøre. Så skulle Spanien være et socialistisk land med de store statsbanker, de har. Det er jo heller ikke noget fra en fjern fortid. Der var nogle, der sagde, det sådan var i oldtiden, vi havde statslige banker i Danmark. Vi havde GiroBank, og her skal vi ikke mere end ca. 15 år tilbage. Det var ganske fortrinligt. Den lå i alle posthuse, hvor man kunne gå ind og få ordnet sine bankforretninger. Desværre fandt man ud af at sælge den til Danske Bank, i øvrigt via et mellemlid, hvad det jo ikke er blevet bedre af. GiroBank var et godt alternativ, som det var en skam man nedlagde.

Jeg er ked af, at mine venner i S og SF ikke kan støtte det her. Jeg synes ellers, at der både fra SF og Socialdemokraterne i løbet af bankkrisen og i forløbet efter var ganske markante udmeldinger om, at man var kritisk over for de private banker, og at man ønskede, at der blev etableret en statsbank. Det kom i forskellige varianter: både en generel statsbank og en statsbank målrettet små og mellemstore virksomheder. Jeg er ked af, at man sådan bakker baglæns i dag, for jeg mener også, at det er et ideologisk tilbageskridt. Forskellen på rød stue og blå stue er jo også ideologi. Vi ønsker at styre det her samfund på en anden måde end den, markedet dikterer. Det er da i hvert fald en del af min vision med at støtte en ny statsminister, og der er diskussionen om, hvorvidt banker pr. definition skal være private, eller om vi også kan forestille os en kollektivt ejet bank, ideologisk. Det er en ideologisk diskussion, jeg er ked af man har bakket ud af.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

34) 1. behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om omsætning af fast ejen-

dom og lov om autorisation af elinstallatører m.v. (Revision af huseftersynsordningen m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 02.12.2010).

Kl. 14:17

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Madsen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Peter Madsen (V):

I 2006 nedsatte Justitsministeriet et udvalg, der fik til opgave at foretage et servicetjek af den nuværende huseftersynsordning, som har eksisteret i ca. 15 år. I udvalget har alle interessenter på området deltaget og haft mulighed for at bidrage til den nye betænkning, der danner grundlag for det lovforslag, som vi skal behandle i dag.

Selv om den gældende huseftersynsordning overordnet har været en succes, er der områder, der trænger til en ajourføring, ligesom der i tidens løb er dukket nye behov op, som bør medtages under ordningen. Helt generelt kan man sige, at den nye ordning giver køberne et meget bedre beslutningsgrundlag, da langt flere oplysninger om ejendommen og dens mulige skavanker gøres tilgængelige for køber, inden huset købes.

Lovforslaget indebærer for det første en væsentlig udbygning af tilstandsrapporten. Fremover skal den nemlig også indeholde oplysninger om f.eks. husets fugtniveau og den forventede restlevetid for bygningens tag, ligesom en særskilt elinstallationsrapport skal sikre, at køber får kendskab til elinstallationernes funktion og lovlighed. Samtidig foreslås det, at tilstandsrapportens karaktersystem ændres, så det giver et overblik over, hvor dyr en eventuel skade vil være at udbedre, og at køber ud over selve rapporten får en hustypebeskrivelse, der oplyser, hvad man skal være særlig opmærksom på i relation til et hus af den type.

Ejerskifteforsikringen undergår også en række ændringer, der først og fremmest sikrer køber en bedre forsikringsdækning og samtidig gør det mere tydeligt, hvilke forhold der er dækket. Bl.a. kommer forsikringen til at omfatte en el- og vvs-dækning, en fugtskadedækning, dækning af forøgede byggeudgifter og udgifter til teknisk bistand og til genhusning. Samtidig vil ejerskifteforsikringen med den nye ordning dække allerede fra tilstandsrapportens udarbejdelse i stedet for som nu, hvor forsikringen først løber fra købers overtagelse af ejendommen. Derudover forlænges forsikringens løbetid fra 5 til 10 år.

I forslaget har regeringen valgt at bevare de nugældende regler om beskikkede byggesagkyndige. Dermed fastholdes reglerne om, at ejendomsmæglere ikke må anvise en byggesagkyndig til sælger, men det kan derimod forsikringsselskaberne. Disse har en naturlig interesse i, at rapporterne er dækkende og korrekte, da tilstandsrapporten danner grundlag for ejerskifteforsikringen.

Det har hele tiden været et afgørende hensyn i udarbejdelsen af den nye huseftersynsordning, at den ikke blev så omkostningsfuld, at køber og sælger fremover eventuelt ville fravælge den, og det er vores opfattelse, at selv om de nye tiltag vil fordyre ordningen, er der stadig en rimelig balance mellem de udvidede fordele, parterne opnår, og den lidt højere pris.

Jeg mener, at vi med denne nye huseftersynslov får indført en bedre ordning til gavn for både køber og sælger. Med udvidelsen af tilstandsrapporten vil køber fremover stå med et klarere billede af ejendommen, og samtidig vil ejerskifteforsikringen dække bredere og allerede fra det tidspunkt, hvor tilstandsrapporten udarbejdes. Det

giver samlet set en langt bedre beskyttelse af forbrugeren, og Venstre kan derfor i det hele støtte forslaget.

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Socialdemokraterne indførte huseftersynsordningen med tilstandsrapporter og ejerskifteforsikringer tilbage i 1996. Ordningen er en stor succes. Ca. 95 af ejendomshandler til beboelse dækkes ind ved den her frivillige ordning. Sådan skal det blive ved med at være: frivilligt og alligevel med en stor tilslutning og gerne større tilslutning, så alle huskøbere og hussælgere kan få glæde af ordningen.

Det er en vigtig ordning, som skal sikre, at huskøbere, når de foretager den vel nok største privatøkonomiske investering i tilværelsen, nemlig køb af fast ejendom, kan vide sig på sikker grund. Derfor er det vigtigt, at Folketinget løbende sikrer, at huseftersynsordningen lever op til det, huskøbere og hussælgere har behov for. Det er det, vi gør med nærværende lovforslag.

Processen frem til det her lovforslag har bestået i 4 års udvalgsarbejde, og i sommer kom der så en betænkning. Vi har været til teknisk gennemgang hos ministeren, og jeg vil sige, at det er et godt og flot arbejde, der ligger forud for loven, og det er godt, at vi er kommet i gang med den konstruktive proces med teknisk gennemgang forud for det her lovforslag.

Jeg kan med det samme sige, at Socialdemokraterne støtter lovforslaget og vil gå aktivt ind i udvalgsarbejdet. Der er nemlig nogle enkelte elementer, som er udeladt, desværre, og der er nogle enkelte elementer, som måske går lidt for vidt. Derfor er det mit håb, at alle partier i udvalgsarbejdet vil være aktive medspillere i de snusfornuftige forslag, der vil blive lagt frem.

Når vi lovgiver om huseftersynsordningen, er der flere aspekter, vi skal huske på. Vi skal huske, at det er en god ordning, og vi skal indrette den, så den oplyser om det væsentligste, nemlig hvilken stand huset er i, hvilke udgifter der forventeligt vil komme med årene, og hvordan huset vil påvirke beboernes sundhedstilstand.

Vi bør sikre, at ordningen har et indhold, som ikke fordyrer selve ordningen, for hvis den bliver for dyr, er der færre, der vil tegne en forsikring og få lavet en tilstandsrapport. Og det duer jo ikke.

Vi bør også sikre, at der er langt, langt færre fejl i tilstandsrapporterne. Det tror jeg vi bl.a. kan sikre ved bedre uddannelse og oplæring af dem, der udarbejder rapporterne, men også ved, at vi sikrer en større uvildighed, når rapporterne bliver udarbejdet.

Endelig skal vi sikre, at køberne har mulighed for at forstå, hvad der står i rapporterne, der jo somme tider godt kan være fagsprog, for de skal også have mulighed for at forstå, hvad ejerskifteforsikringen dækker.

Hvordan lever det her lovforslag så op til de ting, jeg har nævnt her? Jo, det er rigtig flot, at ordningen udvides til at omfatte elinstallationer, vvs-installationer og oplysning om fugtniveau samt særskilt oplysning om de skader i ejendommen, som det vil være dyrt at udbedre. Det er alt sammen godt, for så får man som huskøber en bedre indsigt i, hvad det er for et hus, man køber.

Med hensyn til skimmelsvamp, som vi jo har diskuteret meget her i Folketinget, er der da nogle skridt i den rigtige retning. Men jeg vil sige, at man desværre ikke går skridtet fuldt ud, for skimmelsvamp bliver kun dækket som en følgeskade og ikke som en primær skade, og det er kun i beboelsesrum, skimmelsvamp bliver dækket. Vi ved jo, at skimmelsvamp er et stigende problem, fordi vi i den gode energisags tjeneste isolerer og tætter vores huse mere og mere.

På den måde opstår der mere fugt i husene, og det giver gode vækstvilkår for skimmelsvamp.

Socialdemokraterne støtter det fugtforslag, der ligger, men vi så gerne, at skimmelsvamp også blev dækket som en primær skade.

For at få tjekket, om skimmelsvamp er et alvorligt problem, synes vi også, at man skal have mulighed for at gennemføre det, der hedder destruktive indgreb for at finde kilden til skimmelsvamp. Vi vil også gerne have, at skimmelsvamp bliver dækket i rum, der ikke kun er beboelsesrum, for skimmelsvampen kan jo vandre.

Der er noget, der umiddelbart lyder positivt, nemlig at forsikringen udvides fra at gælde i 5 år til at gælde i 10 år. Jeg tror desværre, at det er lige lovlig svært for de folk, der opdager en skade efter 5 år, at bevise, at det var en skade, der var der, da de købte huset. Så jeg tror ikke, at det nødvendigvis er en fornuftig vej at gå.

Genhusningen udvides fra 6 til 12 måneder. Det er positivt, men i nogle tilfælde er der faktisk behov for mere end 12 måneder. Det bør vi også se på.

Det er positivt, at ejerskifteforsikringen kommer til at gælde fra det tidspunkt, hvor tilstandsrapporten bliver udfærdiget, det er ganske godt, og det er godt, at tilstandsrapporten suppleres med hustypebeskrivelse, afskrivningstabeller og et anslag over tagets restlevetid.

Hvor længe skal en tilstandsrapport være gyldig? Der lægges op til, at den skal være gyldig i 6 måneder, men jeg synes, vi skal se på, hvordan liggetiderne er på boligmarkedet. De er langt længere, det ved alle, og derfor synes jeg også, at vi skal imødekomme hussælgere, sådan at de ikke skal have lavet en ny tilstandsrapport hele tiden. Så lidt længere end 6 måneder kunne den godt gælde.

Jeg synes desværre ikke, at der lægges nok op til at styrke uvildigheden i ordningen. Det må vi se på i udvalgsarbejdet, for vi skal sørge for, at vi får nogle mere retvisende rapporter. I dag er det sådan, at kun 27 pct. af rapporterne er retvisende, og det tal er alt, alt for lavt.

Jeg har nævnt skimmelsvamp, men der er også noget, der er udeladt omkring radon. Jeg vil lægge op til, at vi i udvalgsarbejdet afholder en minihøring, hvor vi får sagkundskaben til at opdatere os på radon og på, hvordan vi kan afhjælpe radon – også i forbindelse med hussalg.

Det er min indstilling, at Socialdemokraterne støtter forslaget, men lægger op til, at vi går sagligt til værks i forhold til de ting, som er udeladt i forslaget.

Kl. 14:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Anita Knakkegaard (DF):

Lovforslaget er en revision af hus- og eftersynsordningen, der trådte i kraft den 1. januar 1996. Formålet var at begrænse problemerne med mangler ved fast ejendom til gavn for både købere og sælgere.

Sælger kan som udgangspunkt undgå at hæfte for fysiske mangler ved bygningen ved at fremlægge en tilstandsrapport og et ejerskifteforsikringstilbud samt tilbyde at betale halvdelen af præmien på den tilbudte forsikring.

Køber får en viden om bygningens fysiske tilstand samt oplysning om, hvilken pris det er muligt at forsikre sig for mod den tilbageværende risiko for skjulte mangler.

Alt i alt mener vi i Dansk Folkeparti, at der har været tale om en god og frivillig forbrugerbeskyttelsesordning.

Med den nye revision foreslås med lovforslaget, at købere ud over tilstandsrapporten nu også modtager en elinstallationsrapport, der omhandler funktionsdygtigheden og lovligheden af elinstallatio-

nerne i bygningerne. Elinstallationsrapporten skal være udarbejdet af en autoriseret elinstallatørvirksomhed, og det fremgår, at prisen for denne forventes at være omkring 1.500 kr.

Der foreslås endvidere en vvs-dækning, der omfatter varme-, ventilations- og sanitetsinstallationer i og under bygningen samt til ydersiden af bygningens fundament – den omfatter derfor ikke kloakker uden for det tidligere omtalte. Den nye foreslåede vvs-dækning skal i modsætning til eldækningen ikke kombineres med nye undersøgelser foretaget af den bygningssagkyndige eller en autoriseret vvs-installatør. Sælger kan nøjes med i sælgeroplysningsskemaet at besvare et nyt spørgsmål om varme- og ventilations og sanitetsinstallationerne.

Desuden drejer det sig om en særlig fugtskadedækning, hvorefter fugt i godkendte beboelsesrum dækkes som primærskade, mens skimmelsvamp dækkes som en følgeskade af en dækningsberettiget fugtskade. Det vil være den bygningssagkyndige, som står for tilstandsrapporten, der også skal stå for fugtmålingen. Fugtniveau skal angives og karaktergives i tilstandsrapporten. I Dansk Folkeparti mener vi, at fugtskadedækning bør træde i kraft den 1. januar 2012 ligesom den anden del af forsikringen.

Der foreslås også en dækning af rimelige og nødvendige udgifter til teknisk bistand i forbindelse med en dækningsberettiget skade samt udgifter til genhusning i op til 12 måneder, hvor udbedringer af en skade gør huset ubeboeligt. Der skal indføres anvendelse af bindende afskrivningstabeller, for så vidt angår udvalgte bygningsdele.

Angivelse af restlevetid for bygningens tag skal også med. Og karaktersystemet forbliver, som det er i dag, men foreslås udbygget med angivelse af dyre skader, som det vil koste mere end 50.000 kr. at udbedre.

Dansk Folkeparti mener ikke umiddelbart, at det vil være en god idé med angivelse af dyre skader over 50.000 kr. Mange håndværkere er uenige om priserne på et arbejde, når der indhentes tilbud, og tit kan arbejdet udføres på en anden måde end den måde, det oprindeligt var udført på. Det kan en bygningssagkyndig jo ikke afgøre. Har man f.eks. et kobbertag eller et skiffertag, er det jo altså ikke sjovt, at den bygningssagkyndige vurderer det til at koste 300.000-400.000 kr., hvor man kan nøjes med måske et paptag, der vil være lige så pænt at lægge på bygningen, og som kommer til at koste under 50.000 kr.

Der skal sammen med tilstandsrapporten udleveres en hustypebeskrivelse, som indeholder en generel beskrivelse af den pågældende hustype. Der foreslås endvidere, at forsikringstiden forlænges til 10 år. I Dansk Folkeparti mener vi, at det fortsat skal være muligt at tegne forsikringer for minimum 5 år og med en forlængelse til 10 år. Vi er bange for, at mange købere ikke ønsker at tegne forsikringen, da forsikringen bliver alt for dyr. Det kan jo ikke være hensigten med den revision, vi foretager nu.

Desuden er der nye regler for selvrisko, hvilket vi også ønsker at få uddybet under udvalgsbehandlingen. Efter de gældende regler må den samlede selvrisko, uanset en eventuel selvrisko for skade, ikke overstige 47.000 kr. i forsikringstiden. Men med det nye forslag indføres en såkaldt bagatelgrænse, hvorefter skader under 5.000 kr. ikke registreres af selskaberne. Der indføres en selvrisko for skade på 5.000 kr., dog således, at den samlede selvrisko ikke må overstige 50.000 kr. i forsikringstiden. I Dansk Folkeparti mener vi, at bagatelgrænsen er sat for højt, og at skader bør registreres. Af det nye tiltag fremgår, at ejerskifteforsikringen vil stige op til 50 pct.

Vi er som sagt positive, og samtidig vil jeg også sige, at vi egentlig har det, som Socialdemokraterne har det med hensyn til tilstandsrapportens løbetid. Der mener jeg, at vi skal gå ind og lave noget nyt, sådan at den kommer til at gælde, men at man eventuelt skal have en tilstandsrapport – hvis man vil købe, skal der være en ny tilstandsrapport.

Så vi er positive over for nogle af tiltagene i forslaget, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen, hvor vi vil stille yderligere spørgsmål. Vi skal også passe på, at den ikke bliver for dyr.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er SF's ordfører, hr. Peter Westermann.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Peter Westermann (SF):

Der laves hvert år over 60.000 tilstandsrapporter, og 95 pct. af alle hushandler sker med en tilstandsrapport. Det er altså mange mennesker, der årligt er i berøring med huseftersynsordningen.

Det lovforslag, vi behandler i dag, gennemfører en længe ventet revision af huseftersynsordningen. Som der står i bemærkningerne til lovforslaget, tyder erfaringer med ordningen på, at den ikke fuldt ud imødekommer de forventninger, forbrugerne har til ordningen i dag. Det er jo en væsentlig erkendelse at gøre sig forud for et grundigt eftersyn af ordningen.

Til grund for dette eftersyn ligger en tyk betænkning, der har været flere år undervejs. Betænkningen giver mange gode forslag, der er blevet fulgt op i lovforslaget. Det gælder udvidelsen af huseftersynet til nu også eksempelvis at rumme eftersyn for fugtskader, elinstallationer og vvs-forhold. Det giver køber et bedre indblik i sin investering; den største investering, de fleste husejere nogen sinde foretager sig. Derfor er denne udvidelse god.

Man kunne også have inddraget flere elementer i huseftersynsordningen, f.eks. et gennemsyn af grundens kloakforhold, men dette ville gøre ordningen omtrent dobbelt så dyr og dermed stride imod hensynet til, at huseftersynsordningen også i fremtiden gerne skal benyttes i videst muligt omfang.

Yderligere positive ændringer, jeg vil nævne, er, at tilstandsrapporten suppleres med en hustypebeskrivelse, afskrivningstabeller for udvalgte bygningsdele samt oplysning om tagets forventede levetid.

Der lægges også op til udvidelser af ejerskifteforsikringen som eksempelvis, at dækningen af genhusning udvides fra 6 til 12 måneder, og at ejerskifteforsikringen skal gælde, fra tilstandsrapporten er lavet, og ikke først fra at huset overtages. Det sidste lukker på fin vis det hul, der hidtil har været her.

Samlet set tager SF positivt imod de foreslåede ændringer i forhold til selve ejerskifteforsikringen, idet vi noterer os, at det ikke vil medføre præmieforhøjelser, der overstiger 50 pct. af det nuværende niveau.

Men desværre er der også væsentlige skader, der ikke er noteret ved eftersynet af huseftersynsordningen, og jeg vil kalde den første for en K3-skade, idet den kan medføre alvorlige konsekvenser for andre elementer i ordningen. Denne væsentlige mangel ved forslaget er, at der ikke lægges op til at styrke uvildigheden i ordningen. Jeg og SF har tidligere foreslået at styrke uvildigheden og dermed troværdigheden af tilstandsrapporterne. Det kunne gøres ved at sikre, at mæglerbranchen ikke kan udvælge eller lægge pres på den bygningssagkyndige, der skal lave tilstandsrapporten. Sådan hører vi, at forholdene er udeomkring. Skandaler har fundet vej til pressen, hvor det er påvist, at en mæglerkæde har indgået aftale med sit tilknyttede forsikringsselskab om at pålægge et gebyr på 20 pct. af ejerskifteforsikringen, hvis en hussælger benytter andre bygningssagkyndige end dem, mæglerkæden har indgået aftale med. Hos en anden mæglerkæde har vi set, at en mægler har truet en bygningssagkyndig med at ville fortælle hussælgere, at hvis de bruger vedkommende bygningssagkyndige, vil det være umuligt at sælge huset. Det er en direkte trussel på den bygningssagkyndiges levebrød, fordi han har været for grundig.

Sager som disse rejser tvivl om den bygningssagkyndiges uvildighed. Er man uvildig, hvis man har indgået en samarbejdsaftale med et mæglerfirma, der har en klar interesse i, at tilstandsrapporten fremstiller huset så skånsomt som muligt? Denne tvivl er stik imod det ønske, Bendt Bendtsen, den tidligere konservative økonomi- og erhvervsminister – hvis nogen skulle have glemt ham – udtrykte om at kappe navlestrengen mellem mæglerne og de bygningssagkyndige. Det førte til en nyordning i 2006, hvorigennem mæglerne nu skal gå igennem forsikringsselskabet for at bestille en bygningssagkyndig. Men dermed slog man blot en knude på navlestrengen, man fik ikke klippet den, hvad senere erfaringer også har dokumenteret. Nu må arbejdet gøres færdigt. Vi må sikre, at mellemændene i mæglerbranchen skæres ud af systemet, og det kan kun gøres gennem en ordning som den, som f.eks. Danske BOLIGadvokater har foreslået, og som SF støtter. I en sådan ordning kunne man forestille sig, at sælgeren, der skal bruge en tilstandsrapport, skal kontakte Erhvervs- og Byggestyrelsen, som så kan udvælge den bygningssagkyndige efter en geografisk fordeling eller et rotationsprincip.

Over for en sådan ordning er der nogle, der anfører, at den er uønsket, fordi den tilsidesætter konkurrencen på pris og kvalitet blandt de bygningssagkyndige. Men hertil vil jeg svare med spørgsmålet: hvilken priskonkurrence? Der er fastsat et prisloft på tilstandsrapporter, og desuden vil lavere priser kun være i sælgers interesse, da det er sælger, der betaler.

Og hvilken kvalitet? Kvaliteten af rapportererne er bekymrende lav. Kun 26 pct. af tilstandsrapporterne er retvisende, mens 23 pct. er groft fejlagtige. Det viser en troværdig stikprøve.

Og hvilken konkurrence? Det nuværende system er kvælende for de mindre virksomheder med bygningssagkyndige, der gerne vil lave huseftersyn, men ikke får nogen opgaver på grund af konkurrenceforvridende aftaler som den, jeg lige har nævnt.

Den nyeste statistik fra Fællessekretariatet for Eftersyns- og Mærkningsordningerne viser, at der er 100 beskikkede bygningssagkyndige, der ikke har haft en eneste opgave i 2010, mens der er 12, der har haft over 400.

Det nuværende system betyder, at køberne risikerer at ende med en tilstandsrapport, de ikke kan stole på. De kan derfor risikere at skulle betale mange hundrede tusind kroner tilbage, hvis taget skal skiftes eller soklen skal repareres.

Kl. 14:38

Samtidig stiller SF sig kritisk over for, at den bygningssagkyndige skal angive, om en skade er dyr eller ej, altså om den koster over 50.000 kr. at udbedre. Det risikerer at blive misvisende og risikerer at stille køberen dårligere over for forsikringsselskabet og risikerer at fordyre tilstandsrapporten. Af de samme årsager er Forbrugerrådet imod forslaget.

Endelig skal SF bemærke, at skimmelsvamp og radon ikke bliver direkte inkluderet i tilstandsrapporten og skadesbegrebet. Der ligger ikke nogen løsninger lige for, så derfor forestiller vi os, at disse drøftelser efter 5 år kan tages i forbindelse med den evaluering af ordningen, vi lægger op til.

Men endnu et forhold, der fortjener at blive fulgt op på ved den her evaluering, er energimærkningsordningen, som jo er en søsterordning til tilstandsrapporterne og huseftersynsordningen. Der bliver muligvis lavet dobbeltarbejde i forbindelse med disse to ordninger. Samtidig lider energimærkerne af betydelige skavanker, betydelig større end i tilstandsrapporterne, og derfor er det vigtigt at følge op og se, om vi kan gøre det klogere.

Opsummerende vil jeg oplyse, at SF støtter det samlede lovforslag, der som nævnt indeholder en række forbedringer i forhold til tilstandsrapportens og ejerskifteforsikringens dækningsområder, men der er stadig skader, der skal udbedres, for at huseftersynsordningen kan blive lige så stor en kvalitativ succes for forbrugerne, som den er blevet det kvantitativt.

SF finder det godt, at mange bruger ordningen, men ville finde det bedre, om de mange brugte en god ordning.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Daniel Rugholm.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Daniel Rugholm (KF):

Huseftersynsordningen er en succes, men efter 15 år trænger den til en revision, og det er det, vi tager fat på i dag. Der er ingen tvivl om, at huseftersynsordningen er en vigtig ordning og er til stor hjælp for mange borgere i forbindelse med huskøb. Men den kan blive endnu bedre, og derfor dette lovforslag.

Vi har gjort os nogle erfaringer, som ligger til grund for en revidering af ordningen. Først og fremmest indeholder denne revidering, at personer, der ønsker at købe en bolig, nu får langt flere oplysninger om den bolig, de påtænker at købe. Et nyt tiltag er elinstallationsrapporten – en rapport, der skal beskrive elinstallationernes tilstand, altså om de er installeret korrekt og lovligt. Der er også lagt op til en særlig fugtskadedækning, som betyder, at der skal foretages målinger af niveauet af fugt, hvorefter dette anføres og gives en karakter i tilstandsrapporten.

Ligeledes foretages der ændringer af ejerskifteforsikringen i forhold til vilkår og dækningsomfang. I bund og grund kan borgerne også her se frem til en forbedring: en endnu bedre forsikringsdækning og mere klarhed om, hvad der dækkes, og hvad der ikke dækkes af forsikringen. Endvidere ændres der på forsikringens dækningsperiode, så den nu dækker i minimum 10 år fra overtagelsen af huset, hvor det op til nu har været i minimum 5 år. Forsikringen vil også med den nye ordning dække allerede fra den dag, tilstandsrapporten er blevet udarbejdet.

Hos De Konservative finder vi det tilfredsstillende, at borgere, der ønsker at købe et hus, nu får endnu flere og endnu mere konkrete informationer om huset, inden de indgår en handel, ligesom de også får en bedre forsikringsdækning og større klarhed om dækningen i ejerskifteforsikringen. Jeg ser frem til et grundigt og konstruktivt udvalgsarbejde og ser frem til at kigge nærmere på nogle af de ting, som også er blevet fremført på talerstolen i dag.

Det Konservative Folkeparti støtter derfor dette lovforslag.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, og det er hr. Jørgen Poulsen.

Det så jeg ikke. Jeg tror, vi laver en hurtig rokade som i et skakspil. Peter Westermann har et kort spørgsmål til hr. Daniel Rugholm. Værsgo.

Er der trykket nede i hjørnet? Så kommer den om et øjeblik.

Kl. 14:42

Peter Westermann (SF):

Jeg beklager ulejligheden, jeg fik måske trykket lidt for sent eller lidt forkert.

Jeg kunne godt tænke mig ganske kort at høre den konservative ordfører, om den konservative ordfører deler sin tidligere partiformands opfattelse af, at der er behov for, at vi får kappet navlestrengen mellem mæglerne og de bygningssagkyndige, som han formulerede det, og om man finder, at den nuværende ordning i tilstrækkelig grad sikrer, at de bygningssagkyndige ikke bliver pålagt pres fra ejendomsrådgivere.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Daniel Rugholm (KF):

Jeg er også bekendt med de tilfælde, som hr. Peter Westermann fremfører i sin tale, og det er selvfølgelig uheldigt, når det forekommer. Derfor skal vi også, som vi har gjort indtil nu, fortsætte med at retsforfølge der, hvor det er nødvendigt at foretage de indgreb, som skal foretages. Men at gå ind at ændre en hel masse på det tror jeg ikke der er nogen grund til på nuværende tidspunkt.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Peter Westermann.

Peter Westermann (SF):

Vi er selvfølgelig enige i, at det er nødvendigt at gå ind at retsforfølge der, hvor loven er blevet brudt, som det er sket i det ene tilfælde. Men problemet ligger jo i den strukturelle i den her ordning, nemlig at den desværre ikke har imødegået de forkerte strukturer, der ligger i, at en ejendomsmægler har en interesse i en meget skånsom tilstandsrapport og altså stadig væk har en mulighed for at påvirke den bygningssagkyndige, enten ved at gå igennem et forsikringselskab, som vi så det i den første sag, jeg refererede, hvor man lavede aftale med forsikringselskabet om, hvilken bygningssagkyndig man skal bruge, eller ved at rådgive hussælgeren om, hvem man skal vælge.

Så kunne vi ikke i udvalgsbehandlingen videre hen se nærmere på at lave en eller anden form for nyordning – en hjemmeside måske bare, hvor man oplister de bygningssagkyndige, så sælgeren selv kan vælge uden om ejendomsmægleren?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Daniel Rugholm (KF):

Vi kan se nærmere på hvad som helst. Det er vi altid positive over for i Det Konservative Folkeparti. Vi er ikke konservative på den negative måde, men vil altid gerne kigge på gode argumenter. Så det vil jeg gerne love ordføreren vi vil kigge på i udvalgsarbejdet.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så var der ikke flere korte bemærkninger. Så laver vi rokaden igen, og det er hr. Jørgen Poulsen som ordfører for De Radikale.

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Tak. Hele tanken bag det her lovforslag er jo at øge sikkerheden for både køber og sælger i forbindelse med salg af fast ejendom, og der ligger helt givet en række forbedringer i det her forslag, som vi er meget, meget positive over for i Det Radikale Venstre. Så hører jeg, at der er ideer til at gøre forslaget endnu bedre under udvalgsarbejdet, og det vil vi også gerne medvirke til. Det kan være meget fornuftigt at se på også de forslag, der er kommet fra Forbrugerrådet. Specielt synes jeg, det er en god idé, om vi kan få evalueret den her ordning efter 5 år.

Jeg kunne også godt tænke mig, at man så lidt nærmere på de muligheder – det her med stikledninger og kloakker – som jeg forstår udvalget, som har siddet og arbejdet med det her, har valgt fra.

Kl. 14:43

Jeg kan godt forstå argumentet om, at det vil gøre tilstandsrapporten uforholdsmæssig dyr, men jeg synes alligevel, det fortjener en ekstra gennemgang, for det kunne jo være, at man kunne sætte det i et system, hvor det ikke behøvede at blive så dyrt, som det er i dag.

Kl. 14:43

Så hedder det, at ordningen med de nuværende huseftersyn overordnet set har været meget succesfuld. Det har den da sikkert, men det er også en sandhed, at den jo ikke er oplevet sådan af alle. Det er jo sådan, at mange mennesker har meget stor mistillid til kvaliteten af rapporten og til, at rapporten viser de faktiske forhold. Nogle har så peget på, at årsagen til den mistillid er, at der er alt for mange interesser i spil her: Det er mæglere, det er forsikringselskaber, det er mellemhandlere, og det er sælgere.

For Det Radikale Venstre er det helt afgørende, at vi får denne tillid repareret, at vi får den tilbage, således at staten garanterer kvaliteten af de her rapporter, som udføres, og således at vi sikrer, at arbejdet bliver udført af sagkyndige, hvis faglige ekspertise og uafhængighed ikke kan drages i tvivl. Kan vi opnå det, er vi meget positive over for forslaget.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi til den sidste ordfører, og det er hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi er som de øvrige partier positive over for de ændringer, der er fremlagt i lovforslaget, som vi i udgangspunktet støtter.

Der er fremlagt forskellige forbedringsforslag, bl.a. fra Forbrugerrådet, om større sikkerhed for, at skimmelsvamp altid dækkes, også uden for beboelsesområdet.

Der er spørgsmålet om, hvordan skadesbetegnelserne skal indrettes. Jeg indrømmer, at da jeg selv fik sådan en rapport, gik der nogen tid, inden jeg helt fangede, hvad det var, der lå bag K0, K1 og K2. Det kunne et mindre studiearbejde så hjælpe på, men jeg synes godt, man kunne lette forståeligheden i rapporterne ved at overveje, om man kunne beskrive skaderne mere enkelt og klart.

Så er der foreslået, at genhusning skal vare i 2 år, hvis der er brug for det, og ikke indskrænkes til 1 år, og det lyder også fornuftigt.

Så er der den problemstilling, som vi jo også kender fra medierne, og som andre har været inde på: Hvordan sikrer vi, at sælger, forsikringselskab og mægler ikke kan påvirke de byggesagkyndige til at lave for pæn en rapport? Jeg synes, det er en helt grundlæggende problemstilling, så kan vi gøre noget for at forbedre det forhold i udvalgsarbejdet, er vi bestemt også med på det.

Altså, kort sagt: Vi synes, det er et udmærket forslag, men det kan forbedres.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:49

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Så vil jeg gerne sige tak til ordførerne for en, synes jeg, meget positiv modtagelse af lovforslaget, for det var det jo sådan set hele vejen igennem. Der var selvfølgelig bemærkninger og spørgsmål, og jeg tror, vi får behov for et grundigt udvalgsarbejde, hvor vi kan få afklaret og behandlet nogle af de mange forskellige spørgsmål, der er kommet op her.

Men grundlæggende altså en god modtagelse af forslaget, som jo har til formål, at vi gennemfører en revision af huseftersynsordningen, med henblik på at den også i fremtiden vil komme til at give husejere og lejlighedsejere og alle andre, som ejer ejendomme til bo-

lig, en høj og tidssvarende beskyttelse, i forbindelse med at de handler bolig.

Som flere har været inde på, bygger det her lovforslag jo på nogle anbefalinger fra det udvalg om huseftersynsordningen, der har været nedsat af Justitsministeriet, og som afgav betænkning her i sommer. Der er en lang række forslag i betænkningen, som er meget grundig, bl.a. et forslag om, at en potentiel køber ved en udbygning af den nuværende ordning skal have flere oplysninger om den konkrete ejendom, som den pågældende overvejer at erhverve, herunder f.eks. oplysninger om elinstallationernes funktion og lovlighed i en helt særskilt elinstallationsrapport og oplysninger om ejendommens fugtniveau og den forventede restlevetid for bygningens tag, altså ganske væsentlige tilføjelser til den information, som man får allerede i dag.

Så foreslås det også, at tilstandsrapportens karaktersystem bliver udbygget med en angivelse af, om en skade vil være for dyr at udbedre, og at der ved siden af tilstandsrapporten skal udleveres en generel hustypebeskrivelse, der er relevant for den bygning, som tilstandsrapporten vedrører.

Derudover er der tale om en lang række ændringer i ejerskifteforsikringens vilkår og dækningsomfang, der, ud over at man skaber større klarhed med hensyn til, hvilke forhold forsikringen dækker, samlet set vil medføre en bedre forsikringsdækning for køberne. Det drejer sig bl.a. om en ny el- og vvs-dækning, en særlig fugtskade-dækning samt en dækning af forøgede byggeudgifter og udgifter til teknisk bistand og genhusning.

Samlet set er det min opfattelse, at de ændringer, som der med lovforslaget er lagt op til, vil medvirke til at løse de problemer, som kan opstå i forbindelse med en bolighandel, og dermed sikre forbrugerne en bedre beskyttelse.

Som sagt var der en lang række betragtninger fra ordførerne, overvejelser, som jeg langt hen ad vejen deler, og som udvalget jo også har været inde på. Jeg tror, vi får lejlighed til at gennemgå dem sådan mere konkret under udvalgsarbejdet. Det er selvfølgelig altid godt, at man gerne vil have forbedringer, og det kan vi da bestemt diskutere.

Men andre har så været inde i den overvejelse: Nu bliver det vel ikke for dyr en ordning; altså, nu bliver selve tilstandsrapporten vel ikke for dyr, nu bliver forsikringen vel ikke for dyr. Og det er jo også den afvejning, der ligger i det her med forbedringer, for vi kan godt gennemføre forbedringer, men de vil meget let føre til, at tilstandsrapporten og/eller selve forsikringen bliver så meget dyrere, at den ikke vil blive anvendt. Og så opnår vi jo ikke det, vi gerne vil, nemlig at så mange som muligt føler sig tiltrukket af det her og benytter sig af det. Så det er jo en balance, man skal finde i det.

For så vidt angår dem, som har talt om uvildighed i forbindelse med ordningen, altså om vi kan være sikre på, at de her tilstandsrapporter bliver udformet af uvildige byggesagkyndige, har udvalget også været inde på det, og der er jo ingen tvivl om, at der har været eksempler på brodne kar i branchen. Der er også nogle, der er blevet politianmeldt. Det skal der selvfølgelig skrives ind over for, og jeg er heller ikke afvisende over for at diskutere det, men må bare pege på, at det også er vigtigt, at vi fastholder en ordning, der er markedsbestemt, altså at der er konkurrence mellem de pågældende, i stedet for at de bliver valgt tilfældigt, som jeg ved at nogle har været inde på at man kunne forestille sig, men hvor der så ikke er mulighed for at lade markedsvilkårene fungere. Men det kan vi også komme nærmere ind på under udvalgsarbejdet.

Så endnu en gang tak til ordførerne for en god modtagelse af lovforslaget. Jeg ser frem til, at vi nu får en – og det er jeg sikker på at vi gør – både grundig og saglig tilgang til det i udvalget, for alle er jo egentlig positivt indstillet over for det, men har også vist åbenhed over for diskutere de problemstillinger, der måtte være tilbage.

KI. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Peter Westermann.

KI. 14:55

Peter Westermann (SF):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens fremlæggelse. Jeg noterer mig, at ministeren er imødekommende over for at se på de ændringer af ordningen, som jeg og andre ordførere er kommet ind på – i hvert fald nogle af dem.

Når nu ministeren holder fast i, at vi skal sikre konkurrencehensynet i forbindelse med uvildighed, må ministeren meget gerne forholde sig til, at det her jo faktisk er en unik ordning, hvor det så at sige er forbruger mod forbruger, vi forsøger at skærme, og at konkurrencen jo dermed er markant anderledes, end den vil være på det normale forbrugerfelt. Altså, her er priskonkurrencen til gavn for sælgeren, mens kvalitetselementet er til gavn for køberen. Og der ligger altså nogle overvejelser, vi skal kigge på.

Vil ministeren være enig med mig i, at den her ordning er noget helt specielt, der kræver, at vi måske tænker helt ud af boksen?

KI. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

KI. 14:56

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes altid, det er befriende at tænke ud af boksen, og hvis nogen vil det, er jeg med på det. Især er det jo godt, hvis det, at man tænker ud af boksen, også kan føre til, at man rent faktisk får nogle gode ideer, der kan bruges. Det er jo ikke altid, nogle gange bliver det for vildt, når man tænker ud af boksen. Men det er jeg sådan set med på at vi gør.

Altså, man skal jo være opmærksom på, at der allerede i 2006, tror jeg, det var, skete det, at man indførte nogle nye regler for at sikre de bygningssagkyndiges uvildighed og uafhængighed, for så vidt angår ejendomsmæglere og deres interesser i den her sammenhæng, således altså at en ejendomsformidler ikke på sælgers vegne må indgå aftale om at rekvirere en byggeteknisk gennemgang og heller ikke må bringe nogle helt konkrete bygningssagkyndige på banen i den forbindelse over for sælger. Så der er jo i hvert fald sket noget med de regler, der skal sikre uvildighed.

Men jeg er bestemt parat til at tænke ud af boksen, som hr. Peter Westermann siger. Hvis vi yderligere kan sikre uvildigheden for de pågældende, er jeg da enig i, at konkurrencesituationen har nogle lidt andre aspekter, end konkurrencesituationer tit har i den her forbindelse. Men ikke desto mindre mener jeg, det er rigtigt, at der er en konkurrence også på det her område; det plejer nu engang at være sundt.

KI. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Må jeg bede om, at man, når man tænker ud af boksen, holder sig inden for de 60 sekunder.

Så er det hr. Peter Westermann for yderligere en kort bemærkning.

KI. 14:57

Peter Westermann (SF):

Det skal jeg forsøge.

Igen vil jeg kvittere for imødekommelsen. Jeg synes, det er en meget positiv tone, og jeg er sikker på, at vi får et godt udvalgsarbejde.

Men når det gælder konkurrencen og man ser på tingenes tilstand, synes jeg dog, at der er grund til at overveje, om det ligger, som det bør, nu, altså når man kan se, at meget få bygningssagkyndige laver en meget stor del af tilstandsrapporterne, mens en rigtig stor del ikke laver nogen. Det kunne tyde på, at der er nogle uheldige tendenser i markedet, om man vil kalde det sådan.

Samtidig har vi talt med en uvildig ekspert – der til daglig er teknisk revisor for ordningen, og som har haft foretræde for udvalget – der netop via sine erfaringer fra branchen hører om mæglere, der omgår reglerne. Det er jo ganske rigtigt, at der bliver ændret, således at mæglere ikke må formidle kontakt til bygningssagkyndige, men i praksis er det altså realiteten, at det ofte forekommer. Det vil jeg bare sparke ind og så tage med videre til udvalgsbehandlingen.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:58

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er her som i så mange andre sammenhænge sådan, at hvis der er nogen, der bryder reglerne, er det jo ikke nødvendigvis reglerne, der er noget galt med; de kan være gode nok. Så er det mulighederne for at opdage og retsforfølge dem, der bryder reglerne, som man måske skal interessere sig mere for. Men det kan vi jo så få en dialog om under udvalgsarbejdet.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:59

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg vil også gerne kvittere for ministerens positive tilgang til at se på uvildigheden. Det er jo vigtigt, at forbrugerne sikres, at de oplysninger, der bliver lagt frem i tilstandsrapporten, er dækkende for det hus, de overvejer at købe. På den måde kan man også tage alle forhold i betragtning, når man sætter prisen. Så det ser jeg frem til at diskutere i udvalgsarbejdet.

Jeg er også helt enig med ministeren i, at prisen på tilstandsrapporten er afgørende for, hvor mange der vil tilslutte sig ordningen og få lavet sådan en rapport. Vi har i de forskellige ordførertaler hørt mange forskellige bud. Jeg har selv fremført radon, og jeg har fremført, at der skal sættes noget mere fokus på skimmelsvamp, og SF har trukket energimærkningsordningen ind. Vi skal jo få det til at balancere, så vi holder os på et ordentligt prisniveau.

Men jeg vil lige prøve at knytte et par ord til radonproblematikken, for det er jo sådan, at der med bygningsreglementet i 1991, tror jeg det var, blev indført krav om, at der i nybyggeri skulle være en radonmembran. Erfaringerne viser desværre, at der er mange huse, hvor radonmembranen ikke er lavet korrekt eller er gået i stykker med tiden, og det må siges at komme ind under skader på huset eller en mangel ved huset.

Så jeg vil spørge ministeren, om ministeren ikke er enig med mig i, at hvis der er en mangel eller skade i forbindelse med en radonmembran, så er det også noget, der bør komme med i en tilstandsrapport?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Altså, nu er jeg ikke ekspert i radonmembraner, og jeg kan høre på det hele, at hr. Thomas Jensen ved mere om radonmembraner, end jeg gør, så jeg vover slet ikke at gå ind i en diskussion med hr. Thomas Jensen om det og om, hvor tit der sker brud på sådan en. Men det kan vi jo i fællesskab sætte os ind i. Det kan være, at jeg kan få en lektion i det efter vores drøftelser her.

Jeg mener at erindre, at det er noget, som har været overvejet i udvalget, og at man er gået fra den tanke. Det er jo noget, vi også kan drøfte under udvalgsarbejdet, og der kan jo stilles spørgsmål om det i den forbindelse, men jeg tror nok, det er sådan, at det har været grundig overvejet, og at man har forkastet det, fordi det ikke kunne bære i det samlede omfang af omkostninger osv. at tage det med. Det er vel også i lyset af, at det trods alt ikke så tit giver problemer.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:01

Thomas Jensen (S):

Tak. Det er helt korrekt, at der i denne tykke rapport også er bemærkninger om radon, men jeg synes, at de argumenter, der er for ikke at tage det med, er blevet indhentet lidt af udviklingen inden for området. Det er også derfor, jeg lægger op til, at vi eventuelt kunne holde en minihøring i udvalget for netop at få belyst, om der er nogle gode måder at undersøge det her på. For det er jo netop en mangel eller en skade ved et hus, hvis det er opført efter 1991 og radonmembranen ikke fungerer.

Det er egentlig ikke noget spørgsmål, jeg lægger op til, jeg vil bare konstatere, at der i Danmark i dag faktisk er 755.000 danskere, som bor i en bolig, hvor der er for høj radonforekomst, og det er altså noget, der er meget, meget kræftfremkaldende. Det er sådan, at der hvert år dør 350 danskere, som følge af at de bor i boliger med for meget radon, og det er 350 dødsfald, vi helst skulle få forebygget. Derfor er huseftersynsordningen et rigtig godt sted at starte, sådan at de 2 pct. af boligmassen, der hvert år bliver handlet, også bliver kontrolleret for det her, sådan at man, når man køber et nyt hus, ved, om man har højere risiko for at få kræft eller ej.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:02

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Hvis det er således, at udvalget holder sådan en minihøring om radonproblematikken, som det blev nævnt, så lyder det jo næsten, som om hr. Thomas Jensen skal indkaldes som ekspert i brud på radonmembraner. Det er da kun interessant, hvis den problemstilling kan afdækkes yderligere under udvalgsarbejdet, eventuelt med sådan en høring. Men det skal jeg jo endelig ikke blande mig i, det er udvalget selv, der må afgøre, om man vil holde sådanne høringer.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Anita Knakkegaard.

Kl. 15:03

Anita Knakkegaard (DF):

Vi går i Dansk Folkeparti selvfølgelig også ind for god konkurrence, og at vi kan få forsikringen så billigt som muligt, fordi vi tror, at mange simpelt hen, da det er en frivillig ordning, ikke vil tegne den, fordi de ikke har råd. Og der vil jeg spørge ministeren, om han ikke

er enig i, at med den beskrivelse af hustyper, der kommer, vil man gøre det sådan, at køberne bliver gjort opmærksomme på, at det ikke er et nyt hus, de køber, og det, hvis de f.eks. køber et hus fra 1930'erne, beskrives, hvad det hus egentlig indeholder, selv om det måske så kun har en K1, eller hvad det nu har. Ligesådan vil jeg spørge, om ministeren ikke er helt tryk ved, at det er forsikringsselskaber, for forsikringsselskaber kan jo kun været interesseret i en ting, og det er jo at finde fejlen og gøre det så grundigt som muligt og komme i dybden med det, så fejlene er fremlagt, og sådan at de ikke skal dække dem.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 15:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For så vidt angår hustypeforklaringen, som der er lagt op til, er det jo noget, der vil være medvirkende til, at folk får en overordnet fornemmelse, og jeg havde nær sagt, får afstemt forventningerne om, hvad de kan forvente sig af det hus, som de er ved at købe, og det kan være med til at styrke beslutningsgrundlaget for den pågældende og altså også afstemme forventningerne med hensyn til, hvad der er i vente af omkostninger til udbedring af mangler og slitage osv.

Med hensyn til forsikringsselskabernes rolle er der ingen tvivl om, at forsikringsselskaber vil være interesserede i – de skal jo tjene penge ligesom alle andre virksomheder – at deres omkostninger til erstatninger er så lave som muligt, og derfor vil de jo selvfølgelig også have den interesse, at der bliver afdækket de fejl, som skal afdækkes, så der ikke er utilsigtede tab, eller at det i hvert fald sker i så lille udstrækning som muligt.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

35) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om at fremme bæredygtig byudvikling.

Af Ida Auken (SF) m.fl.

(Fremsættelse 26.11.2010).

Kl. 15:05

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er miljøministeren.

Kl. 15:06

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Med beslutningsforslaget her, B 31, ønsker SF at pålægge regeringen at udarbejde en national politik for bæredygtig byudvikling. De ønsker at stille krav til kommunerne om at fokusere på bæredygtig

byudvikling, og de ønsker at pålægge regeringen at oprette et center for bæredygtig byudvikling.

Lad mig starte med at sige, at jeg deler forslagsstillernes ønske om en mere bæredygtig byudvikling. Vi lægger vægt på, at de danske byer udvikles i en mere bæredygtig retning, samtidig med at der fortsat gives gode rammer for vækst i erhvervslivet og gode levevilkår for borgerne. Vi prioriterer også, at de danske kommuner får de redskaber, som er nødvendige for at tilgodese og fremme de her hensyn. Derfor har vi også igangsat en række initiativer til netop at understøtte sådan en udvikling.

Det er selvfølgelig også væsentligt at være opmærksom på, at der også allerede er flere såvel private som offentlige institutioner, som rådgiver kommunerne, og som rådgiver erhvervslivet og befolkningen om, hvordan der skabes bæredygtige byer og bebyggelser. Man kan jo sige, at virkeligheden er, at den globale konkurrence mellem byerne er intensiveret i forhold til tidligere, og det stiller byerne over for stadig større udfordringer. Det er derfor et grundvilkår, at danske byer giver plads til både erhvervslivet og de gode levevilkår for borgerne, der bor der.

Nogle af de nye parametre, som byerne konkurrerer på, er jo deres evne til at tilpasse sig klimaændringerne, deres evne til at nedbringe ressourceforbruget, og deres evne til at tilbyde omgivelser, som har en positiv effekt på borgernes levevilkår og borgernes sundhed. Så byernes bæredygtighed er altså helt overordnet set blevet en del af den globale konkurrence. Det er jo en dagsorden, som i stigende grad præger kommunernes hverdag. I kommunerne arbejdes der allerede i dag med udvikling af strategier og handleplaner inden for emner som klima, sundhed og ikke mindst byernes planlægning. Jeg lægger stor vægt på dette arbejde, for det er jo kommunerne, som bedst kan implementere de konkrete løsninger i de enkelte byer.

Regeringen er også opmærksom på at understøtte kommunernes udvikling af bæredygtige byer, og jeg vil i den her tale gerne tillade mig at fremhæve en række gode initiativer vedrørende bl.a. grøn transport, miljøteknologi, energipolitik og renere luft. Det gælder den grønne transportpolitiske aftale fra 2009, som bl.a. skal sikre flere trykke cykelveje og bedre offentlig transport. Det gælder også den brede energipolitiske aftale fra 2008 med bl.a. det indsatsområde at reducere energiforbruget i bygninger. Det gælder også udpegning af de seks energibyer.

Desuden er der jo i 2010 afsat 90 mio. kr. til at udvikle og teste nye miljøteknologier, som kan bidrage til erhvervslivets vækst. For at skabe attraktive byer skal luften være renere i byerne, og derfor udsendte vi også en strategi for det i 2008. For at fremme bevægelse og friluftsliv har vi iværksat et projekt om mere bevægelse og friluftsliv i byerne, som i 2009 resulterede i syv særlige breddeidrætsskommuner, som får støtte til at realisere breddeidrætsudvalgets 42 anbefalinger.

Det er kommunerne, som har ansvaret for planlægningen, men det er jo i høj grad den private sektor, som driver byomdannelsen og byudviklingen, og staten sætter så de overordnede rammer. Det er en arbejdsdeling, som vi gerne vil fastholde. I den forbindelse har vi så også igangsat syv konkrete samarbejdsprojekter i samarbejde med kommuner, fonde, organisationer, borgere og erhvervsliv. Alle syv samarbejdsprojekter afsluttes i 2012. De her samarbejdsprojekter skal jo så vise, kan man sige, nye veje, som kan tackle udfordringerne gennem planlægningen.

Uden at gå meget i detaljer synes jeg stadig væk, at det er hjælpsomt lige kort at omtale de syv samarbejdsprojekter.

Det første hedder »Bedre grønne oplevelser i byen«, og det har til formål at videreudvikle den grønne planlægning på både overordnet og detaljeret niveau.

Det andet projekt hedder »Bevægelse i alle planer«, og det har til formål at fremme motion og bevægelse i kommunernes planlægning.

Det tredje hedder »Byliv der betaler sig«, og det har til formål at belyse gevinsterne ved at investere i byliv.

Det fjerde hedder »Bæredygtige bebyggelser«, og det har til formål at afprøve og teste udvalgte kriterier for bæredygtighed på en række bebyggelser i Danmark.

Kl. 15:11

Det femte hedder »Standard for bæredygtige lokalplaner«, og det har til formål at udvikle en standard for bæredygtige lokalplaner og i det hele taget et grønt reglement.

Så er der det sjette, det er »Forstadens Tænketaank«, som har til formål at afdække muligheder og udfordringer, for at nye og eksisterende forstæder kan blive mere bæredygtige.

Det syvende og sidste initiativ hedder »Regnvand i haver og parker«, og det har til formål at afdække og udvikle mulighederne for at aflede regnvand til haver og parker.

Alle de her projekter gennemføres i samarbejde med en række kommuner, med KL, med Friluftsrådet, med Byggesocietetet, med Lokale- og Anlægsfonden, med By & Havn, med Kildebjerg Ry A/S, med Realdania og med Haveselskabet. Som nævnt er det altså projekter, som løber frem til 2012, og med de her projekter er det selvfølgelig forventningen, at vi får vigtig viden, bl.a. om barrierer i forhold til lovgivningen, og i det hele taget nye redskaber til at håndtere byernes udfordringer. Det er regeringens holdning, at udviklingen af sådan nogle redskaber her er afgørende, og lad os se resultaterne af projekterne, inden der så måtte blive truffet beslutning om eventuelle ændringer.

Om selve det her med planstrategier med fokus på bæredygtig udvikling er det jo sådan, at kommunerne ifølge planlovens § 23 a i den første halvdel af den kommunale valgperiode offentliggør en strategi for kommuneplanlægningen, altså de såkaldte planstrategier, og kommunerne er i gang med arbejdet i den her runde af planstrategier. Næste runde af planstrategier udarbejdes så i perioden fra 2014 til 2015, så der er jo, kan man sige, rigelig tid til at evaluere de her igangsatte samarbejdsprojekter og planstrategiernes indhold, før vi eventuelt skulle gå ind at ændre på kravene til kommunernes planstrategier.

Derudover er det regeringens holdning, at vi først og fremmest bør understøtte udviklingen af de nødvendige redskaber til kommunerne i stedet for at stille yderligere krav om særligt indhold i kommunernes planstrategier.

Der er et element mere i forslaget, som handler om centeret for bæredygtig byudvikling. Jeg må alt i alt sige, at der jo arbejdes med at fremme bæredygtighed på mange fronter. Mange parter er i spil, og der skabes ny viden hver dag. Det her arbejde klares i dag af en række forskellige parter med specifikke interesser og interressenter, og på den måde bliver formidlingen målrettet dem, som har brug for den specifikke ny viden.

Som et godt eksempel på den her målrettede formidling skal jeg jo bl.a. nævne Dansk Byplanlaboratorium, som jo er en selvejende institution, som finansieres via indtægtsdækket virksomhed, men som også modtager tilskud fra kommuner, virksomheder og fra Miljøministeriet. Byplanlaboratoriet deltager i udviklingsprojekter og afholder kurser, og det er kurser, som er afstemt med behovet i kommunerne; således er der p.t. kurser om byens vand og om fremtidens energisystem på dagsordenen.

Af andre eksempler kan jeg også lige nævne Dansk Arkitektur Center, Green Building Council og Foreningen Bæredygtige Byer og Bygninger blot for at sige, at der i hvert fald her også er nogle aktører, som gør et stort arbejde, og som har klart definerede interressenter. Der er det altså regeringens vurdering, at der ikke er brug for et center for bæredygtig byudvikling.

Jeg vil sige, at jeg takker for og deler interessen for byernes udvikling, men finder altså ikke, at beslutningsforslaget fra SF passer ind i alle de her allerede igangsatte initiativer. Jeg afviser SF's for-

slag om en national politik, fordi regeringen finder det hensigtsmæssigt at opsamle resultaterne af alle de her aktuelle projekter, før der så tages stilling til, hvilke nye redskaber kommuner og erhvervsliv måtte have brug for.

Jeg vil til det sidste forslag om krav til kommuneplanstrategier med fokus på bæredygtig byudvikling sige, at det så også afvises af samme grund.

Til sidst: Centeret her afvises, fordi der netop også allerede er mange initiativer på området.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:15

Ida Auken (SF):

Først og fremmest tak for den sådan set velvillige modtagelse af indholdet. Så er vi selvfølgelig – det havde jeg nok også regnet med – lidt uenige om, hvad der er behov for på nuværende tidspunkt. Jeg tror, mange af de her rigtig fine initiativer, som ministeren også beskriver, og mange af de private aktører og selvstændige aktører, der er med, måske godt vil være interesseret i et center. Jeg synes ikke, ideen er helt tosset.

Men hvis vi nu bare tager en del af det, som vi foreslår at det her center skal lave, ud, så kan det være at lave et egentligt rejsehold, der kan tage ud og hjælpe kommunerne. For vi ved jo, at der er små og store kommuner, de har små og store udfordringer og er meget forskellige. Er det en idé, som ministeren måske kunne tage med videre i sine styrelser? For vi havde den her konference i Folketingets Miljøudvalg for halvanden måneds tid siden, hvor det faktisk var et ret udtalt ønske, at man fik noget hjælp og kunne rekvirere noget hjælp fra et eventuelt rejsehold. Så jeg vil bare høre, hvad ministeren siger til den idé.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:16

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Helt generelt oplever jeg, at vi har en meget god tradition i Miljø- og Planlægningsudvalget og Miljøministeriet for at have gode drøftelser om mulige veje frem for netop at fremme bæredygtig udvikling i det hele taget, sådan som der er tale om i det her tilfælde. Det vil jeg ikke stå her og afvise, for jeg synes, vi har gode erfaringer med rejsehold på andre områder også.

Men selvfølgelig, som jeg også sagde i min tale, er det jo meget forskelligartede behov og ønsker, man kan have i de pågældende kommuner, og med hele den her palet, som jeg allerede nu har fortalt om, med en række forskellige initiativer og mange forskellige interressenter handler det måske i virkeligheden i højere grad om information om, hvad det egentlig er, der er af igangværende projekter, og hvad der er af erfaringer, som er i gang med at blive bygget op. Men lad os drøfte i den videre behandling, hvordan man eventuelt kunne stykke et sådant projekt sammen.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:17

Ida Auken (SF):

Jamen så vil jeg bare kvittere for det tilsagn. Det synes jeg vil være rigtig spændende at drøfte videre. Så tak for det.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, det er hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Ministeren har jo gjort klart rede for, hvad det her beslutningsforslag indeholder af forslag fra SF, men også givet en gennemgang af, hvad der er af initiativer på dette område. Det viser jo, at en lang række af de ting, som ligger i det her forslag, allerede er i gang.

Det, der er interessant ved det her forslag, er, at det jo er det samme forslag, som SF kommer med gang på gang. Det handler om at lave en national strategi, centralisere tingene ud fra en tanke om, at det, der er kommunernes opgave, kan kommunerne ikke selv finde ud af, så derfor er vi kloge mennesker herinde i Folketinget nødt til at hjælpe dem. Jeg har en helt anden opfattelse af, hvordan det er at være i en kommunalbestyrelse. Der kan man sagtens finde ud af at lave sådan nogle ting, man behøver ikke nogen national strategi. Sagen er, at de mennesker, der sidder i kommunalbestyrelserne, jo godt ved, hvad bæredygtighed er, de ved det lige så godt som fru Ida Auken. Men fru Ida Auken vil meget gerne, sammen med en masse SF'ere og ganske givet også nogle andre på venstrefløjen, belære kommunalbestyrelsesmedlemmer om, hvad de skal gøre. Hvem er ikke interesseret i at få en bæredygtig byudvikling? Det er vi jo alle sammen. Så der er ikke nogen grund til, at man her laver en national politik, en national strategi. Den enkelte kommune skal selv have den mulighed og den rådighed, som gør, at de kan lave deres strategi, som det nu passer bedst til den kommune og den by, som det omhandler. Når det så er sagt, er det jo et fint nok, at vi drøfter de her ting her i Folketingssalen. Men jeg synes bare altid, at det bliver noget bagvendt, når det bliver sådan, at det er os herinde i Folketinget, som står som de kloge og de vise og skal fortælle dem derude i kommunerne, hvad de skal gøre, og lægge rammerne, sådan at de ikke selv får lov at bestemme.

Det, som allerede er gjort på det her område, som ministeren sagde, er, at der jo er taget fat om klimaændringerne; vi skal nedbringe ressourceforbruget, vi skal gøre noget ved levevilkår og sundhed. Og så var det, ministeren sagde, at der også var spørgsmålet om breddeidrætskommuner. Min egen kommune, Gentofte, hvor jeg sidder i kommunalbestyrelsen, er breddeidrætskommune og har gjort en lang række ting netop vedrørende bæredygtighed på det her område. Så vi kan sagtens finde ud af det selv ude i kommunerne. De syv initiativer, som ministeren nævnte, er jo nogle glimrende eksempler på, at regeringen allerede har taget fat på det her. Man kan jo argumentere med, at alle de ting med bedre grønne oplevelser i byen, bevægelse i alle planer, byliv, der betaler sig, bæredygtige bebyggelser, standard for bæredygtige lokalplaner jo er noget af det, fru Ida Auken gerne vil have lavet. Og det er i gang.

Så spørgsmålet er, hvad det er, fru Ida Auken vil med det her beslutningsforslag. Ja, vi fik at vide, at det måske var en god idé at lave et rejsehold. Nu har jeg sådan set hørt mange gange, når jeg har hørt på politiske debatter her, at det, som SF og venstrefløjen vil have i næsten hver eneste sag, er et rejsehold. Altså, vi får jo et væld af rejsehold, der render rundt og belærer kommunalbestyrelsesmedlemmerne og kommunerne om, hvad de skal gøre. Jeg ved godt, at ministeren var meget venlig og imødekommende og lidt åben over for det her, men jeg må altså sige, at jeg synes, at det griber lidt om sig – der er gået inflation i rejsehold. Jeg tror, det er bedre at overlade tingene til den enkelte kommune. Og hvis kommunerne gerne vil have hjælp, hvis de ikke selv kan finde ud af det, så findes der jo private konsulentfirmaer, der kan hjælpe dem. Det behøver de ikke at have et rejsehold til betalt af det offentlige. Det kan man klare, ved at

kommunen for de kommunale penge – altså statspenge – hyrer et privat firma til at hjælpe. Og det med at få et center: Det er jo klassisk SF-politik, lad os få et centralt center. Jeg vil sige, at der faktisk er en række centre, der klarer det her i forvejen, Dansk Byplanlaboratorium og Dansk Arkitekturcenter.

Med alle de ord vil jeg bare sige, at vi ikke kan støtte forslaget, selv om vi går ind for, at der skal ske noget for at fremme bæredygtig byudvikling.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:23

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg bed mærke i, at der jo sådan i hele tonen faktisk var stor forskel på den tale, ministeren holdt, og den tale, som Venstres miljøordfører holdt. Det synes jeg i og for sig er lidt tankevækkende.

Jeg mangler fra ordførerens side, at der fokuseres en lille smule på det, som forslaget også rummer, nemlig muligheden for at understøtte et vækstopotential rent erhvervsmæssigt. Altså, her i salen drøfter vi muligheden for at understøtte grøn energiteknologi rigtig meget, og fra socialdemokratisk side synes vi rent faktisk, at det her forslag rummer en god mulighed for også at kombinere den grønne energiudvikling med andre grønne aspekter.

Derfor vil jeg spørge hr. Eyvind Vesselbo, om der trods alt ikke er noget godt i det her med eksempelvis at få samlet den viden, der er, sådan at industri- eller andre initiativer på det her område kan understøttes og hjælpes yderligere frem.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:24

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, det er godt at få samlet viden og initiativer. Det er helt fint, men det behøver man bare ikke at vedtage det her beslutningsforslag for at gøre, det kan man gøre i forvejen. Hr. Flemming Møller Mortensen siger, at vi skal støtte miljøteknologi. Det er jeg helt enig i, men nu er det sådan, at hr. Flemming Møller Mortensen kan kigge i finansloven og deri kan se, at der er afsat 90 mio. kr. til at udvikle og teste nye miljøteknologier, som bl.a. har med det her at gøre.

Så hvis hr. Flemming Møller Mortensen sætter spørgsmålstejn ved, om regeringen gør noget på det her område, er der jo en klar dokumentation for, at der er sat 90 mio. kr. af netop til at fremme og teste nye miljøteknologier, der kan bidrage til erhvervslivets vækst. Hvad er det så, hr. Flemming Møller Mortensen mangler?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en ekstra kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:25

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg tror nu nok, vi har gjort os den erfaring i Danmark, at vi har rigtig meget projektmageri, hvor man faktisk aldrig rigtig får den helt væsentlige læring ud af projekterne. Der sidder faktisk nogle momenter i forslaget her, som kunne være rigtig gode.

Hr. Eyvind Vesselbo bruger også sin ordførertale til at sige, at kommunerne ved bedst selv, og hvis ikke de ved bedst selv, så kan de bare gøre brug af nogle private konsulentfirmaer, som kræver et vist honorar – typisk et ganske højt honorar – for at yde kommunerne en hjælp. Til det her med, at kommunerne ved bedst selv, og at de

selv bedst kan bestemme, hvad der er godt for dem, vil jeg nu bare sige, at min erfaring fra byrådsarbejde er, at mange kommuner rent faktisk også gerne vil have hvisket både gode ideer og gode takter og melodier i øret, i forhold til hvilken vej de gerne skulle udvikle sig. Og man må jo blot sige, at de knap 100 kommuner, vi har i Danmark, har en meget varierende størrelse og dermed også en meget varieret kompetence inde i den enkelte kommune, i forhold til hvordan man løser opgaverne. Kan ordføreren ikke se, at der godt kunne være nogle fordele ved, at man havde et videncenter, som lige nøjagtig står til rådighed for kommunerne med den kompetence, kommunerne skal gøre brug af i deres daglige planlægning?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:26

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, jeg nævnte jo også i min ordførertale, at der faktisk findes sådan nogle videncentre. Der er Dansk Byplanlaboratorium, der er Dansk Arkitektur Center, der er Foreningen Bæredygtige Byer og Bygninger, og der er Green Building Council. Sådan nogle institutioner er der til at hjælpe kommunerne.

Men det, der er problemet – synes jeg – i den måde, vi debatterer på her, er, at for hr. Flemming Møller Mortensen og for venstrefløjens i det hele taget kan de gode ideer altid kun komme fra Folketinget, fordi man skal have et udgangspunkt i en centralisering, i, at det er os herinde, der ved bedst. Og jeg har lidt svært ved at forstå, hvad problemet er med at styrke dansk erhvervsliv og den miljøteknologiske branche.

Når jeg siger, man skal bruge de private virksomheder, er det, fordi jeg selvfølgelig gerne vil have lidt mere gang i den branche, end der er i øjeblikket, og når vi har sat 90 mio. kr. af til det område, er det selvfølgelig også for at styrke de initiativer og den viden og den knowhow, der ligger i miljøteknologien og i de virksomheder. Og det er jo selvfølgelig det, som kommunerne også skal bruge. De skal jo ikke bare bruge 179 folketingsmedlemmer til at komme med gode ideer, for det er ikke sikkert, at det er nok.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:28

Ida Auken (SF):

Faktum er jo, at vi her faktisk taler om et nyt politikområde, altså vi taler om bypolitik, som egentlig er et ubeskrevet blad i dansk politik, og som vi fra SF's side synes var vigtig at få en god, bred og konstruktiv debat af.

Jeg synes, at ministeren var meget konstruktiv, så det undrer mig, at Venstres ordfører vælger at polemisere helt vildt og begynder at fordreje forslaget ud i nogle ekstremer, hvor man, hvis man har læst forslaget, tydeligt kan se, at det slet ikke er det, der er tale om. Der er jo tale om at prøve at sætte det her på dagsordenen, give kommunerne et signal om, hvad der er vigtigt, hvad vi fra Christiansborgs side synes er vigtigt at fokusere på. Vi ved jo godt, at de holder meget øje med, hvad vi peger på af ting. Der er ikke tale om detailstyring. Der er tale om at prøve at gå ud og give kommunerne en hjælpende hånd, hjælpe dem ved at sige, hvad det er for nogle områder, der virkelig er vigtige, hvis man gerne vil lave bæredygtig byudvikling, og hjælpe dem med at dele viden mellem hinanden og prøve at samle noget af den gode viden, vi har i Danmark, i et egentligt center. Det gør man på alle mulige andre områder, men når Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, ser sin chance til det, skal der

åbenbart polemiseres helt vildt i stedet for at få en ordentlig debat om et relativt nyt politikområde.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:29

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg gik ud fra, at det her var et politisk forslag, altså et beslutningsforslag, som jeg kommenterer seriøst og selvfølgelig ud fra en politisk vinkel. Jeg kunne selvfølgelig bare godt stå og sige et eller andet venligt til fru Ida Auken – det plejer jeg at gøre – men jeg mener sådan set også, at det er venligt at tage det her seriøst og diskutere det seriøst og kommentere det ud fra mit synspunkt.

Når fru Ida Auken siger, at det her er et ubeskrevet blad, altså bæredygtig byudvikling, så er jeg ikke enig. Det er ikke et ubeskrevet blad for mig. Der er mange, der har været i gang med det her i lang tid. Det kan godt være, at det er et ubeskrevet blad for fru Ida Auken, men som ministeren jo venligt nævnte, er der allerede syv projekter i gang, og derfor er det jo ikke et ubeskrevet blad. Der er organisationer, der arbejder med det her område, og der er i de her syv projekter et samarbejde mellem en række kommuner, KL, Fri-luftsrådet, Byggesocietetet, og Lokale- og Anlægsfonden. Der er jo mange, der er i gang med det her, så det er ikke et ubeskrevet blad, men det er da fint, at vi diskuterer det.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det svar, og så er det fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Ida Auken (SF):

Så kan jeg jo fortælle hr. Eyvind Vesselbo, at jeg har fået meget positive tilbagemeldinger både fra Dansk Arkitektur Center, fra Foreningen Bæredygtige Byer og Bygninger, og formentlig ville jeg også have fået det fra Dansk Byplanlaboratorium, på, at vi på Christiansborg begynder at tage sådan en debat. Jeg vil da gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo, hvornår man sidst har diskuteret en bypolitik i Folketingssalen. Det tror jeg nemlig ikke at man har.

Vi har endda i udvalget i fællesskab afholdt en konference i november måned, som tiltrak interessenter fra hele landet, som var utrolig glade for, at vi ville begynde at tage den her debat. At begynde at dreje det over i, at nu vil vi centralisere, og hvad ved jeg, synes jeg virkelig er synd for de mennesker, der arbejder seriøst med det her, og som gerne ser, at vi på nationalpolitisk plan tager de her ting op og snakker om dem i en større sammenhæng. Det synes jeg at ministeren lagde fint op til, men jeg synes, at Venstres ordfører er ude i en noget underlig polemik, som jeg ikke synes at den her vigtige, vigtige sag fortjener.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:31

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener også, at det er en vigtig sag at drøfte, og jeg kan godt forstå de organisationer, som fru Ida Auken har talt med, er glade for, at vi drøfter det her. Men man kan da ikke fortænke mig i at reagere, når der i beslutningsforslaget står, at man pålægger regeringen at udarbejde en national politik for bæredygtig udvikling. At stille krav til kommunerne om at fokusere på bæredygtig byudvikling og pålægge regeringen at oprette et center, hvis ikke det er skrap kost i en god sags tjeneste, nemlig at pålægge regeringen alle de her ting, når man

i forvejen er i gang med at lave det på frivillig basis, ved jeg ikke, hvad det er, og så er jeg da nødt til at tilkendegive, at det altså ikke er Venstres holdning at gøre sådan nogle ting. Vi vil hellere gøre det med folk i stedet for mod folk.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Flemming Møller Mortensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 15:32

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Fra socialdemokratisk side synes vi rent faktisk, at SF's forslag her er et godt forslag. Og hvorfor er det godt? Det er det, fordi det kigger langsigtet, det er visionært og faktisk rummer nogle muligheder, og det, vi jo her i salen netop skal kigge efter og spejle efter i hverdagen, er muligheder for vækst, vækstpotentiale og muligheder for Danmark.

Vi taler rigtig meget om grøn teknologi. Vi tror på, at vi har et forspring, at vi har et knowhow, og det vil vi gerne gøre brug af. Og derfor vil vi fra socialdemokratisk side sige, at vi ikke er tilfredse med, at man bare holder fast i det, man har; vi vil rigtig gerne være med til at videreudvikle og nyudvikle, udvikle noget nyt, noget, man kommer til at tro på. Vi tror rent faktisk på, at en bæredygtig byudvikling kan være et af punkterne, som vil kunne bibringe indtjening til Danmark, ikke blot i forhold til, at man selv får forbedret sine egne bymiljøer, men at man også får givet noget af den viden, man må høste, til den globale byudvikling. For den globale byudvikling er jo et fantastisk fænomen.

Overalt i verden flytter flere og flere folk til byerne, og samtidig med at flere og flere folk flytter til byerne, bliver problemerne og udfordringerne også større i forbindelse med det at drive og planlægge og drifte en by. Lad mig bare sige, at behovet for energi ind til en by er enormt, og det samme er behovet for rent vand, mindre støj, ren luft, samtidig med at man også rent arealmæssigt bliver stillet over for nogle udfordringer, fordi byerne arealmæssigt også bliver større. Det er sådan de fysiske udfordringer.

Vi har naturligvis også de sådan mere menneskelige udfordringer, for byerne skal også være dejlige at være i. Vi skal gerne kunne lide at være der, de skal være attraktive bosætningsbyer, og det stiller nogle høje krav til, at man også får kigget på de fordringer, der ligger i forhold til det at have en god livskvalitet i byerne. Vi synes, at forslaget fra SF giver nogle potentialer og slår nogle muligheder an. Så synes jeg rent faktisk også, det har vi hørt fra både ministeren og Venstres ordførers side, at det, der kan være en af fordelene ved at prøve at kigge på et beslutningsforslag som det her, er, at man får nogle ting samlet.

Det fremgår meget tydeligt af hr. Eyvind Vesselbos ordførertale, at der er initiativer både privat og offentligt. Fra socialdemokratisk side vil vi gerne være med til at understøtte både de private og de offentlige initiativer på det her område. Vi vil rigtig gerne være med til at styrke en samling af den viden, man får på området, for at give en hjælpende hånd til både den private del af det og den offentlige del. Og derfor tror jeg rent faktisk, at tanken her om at få et viden-center, som kan være formidlende og hjælpende i forhold til kommunerne og de store byer, er en ganske udmærket idé.

For at man ligesom kan have sådan et viden-center, er det jo nødvendigt, at man får defineret en national politik på området. Jeg tror på, at det, man i øjeblikket har i Danmark, er ganske fragmenteret. Det er ganske meget opdelt på områder, og der tror jeg det vil være udmærket – og det vil ikke kræve ret mange ressourcer – at gribe en mulighed for, som beslutningsforslaget her siger, at få defineret en

politik, som både erhvervsliv, kommuner og andre planlæggere vil kunne gøre brug af.

Det er naturligvis også linket til det tredje element, som SF's beslutningsforslag rummer, nemlig den kommunale planstrategi. Det er også et spørgsmål om kommunernes planstrategi, og det kan jeg jo sige for mit eget vedkommende efter i adskillige år at have siddet i byrådet oppe i Himmerland. Det var en lille kommune, vi havde ikke alle de kompetencer og alle de ekspertfolk ansat i vores forvaltning, som skulle til, for at vi kunne drifte vores kommune på allerhøjeste niveau på samtlige områder.

Derfor kan Kommunernes Landsforening jo naturligvis også prøve at videregive erfaring, og der tror jeg bare, at Venstres ordfører her fuldstændig misforstår det ved at kalde det her centralisering. Det her er et spørgsmål om at få understøttet både kommuner og dansk erhvervsliv og den ekspertise, vi har i Danmark. Fra socialdemokratisk side tænker vi det her ind i en helhed.

Vi har i en samlet opposition fremlagt en plan, som vi kalder 2050-planen. Vi vil gerne have, at Danmark skal være fuldstændig frit for fossile brændsler, og det ved vi er en udfordring. Til gengæld ved vi også, at man bliver nødt til at investere forskningsmæssigt og videnskabsmæssigt, og der kunne jeg sagtens se det her som et rigtig, rigtig velvalgt element i forhold til at få understøttet det mål, som er ambitiøst, men som er det, en ny regering vil gå målrettet efter.

Jeg har stadig væk 10 sekunder tilbage, og dem vil jeg bruge til at sige, at vi synes, at forslaget er godt, og at vi fra socialdemokratisk side støtter det.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører. Det er hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 15:38

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Igen i dag skal vi så diskutere, om vi skal give kommunerne selvstyre eller vi skal have mere centralisering. Med det her forslag lægger man jo op til, at vi skal have mere centralisering, som jeg ser det. Der lægges op til, at der skal laves et center for bæredygtig udvikling, som man godt ved at kommunerne selvfølgelig sidder og arbejder med til daglig. De prøver at lave kommuneplaner og udstykninger, som selvfølgelig tager hensyn til naturen, til det grønne, til det sunde bymiljø og alle andre ting, som de gerne vil give deres borgere for at give livskvalitet og alle de andre ting, der hører til.

Derfor er det, som vi ser det i Dansk Folkeparti, meget unødvendigt at lave et sådant center. Vi tror på, at kommunerne sagtens kan klare det. Hvis vi kigger tilbage til bare 2009, kan vi se, at der er kommet over 12.500 flere offentligt ansatte siden da, så det er ikke, fordi der mangler folk. Det er ikke, fordi kommunerne mangler penge, for vi bruger jo mange, mange flere penge på offentligt forbrug, end vi gjorde bare for et år siden.

Det er vigtigt, at vi giver selvstændighed til kommunerne. Det er også vigtigt, som det er blevet nævnt før, at man har nogle planer for, hvad det er, man gerne vil. Vi hørte fra Socialdemokraterne, at man har en 2050-plan. Ja, vi kan gå tilbage i tiden til dengang, vi havde en socialdemokratisk regering, da havde man også en 2010-plan. Da var det så meningen, at man skulle bruge 26,5 pct. af BNP på den offentlige sektor. I dag bruger vi over 30 pct. – 30 pct. – af BNP på den offentlige sektor. Skal den bare vokse derudad? Skal der bare ansættes flere folk på centre og diverse ting? Er det ikke noget med, at man skal give selvbestemmelse til kommunerne, give dem muligheden for at træde på de rigtige sten, og at de selv bestemmer, hvor det er, de vil sætte ind fremover? Dansk Folkeparti har tillid til, at kommunerne kan løfte den her opgave.

Vi kan også se, at det, man gerne vil gøre her, er netop at fjerne en bevilling fra Lomborg for at finansiere det. Vi synes, det er en mærkelig måde at gribe tingene an på. Vi ved i Dansk Folkeparti, at Lomborg har en opgave, som han er sat i verden for at løse. Hvorfor skal han ikke have lov til at løse den? Hvorfor er det lige det sted, der skal tages penge fra?

Som vi ser det, er der i hvert fald ingen grund til at indføre et nyt center på det her område, netop fordi vi har nogle selvstændige kommuner, som arbejder seriøst hele vejen igennem for at lave den gode udvikling. Så vi kan ikke støtte forslaget, som det her er lagt frem. Vi støtter selvfølgelig, at der skal være en bæredygtig byudvikling rundtomkring i landet, men det mener vi også der er i dag med de byggreglementer, der er stillet op, og de initiativer, der er i kommunerne – vi ved, at der f.eks. er nogle, der gerne vil være klimakommuner – og vi skal jo netop give dem muligheden for at arbejde med de projekter. Vi kender projekter som ProjectZero og alle de andre ting, som kører i nogle kommuner, og som er gode initiativer. Men betyder det, at vi skal sige, at det så skal lægges ud til alle kommuner, og at de skal gøre det på den samme måde hele vejen rundt? Nej, det betyder bare, at vi giver dem friheden til at vælge lige nøjagtig de metoder, som de har behov for, og som de kan se passer ind i deres ting.

Vi ser gerne, at man kan få en ordentlig planlægning af drikkevandsressourcer og den slags ting, men det er altså forskelligheder, som afgør, hvad det er, kommunerne gerne vil arbejde med, og hvad de prioriterer. Så vi ser ikke grundlaget for, at man bare skal oprette et nyt center, og derfor må vi sige, at vi ikke kan støtte det forslag, som er lagt frem her. Vi ser da gerne, at man måske får udviklet nye ting i kommunerne, sådan at man kan komme lidt videre på mange andre områder, så man kan få bedre energieffektivisering og den slags ting, men det her forslag støtter vi ikke.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:43

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg bemærker bare, at hr. Jørn Dohrmann, som udtrykker Dansk Folkepartis holdning, slet ikke taler om kvalitet på det her område, slet ikke taler om erhvervsfremme og indtjeningsmuligheder til vores lille, måske lidt sårbare land, og det undrer mig. Men det, hr. Jørn Dohrmann bruger al sin tid på, er at forsvare kommunernes frihed. Jeg har ikke hørt en eneste her i dag udtrykke, at kommunernes frihed skulle stækkes eller begrænses. Det, kommunerne skal, er, at de skal have hjælp.

Så siger hr. Jørn Dohrmann afslutningsvis, at Dansk Folkeparti gerne ser, at der bliver udviklet nye ting i kommunerne. Det er jo præcis det, vi fra socialdemokratisk side ser en mulighed for, ved at man bliver bedre til at få delt og få samlet den erfaring og viden, som er.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:44

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen man kunne jo starte med at lave en hel masse centre og sige: Vi ved bedst. Hver eneste gang man har lavet et center og man har lavet ting om fra centralt hold, er det gået galt. Lad os bare tage sådan noget som vandsektorloven, der gik det galt. Med affaldssektoren gik det også galt, og det er jo ikke blevet bedre.

Derfor tror vi, at på det her område er det kommunerne, der lige som har fingeren på pulsen og kan sige: Vi vil gerne arbejde på at

blive en energikommune. Jamen det er fint, så arbejd med det, og sæt jeres kræfter ind på det område. Og hvis man gerne vil tale sammen med andre kommuner, der kunne tænke sig at lave noget af det samme, jamen så gør man det bare selv internt. Det synes jeg er den rigtige måde, i stedet for at vi tror, at vi bare skal komme med et center og trække det ned over hovedet på dem. Det tror jeg ikke giver mere kvalitet på det her område.

Men jeg vil sige: Vi vil gerne have kvalitet, det vil vi meget gerne, men vi tror altså nok, at kommunerne selv kan løse det her problem. Det er ikke noget, vi skal komme og bestemme fra centralt hold.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:45

Flemming Møller Mortensen (S):

Ja, så fik vi da ordet kvalitet med i Dansk Folkepartis holdning, men jeg ved nu ikke rigtig, om det, hr. Jørn Dohrmann taler om her, giver så meget kvalitetsfremme. Sådan som jeg tolker det, og sådan som Socialdemokraterne tolker det her forslag, drejer det sig ene og alene om at rådgive de 98 kommuner, som i dag i varierende grad har mulighed for at satse på det her område. Men hvis vi skal vækste og tjene penge til Danmark på det her område for også at udvikle erhvervet og industrien på området, tror vi, det vil være rigtig godt at få alle i Danmark med på det. Og derfor kan et rådgivningscenter være det helt rigtige i den her sammenhæng.

Hr. Jørn Dohrmann indledte sin ordførertale med at sige, hvor mange flere offentligt ansatte der er blevet i kommunerne. Måske kunne en af pointerne være, at alle 98 kommuner prøver hel- eller halvhjertet på at nå op på et vist kvalitetsniveau også på det her område og derfor må ansætte folk til at løse opgaven, hvor et rådgivningscenter måske kunne hjælpe alle 98 kommuner med et lille merforbrug til et center. De ressourcer kunne så måske spares mange fold ude i kommunerne.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:46

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det eneste, jeg kan høre, er, at det er gennemsyret af, at man ikke har tillid til kommunerne. Man vil have det centraliseret, og man vil have, at alle sammen nu skal gøre det på den samme måde. Det synes jeg ikke viser tillid til netop kommunerne. Det har heller ikke vist sig, at man får kvalitet i det her, bare ved at man centraliserer det. Det har vi set med alle de andre eksempler, vi har, altså vandsektoren, affaldssektoren. Er det kvalitet, man har fået der? Man er på nuværende tidspunkt rygende uenige i affaldssektoren om, hvad det er, man skal lave om. Så man kan sige: Det duer ikke.

Jeg vil hellere vise tillid til de kommuner, til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som er valgt, uanset om det er socialdemokrater eller det er folk fra Dansk Folkeparti. Jeg tror, at dem, der sidder derude, har mere føling med, hvad det er, der skal ske lige nøjagtig i deres område. Så er det fint nok, at vi har nogle ingeniører, kan man kalde det, der fremadrettet rådgiver dem om, hvordan det er, de kan hente viden, altså så man får videndeling på det her område. Det er fint nok, men det skal da ikke bare være, fordi vi beslutter, at der nu skal oprettes et center med endnu flere offentligt ansatte.

Kl. 15:47

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Ida Auken.

Kl. 15:47

Kl. 15:50

Ida Auken (SF):

Det var utrolig spændende at høre hr. Jørn Dohrmanns svar til hr. Flemming Møller Mortensen, for vi kunne høre, at hver eneste gang Folketinget prøver at lave noget, der har med kommunerne at gøre, så går det galt. Og så nævnte hr. Jørn Dohrmann to forslag, han selv har stemt for og selv virkelig har været aktiv i at få lavet, nemlig vandsektorloven, og jeg mener, det andet var om affald.

Så man kan jo spørge hr. Jørn Dohrmann, hvad hr. Jørn Dohrmann laver i Folketinget. Hvorfor skal vi overhovedet have et Folketing, hvis ikke vi kan hjælpe kommunerne med nogle ting, hvis ikke vi kan samle noget ekspertise, hvis ikke vi kan hjælpe med at samle erhvervsliv og offentlig sektor og myndigheder? Hvad skal vi så overhovedet med et nationalt Folketing?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:48

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo et rigtig godt spørgsmål, for man kan også sige, at det gælder for mange af de ting, vi bliver pålagt – lad os bare sige på affaldsområdet, det kender vi vist alle sammen – at det jo er EU, der kommer og siger: Det her skal liberaliseres, kom nu ud på motorvejen og få det liberaliseret. Og der kan man spørge: Er det så det, vi gerne vil? Nej, vi vil gerne bestemme selv i det danske Folketing, hvordan vi egentlig skal indrette os.

Derfor vil jeg bare sige: Hvis vi ligesom skal give noget tilbage, er det netop ud til kommunerne, ud til dem, der sidder og arbejder med det. Vi skal ikke centralisere det, som der bliver lagt op til. Det er jo næsten som at høre EU, der vil have mere og mere centraliseret. Jeg må sige, at det tager Dansk Folkeparti stærkt afstand fra. Derfor vil vi gerne give det til kommunerne.

Ja, vi har lavet nogle fejl i forbindelse med vandsektoren og affaldssektoren, hvor det kunne have været bedre, men så er det da også voksent at erkende det fra partiernes side og sige: Det her skal laves lidt om. Det, vi slås om i den her tid, er, at de ting, vi egentlig gerne vil have lavet om, er der nogle, der blokerer for, så vi ikke kan lave det om. Det er det dårlige ved at have brede forlig.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden den næste korte bemærkning gør jeg lige opmærksom på, at inden vi afskaffer Folketinget, skal vi også ændre grundlovens § 28 i hvert fald.

Men så er det fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 15:49

Ida Auken (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Jørn Dohrmann opfatter sig selv som en slags velvilligt mellemed, der implementerer EU-lovgivning herinde og ellers bare prøver at sikre sig, at ingen overhovedet prøver at blande sig i kommunernes anliggender. Hvis det er rigtigt, kan man jo spørge, hvorfor Dansk Folkeparti har så travlt med hele tiden at gå ind og gribe ind i kommunernes økonomi sammen med regeringen. Altså, hvad bliver der af alle de her fine, store tanker om, at kommunerne selv kan, når man igen og igen er ude at skære ned i kommunerne og bestemme, hvordan de må bruge deres penge?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Jørn Dohrmann (DF):

Altså, nu tror jeg, vi skal holde os til fakta og sige, at det offentlige forbrug aldrig har været større, end det er nu. Jeg tror endda, jeg fik sagt i min ordførertale, at vi bruger 30 pct. af BNP på offentligt forbrug, og jeg husker, at der i den 2010-plan, som den tidligere regering, altså den røde regering, kørte efter, var 26,5 pct. af BNP til offentligt forbrug. Så man kan sige, at det jo ikke er, fordi der spares på pengene til kommunerne. Det er netop sådan, at de kan bruge flere penge, og vi burde jo alle sammen være glade for, at de har penge nok til at løse de her opgaver.

Det, der er vigtigt at sige, er, at vi skal have tillid til, at kommunerne også løser opgaverne, men det er altså ikke sådan, at vi render rundt og sparer i forhold til kommunerne. De har aldrig før haft så mange penge at gøre godt med, som de har nu.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Tage Leegaard.

Kl. 15:51

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. En stadig større del af den danske befolkning lever i bysamfund. Det betyder selvsagt, at det bliver mere påkrævet at gøre vore byer mere og mere attraktive at bo i, så man også kan leve det gode liv i byen, og at vore byer er kendetegnet ved ren luft, gode trafikale løsninger og attraktive rekreative områder. Bæredygtig byudvikling er også at sikre en arkitektur, som har en æstetik, der gør det at bevæge sig i bybilledet til en spændende oplevelse. Og bæredygtig byudvikling er at sikre, at fremtidige klimaændringer ikke påvirker dagliglivet i byerne i væsentligt omfang, og at kloakker og afvandingssystemer kan klare eventuelle voldsomme regnskyl, så huse og kældre ikke oversvømmes af kloakvand.

Intentionen i dette beslutningsforslag er at pålægge regeringen at udarbejde en national politik på området, at stille øgede krav til kommunerne på området, og at oprette et center for bæredygtig byudvikling. Der er ikke noget i vejen med disse intentioner, men det er min opfattelse, at regeringen er godt i gang med arbejdet med bæredygtig byudvikling. Der er allerede godt gang i erfaringsopsamlingen på en lang række områder, som skal sikre større bæredygtighed i den planlægning, som fremadrettet skal finde sted i vore byer. Der er således gang i arbejdet med grønne oplevelser, det at bevæge sig i byerne, regnvand m.v., og en række projekter er ved at blive gennemført til gavn for en erfaringsopsamling, som skal understøtte det arbejde, som kommunerne løbende skal gennemføre for at sikre det gode liv i byerne.

Det er op til de enkelte kommuner at stå for byplanlægning og dermed byudvikling. Det er op til kommunerne at forholde sig til de erfaringer, der gøres med de tiltag, der allerede er iværksat. Og der er efter Det Konservative Folkepartis mening ikke behov for at gennemføre yderligere tiltag på nuværende tidspunkt, så derfor afviser vi beslutningsforslaget, dog med den bemærkning, at intentionen i forslaget er vældig positiv, og jeg hæfter mig ved ministerens bemærkning om, at vi skal se fremad mod et videre samarbejde om emnet.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:53

vi sikrer, at de ønsker, vi har om, at der også skal være et liv uden for de store byer, forsvares.

Kl. 15:54

Så vi synes faktisk godt om den del af det, som handler om, at vi overvejer at diskutere, om der ikke kunne være behov for at stramme den politik, de rammer, vi har for den lokale planlægning, op ud fra en erkendelse, som vi nu har, af, at de miljømæssige og klimamæssige behov er langt større, og at udfordringerne er langt større i fremtiden, end de har været indtil nu.

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg bare meddele, at Det Radikale Venstre er meget positive over for beslutningsforslaget.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var jo en kort og klar ordførertale. Tak for det. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:54

Der er i SF's beslutningsforslag nævnt en række væsentlige elementer, der kan indgå i det, og nu er vi jo i Enhedslisten ikke så fokuseret på det der med at tjene penge som så mange andre, så derfor er det naturligvis kun en smuk sidegevinst ved SF's forslag set fra vores synspunkt, at vi ved at udvikle vores byer i overensstemmelse med de krav, som miljøet og klimaet stiller, faktisk også vil være i stand til at få en lang, lang række arbejdspladser i Danmark, hvilket vil gøre, at vi også vil blive økonomisk langt mere bæredygtige, end vi vil være, hvis vi bare lader stå til. Vel vidende at ganske mange af de arbejdspladser vil være målrettet de mennesker, som i dag måske har svært ved at finde en plads på arbejdsmarkedet, synes vi, at det er rigtig fornuftigt at have det udgangspunkt.

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nej, man skal jo ikke kritisere Det Radikale Venstre for klart og utvetydigt at støtte et forslag fra SF, som oven i købet er i den kategori, som Enhedslisten også støtter. Det lover jo rigtig godt. Der er sådan set ikke behov for at sige så meget mere om det.

Men det, jeg vil starte med at sige, er, at jeg synes, at det har været lidt spændende at følge debatten, for man oplever jo en bemærkelsesværdig mangel på ønske om og vilje til, at Folketinget skal blande sig i den politiske udvikling, fra Venstre og Dansk Folkepartis side. Det er selvfølgelig et skift i politikken, i forhold til hvordan man har behandlet kommunerne i de foregående 9 år, men det er måske alligevel en lille smule fornuftigt og rationelt, at Venstre og Dansk Folkeparti ikke har noget ønske om, at Folketinget fremover skal blande sig i ret meget, fordi Venstre og Dansk Folkepartis mulighed for at udøve indflydelse formentlig vil blive stærkt begrænset. På den måde kan det jo være logisk nok, at man indtager det synspunkt, selv om det ikke er særlig sammenhængende med, hvad man måske tidligere har ment.

Pointen, som gør, at vi i Enhedslistens synes, at det her er et rigtig godt og spændende forslag, er jo, at det er fuldstændig rigtigt, at man ikke kan forestille sig, at vi kan tackle de miljømæssige og klimamæssige udfordringer, vi står over for i Danmark og globalt, hvis vi ikke er i stand til at udvikle nogle bysamfund, som fungerer miljømæssigt bæredygtigt.

Det spiller faktisk en afgørende rolle i fremtiden, at vi er i stand til at løfte den opgave; at vi er i stand til at lave en planlægning af vores byer, sådan at vi får genetableret muligheden for at leve i byer på en måde, hvorpå man ved hjælp af kollektiv transport har mulighed for at bruge de serviceydelser og de erhvervmæssige og beskæftigelsesmæssige tilbud, der er, på en måde, hvorpå man ikke belaster unødvendig meget med transport. Tænk, hvis vi igen i Danmark kunne begynde at føre en planlægningspolitik, der faktisk tog det udgangspunkt, at vi forsøgte at sikre, at vores byer gav mulighed for, at man kunne leve et miljømæssigt fornuftigt liv, uden at man følte, at man blev begrænset i sin udfoldelse.

Det er jo dér, man kan sige at hele spørgsmålet om planlægning kommer på banen. Det kan selvfølgelig godt være, at det ender sådan, at det bliver et borgerligt standpunkt, at vi skal holde op med at sætte statslige rammer for planlægningspolitikken, men det ville dog trods alt være en ny politik. Faktisk har der i Danmark på trods af uenighed om den konkrete udmøntning af planpolitikken været enighed om, at det er rigtig fornuftigt og godt, at vi i Danmark har en planlægning, at vi sætter nogle rammer for også den lokale planlægning, der sikrer, at vi får en miljømæssigt fornuftig udvikling, og at

Så har SF også foreslået at etablere et center. Jeg forstår, at det center i stor udstrækning skal finansieres ved at fjerne bevillingen fra Bjørn Lomborgs Copenhagen Consensus-projekt. Det er måske lidt ærgerligt, for Bjørn Lomborg har jo på mange måder udviklet sig igennem de senere år, så måske kunne han, hvis man blev ved med at tilføre ham penge i 8-10 år, komme til at bidrage positivt i debatten om klima og miljø. Men omvendt kan man nok sige, at det er en pædagogisk øvelse, der har stået på længe nok, og med den mangel på tålmodighed, der ellers er i politik, synes vi måske, at det er rimeligt, at pengene bruges til noget andet. Jeg vil da i hvert fald sige, at det center, som SF med sit forslag lægger op til her, efter vores opfattelse vil være en betydelig mere fornuftig anvendelse af de penge, fordi det bliver orienteret i retning af at skabe bedre miljø, bedre klima og samtidig skabe beskæftigelse og udvikling i Danmark. Det kan næsten ikke blive smukkere.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Ida Auken som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:59

(Ordfører for forslagsstillerne)

Ida Auken (SF):

Først og fremmest vil jeg sige tak for den velvillige behandling her i dag. De ordførere, der havde læst forslaget og givet sig tid til at skrive en tale på forhånd, tog vel imod det og havde meget spændende og konstruktive kommentarer til det. Jeg vil også takke ministeren for det.

Men først vil jeg lige sige noget om, hvorfor vi fremsætter det her forslag. Der har jo været talt meget om, at man på en måde kunne sige, at det 21. århundrede er byernes århundrede. Hvorfor det? Jo, fordi der for bare et par år siden kom det vendepunkt i verden, at mere end halvdelen af verdens befolkning nu bor i byer. Vi ved, at de næste 3 milliarder mennesker, der kommer til, altså når vi kommer til at gå fra 6 milliarder til 9 milliarder mennesker i verden, kommer til at bo i byer. Det vil altså også sige, at byerne bliver knudepunkter – for meget store problemer, kan man sige, pladsmæssigt, miljømæssigt, ressourcemæssigt og arbejdspladsmæssigt, men de kommer også til at blive nøglen til at løse en masse af de her problemer.

Så derfor er det 21. århundrede måske byernes århundrede, og derfor er det vigtigt, at vi også herinde på Christiansborg kan tage en diskussion om bæredygtig byudvikling. Vi har haft en stor konference i Miljøudvalget her for halvanden måned siden, som der var bred

opbakning til og en meget stor tilslutning til. Vi har været på studietur i Kina, hvor vi bl.a. har set på bæredygtig byudvikling og hørt om, hvordan Kina prøver at lave eco-cities, fordi de har set, at det her er et af de områder, hvor man virkelig kan rykke. Så jeg synes, det er vigtigt at få det her på dagsordenen, og derfor er jeg også glad for, at vi kan diskutere tingene herinde i dag.

Sagen er jo, at hvis vi her i Danmark finder de løsninger, der kan knække byernes problemer, vil vi kunne eksportere dem til resten af verden. Derfor kan man altså uden at overdrive sige, at et af de vigtigste grønne markeder i fremtiden måske bliver markedet for de her løsninger. Ud over det kan man sige, at der også kan følge meget ære med de her ting. Danmark er jo kendt rundt i verden for at kunne rigtig mange ting på miljøområdet. Der kommer folk hertil for at se, hvordan vi håndterer vores vand og vores affald, selv om der er nogle, der synes, at vi gør det helt galt i Danmark; men det har vi faktisk en lang historie for at kunne. I New York er man begyndt at bygge cykelstier efter dansk forbillede i meget stor stil, og jeg har sjældent været så stolt over at være dansker nogen steder, som da jeg cyklede rundt i New York med deres borgmester derovre – ja, deres trafikborgmester, for nu skal jeg jo ikke overdrive her i disse faktatjekter. Men det er kun den ene side af det her.

Det er jo kun den internationale vinkel på det her og vækstvinkelen, men der er jo også en anden, som måske er lige så vigtig: at vi kan skabe byer herhjemme i Danmark, der er rigtig rare at bo i for danskerne, som kan tiltrække arbejdspladser, kan tiltrække liv, og som kan give danskerne rigtig høj livskvalitet. Så det er virkelig en win-win-situation, hvis vi finder de her løsninger.

Man kan sige, at den økonomiske bæredygtighed i en by er betinget af mange faktorer: Er byen attraktiv at bo i? Er der en høj livskvalitet? Er folkesundheden i orden? Er der mulighed for at skabe nye arbejdspladser og tiltrække virksomheder? Har alle mulighed for at transportere sig? Og har alle indkomstgrupper mulighed for at bosætte sig i byen? De mange tiltag, der knytter sig til at skabe bæredygtige byer, spiller altså en afgørende rolle for at skabe økonomisk bæredygtige byer.

Miljømæssigt bæredygtige byer synes jeg at hr. Per Clausen beskrev vigtigheden af. Byerne er jo som sagt en stor belastning, så kan vi finde måder at minimere vores vandforbrug, håndtere regnvandet bedre, sørge for ren luft, spare på energien, vil det være noget, man vil efterspørge i resten af verden, og som er med til, at vi belaster verden mindre.

Med hensyn til social bæredygtighed skal byerne være rare at være i.

Men for at kunne løse de her problemer på én gang skal der tænkes på tværs. Det kræver tværgående tænkning at lave byplanlægning, og det, vi måske også prøver at pege på i dag med vores forslag, er, at vi skal prøve at få samlet den her viden i et center. Vi må prøve at lave en national politik, så vi kan få tænkt tingene sammen, så vi kan få samlet alle de aktører, der er i det her land.

Jeg mener ikke, at der er andre end folketingspolitikkerne og staten til for alvor at vise, at det her er vigtigt, at det er noget, vi prioriterer. Vi er valgt af folk i landet til at sige, at det her er vigtigt – hvis man altså synes det – og til for alvor at få det her sat på dagsordenen, få samlet den her viden og få tænkt tingene sammen. Det kan man ikke gøre rundt omkring alene, og derfor er det vigtigt også at få en national politik på det her område.

Sidst, men ikke mindst, er det vigtigt at få et center, der, når vi har lavet en national politik og prøvet at få prioriteret nogle af de her ting, kan være med til at tage ud at hjælpe kommunerne med deres strategiske planlægning. Vi stiller ikke noget krav om, at kommunerne skal gøre sådan og sådan. Vi siger, at når kommunerne laver strategisk planlægning, vil det være et rigtig godt sted at gå ind og prøve at tænke de her forskellige tiltag, som man laver i kommunerne, sammen og sikre, at det, man gør på trafikområdet, ikke går imod

f.eks. den sociale bæredygtighed eller den økonomiske bæredygtighed.

Kl. 16:04

Danmark har rigtig gode forudsætninger på det her område – både med hensyn til trafikplanlægning og cykling, vandplanlægning, spildevandshåndtering, byggeri med lavt energiforbrug, fjernvarme osv. Som det blev fremhævet heroppefra, er der også mange kommuner, der er rigtig godt i gang. Men der er også nogle kommuner, som synes, at den her opgave er stor, og som gerne vil have hjælp fra bl.a. et rejsehold til specifikke opgaver med at tage nogle af de strategiske beslutninger, der kan være nødvendige ude i en kommune.

Så skal vi også prøve at tænke nyt på det her område, for det er en verden, der bevæger sig meget hurtigt. Vi kan se, at hver gang vi ikke udvikler det, vi kan, på et område, så taber vi lynhurtigt konkurrenceevne. Vi har senest set det med vindmøller til lands, hvor det nærmest er gået i stå med at stille vindmøller op til lands i Danmark. Vi har efterhånden tabt den konkurrence til Kina. Så hvis ikke vi bliver ved med at udvikle vores grønne teknologier og vores løsninger, jamen så har vi lige pludselig ikke noget at eksportere. Så det er helt nødvendigt, at vi får styrket det her område. Det er derfor, at vi i dag fremsætter det her forslag om at få en egentlig bypolitik på dagsordenen.

Så bare lige et par kommentarer til ministeren og de enkelte ordførere:

Jeg vil sige til ministeren, at det kunne være spændende at have en diskussion frem til 2014-15, hvor de nye planstrategier bliver lavet, om, hvorvidt vi skulle prøve at sige til kommunerne, at vi i den strategiske planlægning kan give dem en hånd med at tænke bæredygtighed ind på en ny måde. Det synes jeg måske også vi kunne tage op i kommende drøftelser, også i udvalget. Jeg vil kvittere for ministerens forskellige initiativer til at udvikle redskaber på det her område – det er vi helt enige om er vigtigt. Og så vil jeg sige, med hensyn til om man skulle lave et center, at jeg jo synes, at det kunne være interessant at prøve samle en masse af de her tanker, vi har rundt omkring, i et center. Jeg synes, at vi har brugt tid nok på Bjørn Lomborg og på hans lidt skiftende holdninger. Han har været utrolig god til at forvirre debatten, men ikke ret god til at skubbe til nogle af de ting, der for alvor ville gøre Danmark konkurrencedygtig i en international konkurrence om nye grønne løsninger. Der har han tværtimod forsinket tingene forfærdelig meget.

Så vil jeg sige til Venstres ordfører, at det ærgrer mig, at vi skal stå at høre på den her helt vilde politisering om, hvorvidt der er tale om centralisering. Hvis man læser forslaget, er det meget tydeligt at se, at det at lave et center jo er noget, vi har gjort på ret mange områder. Det er jo ikke en centralisering at lave et center og sige til kommunerne, som vi gør i al anden planlægning, at vi har en planlov, hvor vi laver nogle strategiske prioriteringer, og at vi inden for den planlov og kommuneplanstrategierne vil prøve at fokusere på en ny måde, fordi verden bevæger sig. Det er da ikke centralisering.

Så vil jeg sige tak til Socialdemokratiet for nogle vigtige pointer og nogle vigtige perspektiver på den her sag.

Til De Radikale og Enhedslisten vil jeg takke for en rigtig positiv modtagelse, og for så vidt også De Konservative, som kom med en fin beskrivelse af, hvad bæredygtig byudvikling bl.a. er.

Ja, så tror jeg, at jeg vil stoppe her. Jeg synes, at der alt i alt har været en rigtig god og konstruktiv debat – en debat, som jeg synes vi skal fortsætte, ikke mindst for at vise resten af landet, at det her er noget, som vi i Folketinget tager alvorligt.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:08

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 17. december 2010, kl. 09.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:09).
